

UNIVERSITETET I BERGEN
Institutt for administrasjon og organisasjonsvitenskap

AORG350 MASTEROPPGAVE

VÅR 2024

By og land. Mann mot mann

**En kvantitativ studie av emosjonell polarisering i
USA**

Henrik Reiss

Forord

Denne masteroppgaven markerer slutten på fem års studier i statsvitenskap ved Universitetet i Bergen. Med både tungt og lett hjerte sier farvel til den fantastiske studenttilværelsen denne byen og universitetet har gitt meg. Gjennom disse årene har jeg opplevd en personlig og akademisk vekst som jeg vil bære med meg resten av livet.

Først og fremst vil jeg takke min veileder, professor Lise Rakner, for motiverende og kunnskapsrik veiledning. Hennes faglige innsikt og store tålmodighet har vært uvurderlig gjennom hele masteroppgaven. En spesiell takk går til henne for forslaget om å endre begrepet "affektiv polarisering" til noe som et bredere publikum kunne forstå. Jeg vil også rette en stor takk til min forskningsgruppe, Governing Global Challenges, for deres gode innspill og tilbakemeldinger. Diskusjonene og støtten fra gruppen har vært en viktig kilde til inspirasjon og har bidratt til å styrke denne oppgaven betydelig.

Til slutt vil jeg uttrykke min takknemlighet til min familie og min samboer. Deres støtte og hjelp med oppgaven har vært uvurderlig. Min samboer fortjener en spesiell takk for å ha motivert meg til å jobbe jevnt og trutt med oppgaven hver eneste dag. Uten denne støtten hadde dette arbeidet vært mye vanskeligere å gjennomføre.

Tusen takk til alle som har bidratt til å gjøre denne oppgaven mulig.

Sammendrag

Denne masteroppgaven undersøker emosjonell polarisering blant amerikanske velgere med fokus på geografiske og sosiale faktorer. Problemstillingen dreier seg om hvor i USA de mest emosjonelt polariserte velgerne befinner seg, og hvor mye de skiller seg fra resten av den amerikanske velgerbasen. Hypotesene som undersøkes omfatter hvorvidt polarisering er høyere blant velgere på landsbygda, om republikanske velgere er mer polariserte enn demokratiske og uavhengige velgere, avslutningsvis om stedsidentitet knyttet til partitilhørighet er et effektivt måleverktøy. Ved å analysere data fra American National Election Studies (ANES) 2020, måles emosjonell polarisering ved hjelp av et følelsetermometer som kvantifiserer respondenters emosjonelle holdninger til politiske grupper. Dataene analyseres gjennom deskriptiv statistikk og OLS-regresjonsanalyse for å kontrollere for variabler som alder, kjønn, utdanningsnivå og inntekt.

Resultatene viser at emosjonell polarisering er mest utbredt blant republikanske velgere på landsbygda, som viser sterke negative følelser overfor andre politiske partier. Dette bekrefter hypotesene om at identitetsmessig geografisk tilknytning og partitilhørighet, er viktige faktorer i emosjonell polarisering. Oppgaven gir innsikt i hvordan stedsidentiteter og politiske tilhørigheter kan forsterke emosjonelle skillelinjer, og tilbyr en dypere forståelse av mekanismene bak affektiv polarisering i USA. Oppgaven diskuterer også metodiske overveielser, inkludert bruken av deskriptiv statistikk og regresjonsanalyser for å validere funnene. Ved å inkludere interaksjonsvariabler, avdekkes komplekse sammenhenger mellom stedsidentitet og partitilhørighet. Dette gir en nyansert innsikt i hvordan disse faktorene bidrar til emosjonell polarisering, og understreker viktigheten av å forstå de underliggende sosiale og kulturelle mekanismer.

Innholdsfortegnelse

AORG350 MASTEROPPGAVE	1
1. Introduksjon	7
1.2 <i>Hvorfor bytte fra “affektiv polarisering” til “emosjonell polarisering”?</i>	12
1.3 <i>Hvilke faktorer kan forklare oppblomstring av emosjonell polarisering?</i>	13
1.4 <i>Hvordan skiller denne analysen seg fra en vanlig urban-rural divide analyse?</i>	15
1.5 <i>Problemstilling</i>	17
1.3 <i>Oppgavens analytiske begrensninger</i>	19
2. Tidligere forskning	21
2.1 <i>Tidligere forskning på emosjonell polarisering</i>	22
2.2 <i>Sosial identitetsteori</i>	24
2.3 <i>Stedsidentitet</i>	26
2.4 <i>Tidligere forskning: diskusjon</i>	29
3. Teoretisk rammeverk	32
3.1 <i>Geografisk bosted</i>	33
3.2 <i>Stedsidentiteter</i>	35
3.2.1 <i>Stedsidentiteter fra by- og forstadsområder og deres følelsesmessige politisk tilknytning</i>	37
3.2.2 <i>Stedsidentiteter fra småbyer og landsbygda og deres følelsesmessig politisk tilknytning</i>	37
3.3 <i>Emosjonell polarisering</i>	38
3.4 <i>Sosial identitetsteori</i>	39
3.5 <i>Partitilhørighet</i>	41
3.6 <i>Institusjonell tillit</i>	42
4. Hypoteser	43
5. Forskningsdesign	45
5.1 <i>Valg av metode</i>	46
Begrunnelse for metodevalg	48
5.2 <i>Operasjonalisering av variabler</i>	50
Den avhengige variabelen	50

Uavhengige variabler	51
Kontrollvariabler	54
5.3 Reliabilitet og validitet	56
5.4 Utvalg.....	57
6. Resultater fra den deskriptive statistikken	59
6.1 Følelser amerikanske velgere har til de ulike partiene etter partitilhørighet og stedsidentitet som uavhengig variabel.....	60
6.2 Partitilhørighet knyttet til geografisk bosted som uavhengig variabel.....	64
6.3 Avklaring for hvordan OLS regresjonsanalysen blir gjennomført	65
6.4 Regresjonsanalyse av følelser for det demokratiske parti.....	67
6.5 Regresjonsanalyse for følelser for det republikanske parti	70
6.6 Regresjonsanalysen av følelser for motstandere	74
7. Diskusjon	78
7.1 drøfting av Hypotese 1	78
7.2 Drøfting av Hypotese 2	79
7.3 Drøfting av hypotese 3	82
7.6 Kontrollvariabler	84
7.7 Drøfting av pålitelighet og validitet.....	88
7.8 Drøfting av etiske hensyn.....	89
7.9 Drøfting av bias	90
8. Avslutning.....	91
9. Videre forskning.....	93
10. Referanseliste.....	95
11. Appendiks.....	111

Lister over Grafer og tabeller

Kapitel 1

Graf 1: Amerikanske velgeres inn-gruppe og ut-gruppe følelser etter partitilhørighet

Graf 2: Forskjellen i støtte til republikanske presidentkandidaten mellom urbane og rurale velgere (Mettler og Brown, 2022)

Kapittel 5

Tabell 1: Fordeling av respondenter fra hvert politisk parti etter stedsbasert identitet

Tabell 2: Fordeling av respondenter fra hvert politisk parti etter bosted

Kapittel 6

Tabell 3: Følelser amerikanske velgere har for det republikanske partiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet.

Tabell 4: Følelser amerikanske velgere har for det demokratiske partiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet.

Tabell 5: Følelser amerikanske velgere har for motpartiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet.

Tabell 6: Følelser for politiske partier basert på partitilhørighet og geografisk plassering.

Tabell 7: regresjonsanalyse av følelser for det demokratiske parti

Tabell 8: Regresjonsanalyse for følelser for det republikanske parti

Tabell 9: Regresjonsanalysen av følelser for motstandere

1. Introduksjon

Moderne amerikansk politikk står overfor en økende polarisering som ikke bare er ideologisk, men også emosjonell. En polarisering basert på emosjonelle følelser mer enn politiske overbevisning. Emosjonell polarisering, definert som en intensivering av positive følelser for ens egen politiske gruppe og parti, parallelt med negative følelser mot politiske motstandere, har manifestert seg i alvorlige sosiale og politiske konflikter (Iyengar et al., 2019). Denne formen for polarisering ble særlig tydelig under og etter presidentvalget i 2020, et valg preget av dype politiske splittelser, og som kulminerte med stormingen av den amerikanske kongressen den 6. januar 2021 (Druckman og Levy, 2022).

En dypere forståelse og analyse av hvordan emosjonell polarisering manifesterer seg i ulike geografiske kontekster i USA kan ha ulike tilnærminger og innganger. I denne oppgaven har jeg valgt å analysere emosjonell polarisering gjennom spørsmålet: ***Hvor i USA finner man de mest emosjonelt polariserte velgerne, og hvor mye skiller disse seg fra resten av befolkningen?*** Ved å undersøke dette sikter oppgaven på å bidra til en dypere forståelse av hvilke geografiske områder som huser de sterkeste følelsene av politisk avstand, og hvordan disse følelsene varierer innenfor den amerikanske velgermassen. Det vil være en dypere og mer detaljert beskrivelse av problemstillingen i delkapittel 1.4 Problemstilling

En psykologisk studie utført av Verlin B. Hinsz og Jay W i 2023 avdekker hvordan en forsterket partitilhørighet kan eskalere til voldelige handlinger. Studien viser at når en gruppes ideologiske motstandere oppfattes ikke bare som politisk forskjellige, men også som en direkte trussel mot egne verdier og livsstil, kan dette lede til alvorlige konfrontasjoner. Forskningen understreker at emosjonell polarisering spilte en vesentlig rolle i oppbyggingen til stormingen av kongressen.

Ifølge en analyse utført av Pew Research Center gjort i 2022, viser reaksjonene på stormingen av kongressen en signifikant partipolitisk splittelse i tolkningen av hendelsen. Dataene viser at mens demokrater og demokratisk-orienterte uavhengige hadde reaksjoner preget av skuffelse, vantro eller frykt, flagget mange republikanere en uttalt skepsis til det de oppfattet som den offisielle fortellingen om stormingen. En betydelig fraksjon av republikanere antydte at grupper som Antifa eller Black Lives Matter kunne stå bak handlingene, ikke Trump-

tilhengere. Dette fenomenet understreker hvordan emosjonell polarisering kan påvirke oppfattelsen av politiske hendelser, fargelagt av dyp politisk lojalitet og mistro (Pew Research Center, 2022).

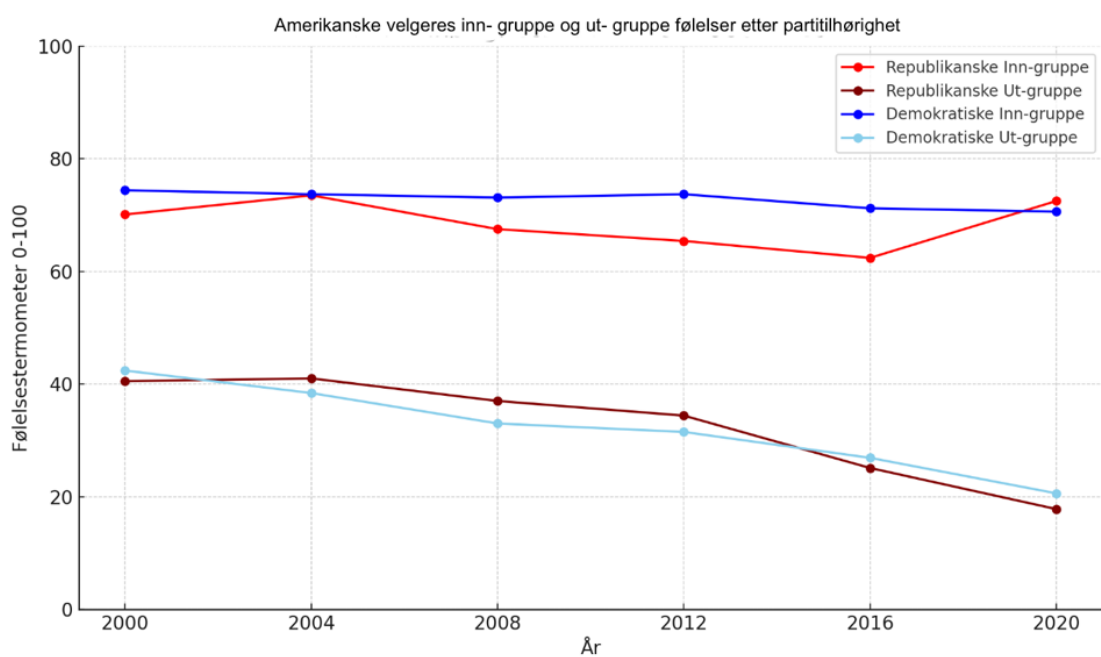
Dette gjenspeiles videre i synet på omfanget av dommene mange av de som hadde deltatt i stormingen, fikk. En undersøkelse utført av Pew Research Center i september 2021 viste at meninger om straffenes alvor var delt langs partilinjene. En betydelig andel av republikanerne mente at straffene enten hadde vært for strenge eller omtrent passende, mens en stor majoritet av demokratene mente at de ikke hadde vært strenge nok. Disse forskjellene i oppfatning understreker hvordan emosjonell polarisering kan påvirke ikke bare synet på politiske hendelser, men også på rettsstatens respons på disse hendelsene.

Økningen i emosjonell polarisering har bidratt til forsterkning av en "oss" mot "dem" mentalitet som ikke bare splitter velgermassen, men også underminerer grunnleggende prinsipper for politisk dialog og demokratisk samarbeid (Mason 2018). Følelser av lojalitet og avsky som overstiger ideologiske skillelinjer, kan drive velgere til å støtte politiske handlinger som fremmer deres gruppe interesser, selv når disse handlingene kan være skadelige for samfunnet eller demokratiet som helhet (Hetherington og Weiler 2009). I tillegg har politiske ledere, som tidligere president Donald Trump, utnyttet disse emosjonelle splittelsene til sin fordel ved å styrke et narrativ som undergraver tilliten til åpne valg og demokratiske institusjoner (Sides et.al 2018). Hendelser som stormingen av Kongressen illustrerer resultatene av slik polarisering i sin ytterste konsekvens, hvor politisk tilhørighet og emosjonelle reaksjoner trumfer rasjonell overveielse og respekt for demokratiske normer og institusjoner (Jensen og Petersen 2019; Hetherington og Weiler 2009).

Sigmund Freuds beskrivelse av narsissisme i boken "Civilization and Its Discontents" fra 1930 gir en treffende illustrasjon på hvordan minimale forskjeller mellom ellers like individer kan føre til betydelige emosjonelle avstander. Han forklarte at "*narsissismen ved små forskjeller skaper en disposisjon for fiendtlighet mot utenforstående; små forskjeller hos mennesker som ellers er like, danner grunnlaget for følelser av fremmedhet og fiendtlighet mellom dem.*" Denne observasjonen kan speiles i hvordan politiske grupperinger i USA, selv med små ideologiske forskjeller, ofte mobiliserer sterk avsky mot hverandre (Tajfel og Turner 1979). Freuds innsikt er nyttige for å forstå hvordan små forskjeller på individnivå kan eskalere til betydelige konflikter og samfunnsmessige tendenser. Iyengar og Westwood (2015)

demonstrerer hvordan små ideologiske forskjeller mellom politiske grupper kan føre til betydelig emosjonell polarisering og sterk avsky. Videre har Mason (2018) utforsket hvordan selv små sosiale og geografiske forskjeller kan forsterke egen politisk identitet og fiendtlighet mot motstående grupper. I oppgaven vil jeg ikke gå videre inn på Freuds teorier, men refererer til han for å illustrere et fenomen som er sentralt for emosjonell polarisering, og som setter det i en historisk kontekst.

I 2020 oppga nærmere 80 prosent av demokrater og republikanere at de var fundamentalt uenige med motstanderne om både verdier og mål for det amerikanske samfunnet (Pew Research Center 2020). Det kan synes som om at politisk interesserte amerikanere hater andre minst like mye som de elsker sine egne; de elsker ofte sine egne nærmest fordi de hater de andre. I 2022 rapporterte Pew Research Center at 83 prosent av demokratiske velgere så på republikanske velgere som mer transsynte enn gjennomsnittet. Republikanerne på sin side mente at demokratene var mer late, uærlige og umoralske (Pew Research Center 2022). Politisk spørsmål inngår tilsynelatende i en kulturkamp som en strid mellom to grupper som definerer seg som fundamentalt forskjellige fra hverandre. I denne kampen har du ikke bare en holdning, du er nærmest en holdning. Eller rettere sagt mange posisjoner, viklet inn i en identitet som enten kan plasseres hos demokratene eller republikanerne, liberale eller konservative.

Graf 1: viser graden av emosjonell polarisering ved å måle følelsene til amerikanske velgere i inn- og ut-grupper, basert på data fra American National Election Studies (ANES) surveyundersøkelse utført i 2020. Partitilhørighet (VCF0303) og følelsetermometer for det demokratiske partiet (VCF0218) og det republikanske partiet (VCF0224) er variablene som ble brukt. Følelser måles på en skala fra 0 til 100. Høyere verdier indikerer mer sterke følelser som er positive, og lavere verdier indikerer mer sterke følelser som er negative.

Graf 1 viser tydelig at republikanske velgere har konsekvent positive følelser for sin egen gruppe, med verdier mellom 65 og 71 poeng på ANES såkalte følelsetermometer for republikanske inn-grupper. Deres følelser for demokratiske motstandere viser en tydelig negativ trend, fra rundt 40 poeng i 2000, til 17,8 poeng i 2020. Tilsvarende viser demokratiske velgere også tydelige positive følelser for egen gruppe, mens deres negative følelser for republikanere følger en lignende nedadgående trend. Disse resultatene illustrerer økningen i emosjonell polarisering, hvor emosjonelle avstander mellom politiske grupper har blitt betydelig større over tid (Iyengar et al. 2012; Mason 2018; Phillips 2022). Denne polariseringen reflekterer en dyp emosjonell splittelse som påvirker politiske holdninger og atferd, og understreker den økende betydningen av politisk identitet og lojalitet i moderne amerikansk politikk (Iyengar og Westwood 2015; Hetherington og Weiler 2009).

Emosjonell polarisering representerer ikke bare en trussel mot demokratiske prosesser, som for eksempel 2020 valget og den etterfølgende stormingen, men er også en betydelig trussel mot sosial samhold og økonomisk samarbeid i USA. Det skjer fordi det fremmes en kultur hvor politisk tilhørighet overstyrer objektivitet og fellesskap, omdanner politisk uenighet fra sunn debatt og meningsutveksling, til antagonisme og til og med fiendtlighet og en gryende frykt for borgerkrig som man tidligere ikke har sett.

Hva er sannsynligheten for at politisk vold vil kulminere i en borgerkrig i USA? En undersøkelse gjennomført av Economist/YouGov Poll i august 2022, viste at 14 prosent av amerikanerne mener at en borgerkrig er svært sannsynlig i løpet av det neste tiåret. 43 prosent svarte at de tror det er noe sannsynlig. Omtrent én av tre - 35 prosent - svarte at det ikke er særlig eller overhodet sannsynlig, og 22 prosent var usikre. De som oppga å være sterkt overbeviste republikanere var de som mente det var mest sannsynlig med en borgerkrig, her var 21 prosent sikre på at det vil komme en borgerkrig (Orth 2022; Gazette, 2022). Dette funnet er støttet av forskning som viser økende polarisering og mistillit i det amerikanske samfunnet (Abramowitz og Webster, 2017; Hetherington og Weiler, 2009). Spesielt er

følelsesladde politiske holdninger og retorikk identifisert som drivkrefter bak slike holdninger (Iyengar et al., 2019)

Sosial samhörighet, også kalt sosial identitetsteori, dreier seg om hvor sterk fellesskapsfølelsen er blant gruppemedlemmer, samt etablering og vedlikehold av positive eller negative sosiale forbindelser og relasjoner. Emosjonell polarisering påvirker den sosiale samhörigheten ved at den fører til at individuelle relasjoner, familiebånd og bredere samfunnsmessige interaksjoner blir erstattet med mistro og fiendtlighet overfor de med avvikende politisk tilhörighet (Iyengar og Westwood, 2015; Hetherington og Weiler, 2009). Personer preget av emosjonell polarisering er mer tilbøyelige til å søke og bevare bånd med de som deler deres emosjonelle lojalitet til spesifikke politiske partier eller politiske personligheter. Dette resulterer i sosiale grupperinger som er forent av felles følelser mer enn bare felles politiske synspunkter (Huddy et al. 2015). Det skaper også en sterk emosjonell ytre fiendtlighet mot de som har tilhörighet til motstridende politiske grupper. Familieforhold kan også bli tyngt av disse splittelsene, spesielt når familiemedlemmer identifiserer seg sterkt med motstridende politiske partier. Disse splittelsene kan transformere familietilstelninger fra samværsarenaer til scenarier for konflikt og splid (Finkel et al., 2020).

På et samfunnsmessig nivå medfører denne type polarisering at grupper skilles geografisk og sosialt, hvor politiske, kulturelle og sosiale ulikheter oppstår - og forsterkes. Forskning har også avdekket at den svekkede sosiale samhörigheten emosjonell polarisering skaper på tvers av samfunnet, nærmest legger grunnlag for spredning av desinformasjon og manipulative budskap (Sunstein, 2018; Iyengar et al., 2019). Disse taktikkene spiller direkte på den emosjonelle splittelsen, ved å sirkulere villedende informasjon som forsterker allerede etablerte følelsesladde oppfatninger (Bail et al., 2018; Hetherington og Weiler, 2009; Lelkes, 2016).

Når det gjelder politikkutforming og økonomisk politikk, kan emosjonell polarisering føre til at velgere støtter en politikk som er mer i tråd med deres partitilhörighet enn hva som kan være direkte økonomisk fordelaktig for den enkelte. Dette fenomenet kan resultere i at økonomisk politikk blir mer et spørsmål om politisk lojalitet enn vurderinger av personlig nyttemaksimering, noe som overordnet kan forstyrre de økonomiske markedene og skape ineffektivitet (Brewer og Maisel, 2021). På et overordnet samfunnsnivå kan emosjonell polarisering føre til økonomisk fragmentering der markedene blir mer segmenterte. Dette kan

underminere prinsippene for en fri og åpen økonomi, og kan potensielt føre til redusert økonomisk stabilitet og vekst (Bishop, 2008). Forskning tyder på at når økonomiske beslutninger er basert mer på emosjonell lojalitet, enn på rasjonelle vurderinger, kan resultatet bli et lite realitetsorientert bruk av ressurser og et svekket økonomisk system (Hetherington og Weiler, 2009).

Det er viktig å forstå at emosjonell polarisering ikke er et nytt fenomen. Historisk sett har amerikansk politikk alltid vært preget av en viss grad av partisk strid og konflikt. Omfanget og intensiteten av denne polariseringen har imidlertid eskalert betydelig i det 21. århundret, delvis på grunn av endringer i medielandskapet og politiske kampanjestrategier som har utnyttet og forsterket eksisterende splittelser (Webster og Abramowitz, 2017). Media har spilt en viktig rolle i å forme oppfatninger og informere velgerne, men den økende forekomsten av ekkokammer-effekter på sosiale medieplattformer og i enkelte nyhetskanaler, har ført til at velgere blir stadig mer isolerte fra motstridende og alternative synspunkter (Sunstein, 2018). Denne isolasjonen bidrar til forsterkning av politiske oppfatninger og dypere mistillit til motparten, noe som forsterker den emosjonelle polariseringen (Mutz, 2018; Druckman og Levendusky, 2019).

1.2 Hvorfor bytte fra “affektiv polarisering” til "emosjonell polarisering"?

Mitt valg om å endre begrep fra «affektiv polarisering» til "emosjonell polarisering" er gjort med den hensikt å gjøre dette komplekse fenomenet mer forståelig for et bredere publikum. Affektiv polarisering refererer til følelser og holdninger mellom grupper med partitilhørighet, men begrepet "affektiv" kan være mindre kjent for folk utenfor akademiske kretser. Ved å bruke "emosjonell polarisering", som er mer intuitivt og lettere å forstå, kan vi sikre at flere mennesker, inkludert de uten faglig bakgrunn i psykologi eller politiske studier, kan gripe hva konseptet innebærer. Å gjøre vitenskapelige begreper mer tilgjengelige kan øke den offentlige forståelsen, noe som igjen kan føre til mer velinformerte valg og holdninger (Huddy et al., 2015). Derfor er endringen fra «affektiv polarisering» til "emosjonell polarisering" ikke bare en semantisk justering, men en nødvendig tilpasning for å fremme bredere engasjement og

forståelse (Huddy, 2013; Mason, 2018; Iyengar et al., 2012; Lelkes, 2016; Webster og Abramowitz, 2017).

Lilliana Masons arbeid, "Uncivil Agreement: How Politics Became Our Identity," belyser hvordan moderne politikk stadig mer dreier seg om personlige identiteter, noe som har betydelig innvirkning både på individuell og kollektiv atferd. Ved å kalle dette fenomenet "emosjonell polarisering," understrekes det hvordan politiske skillelinjer nå er dypt forankret i våre følelsesmessige identiteter, utover enkle politiske preferanser eller valg (Mason, 2018). Dette gjør at begrepet direkte adresserer de emosjonelle aspektene av polarisering - frykten, sinnet og tilhørigheten som driver politiske handlinger.

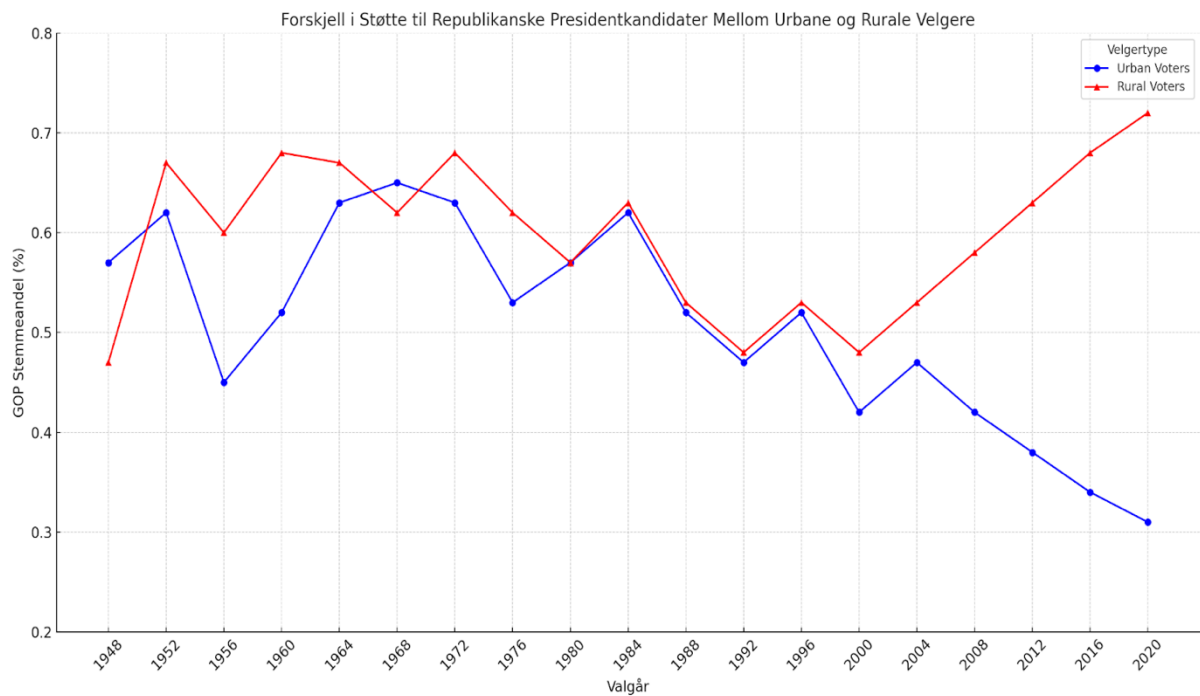
Begrepet 'emosjonell polarisering' fungerer som en bro mellom akademisk forskning og offentlig diskurs. Dermed kan det bli et verdifullt verktøy for å forstå og håndtere de dype skillelinjene i moderne politikk (Huddy et al., 2015). Det hjelper oss med å se utover det umiddelbart synlige politiske landskapet og utforske de underliggende strømmene av følelser som former våre samfunn. Det oppmuntrer til en bredere og mer inkluderende samtale om politisk polarisering, dens årsaker og konsekvenser for vårt demokrati (Bail, 2016).

1.3 Hvilke faktorer kan forklare oppblomstring av emosjonell polarisering?

Geografiske forskjeller i stemmegivning og partitilhørighet i USA har i økende grad blitt anerkjent som en sentral faktor som legger til rette for emosjonell polarisering. Skillet mellom urbane og rurale områder gjenspeiler dype politiske og kulturelle forskjeller, ytterligere forsterket av sosiale og økonomiske ulikheter. De geografiske forskjellene bidrar til økende geografisk segmentering, hvor byområder ofte er bastioner for liberale politiske synspunkter, mens landsbygda og småbyområder tenderer mot et konservativt ståsted (Rodden 2019; Cramer 2016).

Forskning har vist hvordan disse geografiske forskjellene minimerer interaksjonen mellom grupper med motstridende politiske oppfatninger, og med det skaper miljøer hvor

partipolitiske synspunkter ikke bare opprettholdes, men også i stor grad dyrkes og forsterkes. Dette forsterker igjen politiserte ekkokamre, enten de er redaktørstyrte eller ikke, der politiske meninger og overbevisninger finner sammen og bidrar til emosjonell polarisering (Mason, 2018; Cramer, 2016).

Graf 2: illustrerer forskjellen i støtte til republikanske presidentkandidater mellom urbane og rurale velgere over tid. Dataen er hentet fra ulike valgårs undersøkelser som dekker perioden fra 1948 til 2020. X-aksen representerer valgår, mens Y-aksen viser andelen av GOP-stemmeandel (i prosent) blant velgerne. Blå linje representerer urbane velgere, mens rød linje representerer rurale velgere.

I lys av økt politisk splittelse de siste tyveårene, er det viktig å forstå hvordan geografisk segmentering påvirker og forsterker eksisterende emosjonell polarisering. Denne forståelsen er viktig for å adressere de følelsesmessige og politiske skillelinjene som disse geografiske forskjellene bidrar til å skape (Rodden, 2019).

Sentralt i denne oppgaven står en utforskning av emosjonell polarisering i USA med et spesielt fokus på å identifisere de velgergruppene som er mest påvirket av dette fenomenet. Det primære forskningsspørsmålet adresserer hvilke velgergrupper som viser høyest nivå av emosjonell polarisering, og de spesifikke geografiske områdene og partitilhørighetene disse gruppene tilhører (Hetherington og Weiler, 2009; Mason, 2018). Oppgaven tar sikte på å utforske et bredt spekter av geografiske kategorier—byer, forsteder, småbyer og landsbygda,

hver med sin distinkte politiske og sosiale kontekst. Dette for å gi et mer nyansert bilde av hvordan geografisk segmentering med politisk tilhørighet påvirker emosjonell polarisering (Cramer, 2016; Rodden, 2019).

Gjennom å kartlegge og analysere mønstre av emosjonell polarisering innenfor disse varierte geografiske og politiske gruppene ønsker jeg å bidra med innsikt i dynamikkene som former det amerikanske samfunnet i dag (Mason, 2018; Hetherington og Weiler, 2009). Amerikansk politisk historie er fundert på liberale verdier, men har også hatt, og har, større eller mindre innslag av illiberale elementer (Cramer, 2016). Tradisjonelt har det vært relativt mange republikanere og demokrater som hadde både liberale og konservative holdninger - det varierte fra spørsmål til spørsmål (Iyengar og Westwood, 2015). Dette er nesten fraværende nå. Kunnskapsbasert forståelse av hva som skjer, og hvorfor, er derfor et viktig grunnlag for innsikt i hva som skjer (Pew Research Center, 2020). På sikt kan dette også bidra til tiltak som kan redusere polariseringens negative effekter og fremme en mer inkluderende politisk kultur. I oppgaven vil jeg bruke kvantitative data fra American National Election Studies (ANES) fra 2020, kombinert med deskriptiv analyse og tverrsnittstudier, for å identifisere hvordan ulike såkalte geografiske stedsidentiteter påvirker emosjonell polarisering. Dette vil inkludere en vurdering av hvordan politiske og geografiske identiteter er sammenfiltret, og hvordan disse forholdene forsterker følelsesmessige skillelinjer blant velgerne (Rodden, 2019).

1.4 Hvordan skiller denne analysen seg fra en vanlig urban-rural divide analyse?

I lys av den voksende politiske og sosiale splittelsen som karakteriserer det amerikanske demokratiet, tar jeg sikte på å dykke dypere inn i emosjonell polarisering, spesielt med fokus på politiske grupper i de ovenfor nevnte fire geografiske områdene i mer detaljert form (Hetherington og Weiler, 2009; Mason, 2018). Ved å rette oppmerksomheten mot partitilhørighet og henholdsvis den subjektive opplevelsen av stedsidentitet og den objektive kategoriseringen geografisk bosted, går denne analysen utover den konvensjonelle forståelsen av den urbane-rurale skillelinjer (Cramer, 2016). Mye av tidligere forskning har belyst sosioøkonomiske, kulturelle og politiske forskjeller mellom urbane og rurale områder, men jeg utdyper dette perspektivet. Først og fremst ved at jeg bruker fire kategoriske variabler.

Istedenfor kun to kategoriske variabler “urban” og “rural”, har jeg som nevnt fire kategoriske variabler for de geografiske områder : by, forstad, småbyer og landsbygda (Trujillo, 2022).

Denne inndelingen tillater en mer nyansert analyse av hvordan emosjonell polarisering manifesterer seg på tvers av forskjellige typer geografiske områder og stedsidentiteter. Dette er viktig fordi det gir innsikt i hvordan spesifikke typer bosted påvirker graden av emosjonell polarisering, noe som tidligere studier, som Trujillo (2022) og Lin og Trujillo (2023), har vist kan ha betydelige konsekvenser for politisk adferd og holdninger. For eksempel viser Trujillo (2022) at rurale identiteter kan forsterke negative holdninger mot urbane “eliten”, mens Lin og Trujillo demonstrerer at emosjonell polarisering kan variere betydelig innenfor ulike rurale og urbane kontekster (Lin og Trujillo, 2023). Videre støtter studier av Iyengar et al. (2019) og Druckman og Levendusky (2019) at denne polariseringen ikke bare er enkelte forskjeller mellom partier, men også inkluderer dype sosiale interaksjoner og holdninger. Dette viser at emosjonell polarisering har både politiske og sosiale dimensjoner som kan variere avhengig av geografisk og sosial kontekst (Iyengar et al., 2019; Druckman og Levendusky, 2019). Forskning av Gidron, Adams og Horne (2020) viser hvordan emosjonell polarisering varierer mellom ulike land og kontekster, og understreker viktigheten av å forstå de lokale og nasjonale forholdene som påvirker polarisering (Gidron et al. 2020).

Hensikten med analysen er å finne ut hvilke politiske grupper som er mest emosjonelt polarisert, og hvilke av de fire geografiske kategoriene de tilhører. Målet er å kunne gi et mer detaljert bilde enn ved å bruke to kategoriske variabler: urbane og rurale områder (Rodden, 2019; Cramer, 2016). Et mer finmasket oppsett av kategoriske variabler kan sikre et mer nyansert bilde utover det målinger som i graf 1, viser. Når jeg skal vurdere partienes dominans i de ulike geografiske områdene, vil jeg inkludere fire geografiske kategorier for de uavhengige variablene stedsidentitet og geografisk bosted (Borwein og Lucas, 2021; Brown og Smith, 2019). En omfattende kategorisering av variabler er nødvendig for å forstå den fulle dynamikken i emosjonelt polariserte grupper. For eksempel kan den mest emosjonelt polariserte gruppen være demokrater fra landsbygda eller republikanere fra forstanden (Cramer, 2016; Rodden, 2019). Forskning viser at emosjonell polarisering ikke alltid følger tradisjonelle geografiske skillelinjer. En studie av Trujillo (2022) viser at folk både i urbane og rurale områder kan være sterkt emosjonelt polariserte, uavhengig av deres partitilhørighet. Videre peker forskningen til Bishop (2008) på at folk med sterke politiske synspunkter ofte

velger å bosette seg i områder hvor deres synspunkter er delt av majoriteten, noe som ytterligere forsterker polariseringen innenfor både urbane og rurale samfunn.

Journalisten Ezra Klein har pekt på at skillet mellom de to dominerende partiene har tilspisset seg over tid som følge av at ulike typer faktorer nærmest har blitt "stabled" oppå tradisjonelle partipolitiske identiteter på en måte man ikke har sett siden 1864 da de demokratiske og republikanske partiene for første gang dominerte amerikanske valg. Variabler som rase, religion og ideologi løper sammen med partipolitisk identitet på en måte som de sjelden gjorde i perioder da de to partiene var relativt heterogene koalisjoner. Over tid fører de samlede sett av faktorer motsetningene til konsolidering i to konkurrerende leirer (Klein, 2020).

1.5 Problemstilling

Hvor i USA finner man de mest emosjonelt polariserte velgerne, og hvor mye skiller disse seg fra resten av befolkningen?

Emosjonell polarisering blant velgere i USA er et fenomen som har fått økende oppmerksomhet innen blant annet politisk psykologi, politisk sosiologi og samfunnsvitenskap. Emosjonell polarisering, som involverer den emosjonelle distansen mellom velgere over partilinjene, har blitt identifisert som en særlig destruktiv kraft i moderne politikk (Iyengar et al. 2019; Levendusky 2018). Dette fenomenet refererer ikke bare til uenighet om politiske saker, men til dype emosjonelle skillelinjer som kan føre til betydelig sosial fragmentering, og kan potensielt undergrave demokratiske prosesser ved å forsterke gruppeidentiteter og lojaliteter på en måte som fortrenger tverrpolitisk samarbeid og dialog (Iyengar og Westwood, 2015; Webster og Abramowitz, 2017; Hetherington og Rudolph 2015). Denne formen for polarisering er spesielt farlig fordi den bygger på en identitetsbasert tilnærming til politikk, der velgerne ikke bare er uenige med politiske motstandere, men også aktivt avviser og føler avsky for de som identifiserer seg med andre politiske partier. Forskning har vist at emosjonell polarisering kan oppmuntre til politisk vold, redusere tilliten til demokratiske institusjoner og kompromittere normen om politisk toleranse, noe som er grunnleggende for fungerende demokratiske prosesser (Mutz, 2018; Lelkes 2016; McCoy et al. 2018).

Det er derfor av vesentlig betydning å forstå mekanismene bak emosjonell polarisering, og identifisere faktorer som kan intensivere eller dempe disse tendensene. Geografisk tilhørighet, som ofte korrelerer med politiske og kulturelle verdier, spiller en nøkkelrolle i denne dynamikken (Iyengar og Krupenkin 2018; Lelkes 2016). Ved å kartlegge hvordan ulike geografiske og demografiske grupper opplever emosjonell polarisering, kan vi bedre adressere og potensielt moderere dens mest skadelige effekter (Hopkins 2017; Bishop 2009).

Oppgaven omhandler velgere fra alle deler av det politiske spekteret, men har oppmerksomheten rettet mot republikanske og demokratiske velgere. Republikanske velgere har i nyere tid vist seg å tendere til å være emosjonelt polariserte, noe som gjør dem til et relevant fokusområde for å forstå dynamikken bak emosjonell polarisering (Iyengar og Westwood, 2015; Mason, 2018). Tidligere forskning på geografisk og sosial identitet har vist at republikanske velgere, spesielt i rurale og småbyområder, har sterkere stedsidentiteter og dermed en større tilbøyelighet til å utvikle fiendtlige følelser mot politiske motstandere (Cramer, 2016; Huddy et al., 2015). På demokratisk side er det viktig å undersøke om man kan finne tilsvarende tendenser som på republikansk side, og hvordan den geografiske spredningen eventuelt er (Pew Research Center 2020; Abramowitz og Saunders 2008).

Det er kritisk for å forstå ikke bare de regionale forskjellene i politisk polarisering, men også for å utforske de dypere sosiale og kulturelle mekanismene som fremmer eller demper polariserende holdninger innenfor republikanske og demokratiske subgrupper. Ved å kartlegge geografiske områder hvor emosjonell polarisering er mest utbredt, tar denne oppgaven sikte på å identifisere spesifikke lokalsamfunn hvor følelser av politisk avstand og forakt for politiske motstandere er spesielt markante (Mason 2018). Oppgaven vil undersøke om visse regioner, som landsbygd eller mer urbaniserte områder, viser høyere nivåer av emosjonell polarisering sammenlignet med andre, og hvordan disse forskjellene kan forklares gjennom faktorer som økonomisk struktur, kulturell identitet og historisk politisk tilhørighet (Cramer 2016; Hetherington og Weiler 2009; Mutz 2018; Rodden 2019).

For å grundig undersøke emosjonell polarisering blant velgere i USA, vil jeg i denne oppgaven anvende kvantitative forskningsmetoder, spesifikt regresjonsanalyse, for å analysere data hentet fra American National Election Studies (ANES). ANES tilbyr, som nevnt tidligere, omfattende datasett som inkluderer en rekke spørsmål knyttet til politiske holdninger,

sosiodemografiske karakteristika, og spesifikt, emosjonell polarisering gjennom indikatorer som måler følelsesmessige reaksjoner til politiske motstandere (Iyengar et al. 2019; Levendusky 2018)

1.3 Oppgavens analytiske begrensninger

Det er viktig å understreke at andre faktorer, som politisk ideologi, kjønn, inntekt, alder, utdanning, rase, og religion, ikke er oversett i denne oppgaven. Disse faktorene er behandlet som kontrollvariabler i regresjonsanalysene presentert i kapittel 6, "Resultater". Ved å inkludere disse kontrollvariablene, sikres det at analysen anerkjenner og kontrollerer for andre relevante faktorer, og tillater en fokusert undersøkelse av emosjonell polarisering.

I kapittel 6 anvender jeg en to-delt tilnærming til dataanalyse: først gjennom deskriptiv statistikk for å kartlegge og visualisere forekomst og fordeling av emosjonell polarisering blant forskjellige demografiske og geografiske grupper. Dette gir et klart bilde av de grunnleggende mønstrene og trender i dataene som er essensielt for å forstå det vi kan omtale som det generelle polariseringslandskapet (Hair et al. 2010; Field 2013). Deretter følges dette opp med en OLS regresjonsanalyse som gir innsikt i forklaringskraften i emosjonell polarisering når den kontrolleres for andre variabler. Denne metoden isolerer effekten av emosjonell polarisering fra andre samvarierende faktorer og demonstrerer dens bidrag til å forstå politisk adferd (Cohen et al. 2013). Bruken av regresjonsanalyser kompletterer de deskriptive funnene ved å tilby en statistisk robust evaluering av de hypotesene som er foreslått.

Som en anerkjent kilde til omfattende data om politiske holdninger og adferder i USA, bruker jeg primærdata fra American National Election Studies (ANES). Selv om ANES gir dybde og bredde i datasett, må man være oppmerksom på noen begrensninger når man bruker denne typen data. Representasjon er en av de viktigste begrensningene. Selv om ANES dekker et bredt spekter av demografiske grupper, kan representativiteten til datasettet bli påvirket av endringer i hvem som velger å respondere over tid, samt teknikkene som brukes til å samle data (Berinsky, 2018). Dette kan føre til at spesifikke grupper får mindre eller mer plass i

utvalget, noe som kan gjøre det vanskelig å fortolke og forstå politiske holdninger og trender (Pasek et al., 2014).

Det er også potensielt utfordringer knyttet til tidsbegrensningene i datasettet. ANES-dataene er samlet inn i spesifikke tidsvinduer, følgelig viser de bare amerikanernes følelser og syn på dette tidspunktet. Dette begrenser generelt forskningens evne til å fange opp dynamikken i emosjonell polarisering over tid, spesielt når det gjelder å finne trender som utvikler seg i forbindelse med valgcykluser eller som svar på plutselige politiske eller sosiale hendelser (Vavreck, 2010; Mutz, 2011). Disse begrensningene gjør det viktig å være forsiktig når man tolker ANES-dataenes resultater. Når man trekker konklusjoner basert på denne typen data, er det avgjørende å kontinuerlig vurdere og kritisk analysere, datakildenes egnethet og representativitet (Berinsky, 2017; Iyengar et al. 2012; Prior 2013).

Opgavens tilnærming til tverrsnittstudier gjør det mulig å analysere data fra et enkelt tidsintervall. Dette gir verdifull innsikt i de spesifikke omstendighetene rundt politisk adferd og emosjonell polarisering på et gitt tidspunkt. Tverrsnittstudier har få muligheter til å forstå endringer eller utvikling over tid, selv om dette kan være nyttig for å studere umiddelbare effekter eller situasjonsbestemte reaksjoner (Lavrakas 2008; Williams 2015). De er ikke i stand til å registrere endringer i holdninger eller trender over tid, noe som er viktig i politisk forskning der kontekst og tid er viktige elementer (Menard 2002; Twenge et al. 2019).

Videre innebærer oppgavens bruk av OLS-regresjonsanalyse både fordeler og ulemper. OLS-regresjon forutsetter lineære sammenhenger og kan være en effektiv metode for å estimere variablers sammenhenger, men det kan oppstå skjevheter (Greene 2003; Wooldridge 2016). Skjevheter oppstår når det er en skjevhet i sammenhengen mellom forklaringsvariablene og den avhengige variabelen, noe som kan skape uriktige estimater og misvisende resultater (Achen 2005; Angrist og Pischke 2008). Dette skjer ved å inkludere eller utelate relevante variabler, noe som kan resultere i at en bakenforliggende variabel er årsaken til sammenhengen (Bollen et al., 2001; Wooldridge 2016). Videre kan outliers, eller ekstremverdier, ha en betydelig innvirkning på regresjonslinjens helning og skjæringspunkt, noe som påvirker tolkningen av dataene (Fox 1991; Osborne og Overbay 2004). Outliers er observasjoner som skiller seg betydelig fra andre observasjoner og kan forvrengte analysens resultater dersom de ikke håndteres riktig.

Spørsmålet om generaliserbarhet er en av de viktigste begrensningene for denne oppgaven. Selv om funnene, basert på data fra ANES, viser at det er emosjonell polarisering blant velgere i USA, er det vanskelig å bruke disse funnene i andre politiske eller kulturelle settinger (King et al. 1994; Druckman et al. 2021). Politiske holdninger og polarisering kan variere fra land til land på grunn av forskjellige sosiale, økonomiske og politiske dynamikker (Norris 2001; Hetherington og Rudolph 2015). For eksempel kan det være store variasjoner i hvor frie mediene er, hvordan politisk systemer er bygget opp eller hvordan sivilsamfunnet spiller en rolle i politiske diskurser, noe som påvirker arten og omfanget av polarisering (Hallin og Mancini 2004; McCoy et al. 2018).

Videre er ANES-dataene begrenset til å representere noen geografiske og demografiske faktorer som inkluderer velgerne i USA. Dette gjør det vanskelig å generalisere funnene til grupper utenfor USA eller til subgrupper som dataene ikke representerer tilstrekkelig (Groves et al. 2009). Politiske holdninger kan påvirkes av forskjeller i demografi, som alder, rase, kjønn og økonomisk status, selv om disse dataene ikke er fullstendig klare (Bollen et al. 2001; Sides et al. 2020).

2. Tidligere forskning

Dette kapittelet vil gi en grundig gjennomgang av tidligere forskning som omhandler emosjonell polarisering, sosial identitetsteori og stedsidentitet. Denne gjennomgangens mål er å oppsummere den nåværende kunnskapen og finne ut hvordan disse forskningsområdene kan bidra til å løse oppgavens problemstilling: "Hvor i USA finner man de mest emosjonelt polariserte velgerne, og hvor mye skiller disse seg fra resten av befolkningen?" Dette kapittelet søker å belyse de grunnleggende mekanismene som driver emosjonell polarisering ved å analysere og diskutere tidligere studier. Det søker også å forstå hvordan geografiske og demografiske faktorer påvirker hvor emosjonelt polarisert velgerne er. Kapittelet består av flere deler. Først vil jeg undersøke forskningen som er utført på emosjonell polarisering og hvordan den påvirker politiske holdninger og atferd. Deretter vil jeg gå gjennom teorien om sosial identitet og hvordan den kan forklare forskjellene mellom ulike politiske grupper. Jeg vil også undersøke hvordan stedsidentitet påvirker politisk engasjement og deltakelse. Til slutt

vil jeg diskutere hvordan kombinasjonen av disse perspektivene kan gi innsikt i geografiske mønstre av emosjonell polarisering i USA.

2.1 Tidligere forskning på emosjonell polarisering

Emosjonell polarisering, definert som den økende emosjonelle avstanden mellom sin egen gruppe (inn-gruppe) og til motstander-gruppen (ut-gruppe), vil i kontekst av denne oppgaven være velgernes partitilhørighet (Huddy et al., 2015). Som fenomen har emosjonell polarisering vokst som forskningsområde innen politisk vitenskap de siste årene, og det har vært en økende interesse for å forstå hvordan dette påvirker politiske holdninger og adferd (Iyengar et al. 2019). Forskning ledet av Iyengar og kollegaer, inkludert studiene til Westwood i 2015 og Levendusky i 2018, har belyst at de politiske skillene i dagens samfunn ikke bare er ideologiske. Skillene utgjøres også av personlige og emosjonelle avstander mellom individer som tilhører ulike politiske leirer. Disse arbeidene har avdekket et mønster der mistillit og fiendskap vokser mot de som har et annet politisk ståsted (Mason 2018; Hetherington og Weiler 2009).

Marc Hetherington og Jonathan Weilers bok «Authoritarianism and Polarization in American Politics» fra 2009, undersøker nærmere hvordan politiske holdninger kan gjenspeile underliggende psykologiske tendenser som forsterker polariseringen. Hetherington og Weiler argumenterer for at politisk polarisering ikke utelukkende er et spørsmål om partipreferanser, men også kan sees gjennom et prisme av autoritære versus ikke-autoritære verdier (Huddy et al., 2015). Dette perspektivet utvider forståelsen av emosjonell polarisering og dens innflytelse på politiske prosesser. Denne dynamikken viser hvordan emosjonelle skillelinjer ikke bare er basert på politiske ståsteder, men også på fundamentale verdier og identiteter (Huddy et al., 2015). Dette spekteret av autoritære versus ikke-autoritære verdier påvirker ikke bare politiske preferanser, men også hvordan individer relaterer seg til hverandre i det politiske landskapet. Det skaper en situasjon hvor politiske motstandere ikke bare blir sett på som en gruppe man er politisk uenige med, men ser på som moralsk forkastelige (Mason 2018). Denne moralske konflikten bidrar til en ytterligere forverring av samfunnets evne til dialog og kompromiss (Iyengar og Westwood 2015).

I tillegg har sosiale medier spilt en vesentlig rolle i å forsterke og spre polarisering. Plattformene muliggjør og forsterker ekkokamre hvor individer utsettes for ensidige perspektiver som bekrefter deres allerede eksisterende overbevisninger (Sunstein 2017). Dette fører til at den politiske debatten ofte blir redusert til en kamp mellom "oss" og "dem", hvor det er lite rom for nyanser eller forståelse for motpartens synspunkt (Levendusky 2018). Denne digitaliseringen av politisk diskurs har ikke bare gjort det enklere å spre desinformasjon, men har også bidratt til en økning i emosjonell polarisering ved å forsterke følelsen av tilhørighet til den ene gruppen - og avstand fra den andre (Bakshy et al. 2015; Tucker et al. 2018).

Videre har forskere som Shanto Iyengar og Sean J. Westwood vist at emosjonell polarisering påvirker ikke bare politiske holdninger, men også mellommenneskelige relasjoner og sosial tillit (Iyengar og Westwood 2015). Deres studier indikerer at emosjonell polarisering kan føre til diskriminering basert på politisk tilhørighet, hvor individer viser preferanser for å ansette, sosialisere med, og til og med gifte seg med personer som deler deres politiske synspunkter (Iyengar og Westwood 2015). Dette understøtter teorien om at emosjonell polarisering har dype sosiale konsekvenser som strekker seg langt utover politisk diskurs.

Nyere forskning fra Pew Research Center (2014 og 2022) har også avdekket at emosjonell polarisering kan knyttes til et bosettingsmønster som følger ideologiske skillelinjer ; individer flytter til områder som reflekterer deres politiske verdier. Dette fenomenet kan bidra til å forsterke ekkokamre og reduserer mulighetene for kontakt med motstridende synspunkter, noe som ytterligere forsterker polariseringen (Bishop, 2008; Cramer, 2016). En annen viktig bidragsyter til forståelsen av emosjonell polarisering, er studier som fokuserer på hvordan mediekonsum påvirker politiske holdninger. Diana Mutz' arbeid (2015) viser hvordan aggressiv og konfliktorientert politisk dekning kan øke seernes emosjonelle respons, og forsterke polariseringen. Slike mediepraksiser gjør politisk diskurs mer emosjonelt ladet og reduserer rommet for konstruktiv dialog (Mutz, 2015; Allcott og Gentzkow 2017).

Forskning har også fremhevet rollen som økonomiske faktorer spiller i forsterkning av emosjonell polarisering. Økonomisk usikkerhet og ulikhet kan intensivere følelsen av trussel og usikkerhet, noe som fører til at velgere enda sterkere klamrer seg til sine politiske identiteter (Norris, 2001; Hetherington og Rudolph, 2015). Dette viser at emosjonell polarisering ikke bare er et resultat av politiske prosesser, men også er dypt knyttet til bredere

sosioøkonomiske forhold. McCoy, Rahman, og Somer (2018) har også pekt på at emosjonell polarisering kan undergrave demokratiet ved å øke mistillit til politiske institusjoner og valgprosesser. Når velgere ser motstandere som illegitime eller truende, øker risikoen for politisk vold og svekkelse av demokratiske normer (Boffi et al., 2023). Denne trenden kan ses globalt, men er spesielt markant i USA hvor polariseringen har nådd bekymringsfulle nivåer (Bishop, 2008; Cramer, 2016).

2.2 Sosial identitetsteori

Sosial identitetsteori, introdusert av Henri Tajfel og John Turner, gir en robust forståelsesramme av mekanismene bak individets selv-kategorisering og dannelsen av gruppetilhørighet, som igjen påvirker identitet og sosiale tilhørighet. Teorien fremhever viktigheten av gruppetilhørighet for et individs selvbilde, og belyser utviklingen av dynamikkene mellom såkalte inn-gruppe (egen gruppe) og ut-gruppe (andre grupper), og har betydelig relevans i politiske miljøer (Tajfel, 1981; Cho et al., 2013; Collins, 2015). I politiske sammenheng blir disse dynamikkene tydelige gjennom partitilhørighet og ideologiske grenser, der tilknytningen til et politisk parti (inn-gruppe) ikke bare styrker en positiv sosial identitet, men også ofte resulterer i negative bedømmelser og holdninger overfor motparten (ut-gruppe) (Mason, 2018; Druckman et al., 2021; Iyengar og Westwood, 2015).

Marilynn B. Brewer utdyper disse ideene ved å utforske det psykologiske grunnlaget for gruppetilhørighet. Hun argumenterer for at trangen til å høre til, og identifisere seg med en gruppe, er en grunnleggende menneskelig drivkraft som kan lede til solidaritet innenfor gruppen, men også til rivalisering og fiendtlighet mot ytre grupper (Brewer, 2007). Dette fenomenet hjelper å forklare hvordan politiske ideologier og partitilhørighet kan intensivere lojaliteten innad i gruppen, mens det samtidig fremmer negative stereotypier og fordommer mot medlemmer av ut-grupper. Videre bidrar sosial identitetsteori og Brewers forskning til en dypere forståelse av hvordan inn-gruppe og ut-gruppe dynamikken manifesterer seg i samfunnet, spesielt i konteksten av økende politisk polarisering (Brewer, 2007).

Disse teoriene gir innsikt i hvordan politiske grupper konstruerer sin identitet i opposisjon til "de andre", noe som forsterker interne bånd og fellesskapsfølelse, og øker avstanden mot eksterne grupper. Prosessen understreker betydningen av sosial identitet i politisk

mobilisering og engasjement, men fremhever også potensielle farer ved å forsterke splittende tendenser i samfunnet (Tajfel, 1981; Cho et al., 2013). Forskningen til Shanto Iyengar og Sean J. Westwood demonstrerer videre hvordan politisk inn-gruppe og ut-gruppe dynamikk kan ha reelle konsekvenser. I deres studie "Fear and Loathing Across Party Lines: New Evidence on Group Polarization" viser de hvordan partitilhørighet påvirker sosial og politisk atferd langt utover ideologiske forskjeller, inkludert diskriminering i ansettelse, selektivt vennskap, og til og med valg av partner (Iyengar og Westwood, 2015). Deres funn peker på at den emosjonelle komponenten av polarisering som i stor grad drives av "inn-gruppe og ut-gruppe dynamikker, kan være like viktig, om ikke viktigere, enn tradisjonelle politiske uenigheter (Mason, 2018).

En annen viktig dimensjon ved sosial identitetsteori er hvordan mediepåvirkning bidrar til å forsterke inn-gruppe og ut-gruppe dynamikker. Mediene har en sterk innvirkning på hvordan individer oppfatter og forstår politiske hendelser, og deres dekning kan ofte være partisk eller sensasjonspreget. Medieinnhold som fremhever konflikt og forskjeller mellom grupper kan bidra til å forsterke eksisterende fordommer og fiendtlighet (Bail, 2016). Forskning av Levendusky (2013) og Baines og Jones i. (2019) viser at politiske medier kan øke emosjonell polarisering ved å styrke følelsen av tilhørighet til egen gruppe og forsterke negative følelser mot ut-gruppen.

Sosiale medier har en unik evne til å skape ekkokamre, hvor brukere eksponeres for informasjon som bekrefter deres eksisterende overbevisninger. Dette fenomenet, kjent som "filterboble", bidrar til å forsterke inn-gruppe lojalitet og ut-gruppe mistillit. Studier av Pariser (2011) og Sunstein (2009) fremhever hvordan algoritmene på sosiale medier-plattformer er designet for å maksimere engasjement, noe som ofte fører til en preferanse for polariserende innhold. Dette skaper et miljø hvor brukere sjelden blir eksponert for motstridende synspunkter, noe som ytterligere sementerer emosjonell polarisering.

Sosial identitetsteori gir også innsikt i de psykologiske effektene av emosjonell polarisering. Når individer sterkere identifiserer seg med en politisk gruppe, øker deres følelsesmessige investeringer i gruppens suksess og nederlag. Dette kan føre til økt stress og angst ved politiske tap, og tilsvarende glede ved politiske seire. Forskning av Huddy, Mason, og Aarøe (2015) viser at denne emosjonelle investeringen kan ha betydelige psykologiske konsekvenser, inkludert en reduksjon i sosial tillit og en økning i gruppe fiendtlighet.

Sosial identitetsteori har også blitt anvendt for å forstå fenomenet geografisk sortering, hvor individer flytter til områder som deler deres politiske synspunkter. Forskning av Bishop (2008) i "The Big Sort" viser hvordan denne bevegelsen bidrar til å skape politisk homogene samfunn, som igjen forsterker inn-gruppe lojalitet og ut-gruppe mistillit. Geografisk sortering kan redusere eksponeringen for politisk mangfold og øke den emosjonelle polariseringen, noe som ytterligere fragmenterer det politiske landskapet.

2.3 Stedsidentitet

Sophie Borwein og Jack Lucas' (2021) forskning bidrar vesentlig til forståelse av stedsidentitet. Deres analyser belyser det tette forholdet mellom lokal tilhørighet og politisk engasjement, og peker på at et sterkt forhold til et lokalstyre ikke bare kan høyne interessen for lokalpolitikk, men også øke sannsynligheten for valgdeltakelse. Individer med dypere lokal identitet er mer tilbøyelige til å stemme og delta aktivt i lokale valg og folkeavstemninger. De har også sterkere tendens til å favorisere politikk som fremmer lokal status og økonomisk vekst (Borwein og Lucas, 2021). Interessant nok fremhever Borwein og Lucas også de demografiske og politiske faktorene som forsterker stedsidentiteten. For eksempel viser deres funn at lengden på en persons botid i et distrikt har en sterk og positiv sammenheng med lokal identifikasjon.

Stein Rokkans forskning på sentrum-periferi spenninger gir en verdifull kontekstualisering av disse funnene. Rokkan (1970) fremhevet hvordan geografiske og kulturelle kløfter også bidrar til politisk avstand, hvor perifere områder ofte føler seg marginalisert av sentrale myndigheter (Valen 1992b, 289-293). Dette kan skape en sterk lokal identitet som utgjør en motvekt til følelsen av å være oversett, noe som også kan forsterke engasjement i lokalpolitikk som en form for politisk selvhevdelse (Flora, Kuhnle, og Urwin 2007). Borwein og Lucas' funn om sterkere lokal tilknytning blant visse sosiodemografiske grupper, kan sees som et moderne eksempel på Rokkans teorier i praksis, hvor lokale identiteter ikke bare reflekterer, men også aktivt former politisk adferd og valgdeltakelse.

Borweins og Lucas' belysning av stedsidentitet peker i retning av at identitet på lokalt nivå kan samle et bredt spekter av individer over ulike sosiale og politiske skillelinjer, noe som skaper unike koalisjoner i lokalpolitikken. Det at stedsidentitet kan forene individer med

forskjellig politisk og ideologisk bakgrunn i bestemte lokale spørsmål, utgjør et interessant fenomen som kan ha stor betydning for utfallet av lokale politiske prosesser (Borwein og Lucas, 2023, s. 891-892). Borwein og Lucas' studie tilbyr en rik kilde til teoretisk og empirisk innsikt i hvordan emosjonell polarisering kan manifestere seg på lokale nivåer, og gir et fundament for videre forskning innen feltet. Ved å forstå de underliggende driverne for politisk atferd knyttet til stedsidentitet, kan vi bedre forstå de komplekse dynamikkene som påvirker politiske preferanser og handlinger på lokalt nivå.

Forskningen på stedsidentitet gjør det klart at det er fundamental forskjell på hvordan urbane og rurale identiteter påvirker individers samhandling med deres omgivelser og deres engasjement i det lokale samfunnet. Cara Wong (2010) har i sin studie av Los Angeles County påvist at identifikasjonen med et lokalsamfunn kan være en sterk drivkraft for politisk engasjement. Hennes funn antyder at innbyggernes følelse av tilhørighet til egen by eller nabolag ikke bare bidrar til høyere grad av lokalpolitisk deltagelse, men også til deres holdninger til skatter og offentlige budsjetter. For eksempel kan et ønske om å bevare lokale bygg eller anlegg, eller motstand mot budsjettkutt som rammer området man identifiserer seg med, være forankret i en sterk lokal identitetsfølelse.

Lyons og Utychs (2021) forskning tilføyer en annen dimensjon ved å fokusere på konsekvensene av urbane og rurale identiteter i forhold til ressursfordeling og politisk diskriminering. De understreker at en sterk stedsbasert identitet ikke bare motiverer politisk deltagelse, men også kan bidra til ulik fordeling av ressurser som igjen kan utvide sosiale og politiske kløfter. Deres arbeid viser nettopp at der hvor individer føler en sterk tilknytning til et geografisk område, kan det oppstå en tendens til å favorisere politiske kandidater og politikk som de oppfatter som gunstige for deres lokalsamfunn, selv på bekostning av andre områder eller grupper.

Som tidligere omtalt, er stedsidentitet den følelsesmessige og kulturelle tilknytningen individer har til et bestemt geografisk område, og ikke nødvendigvis til et spesifikt parti. Dette kan omfatte byer, forsteder, småbyer og landsbygda, og er preget av en dyp følelse av tilhørighet og samfunnsmessig forbindelse basert på felles erfaringer og miljømessige karakteristikk (Gustafson, 2009). Emosjonell polarisering derimot, beskriver den sterke følelsesmessige avstanden som utvikler seg mellom personer basert på deres partitilhørighet. Denne polariseringen er karakterisert ved sterke positive følelser for egen politiske gruppe og

negative følelser for motstående politiske grupper, og er ofte uavhengig av geografisk tilknytning (Iyengar og Westwood, 2015; Mason, 2018).

Selv om stedsidentitet og emosjonell polarisering kan virke overlappende, er det viktig å forstå at stedsidentitet primært skaper en bakgrunn for mulig emosjonell polarisering. For eksempel kan en sterk stedsidentitet til landsbygda eller i småbyer bidra til en politisk homogenitet som kan legge til rette for emosjonell polarisering hvis det politiske miljøet er riktig (Cramer, 2016; Lyons og Utych, 2021). På den annen side er emosjonell polarisering mer direkte og aggressiv i sin natur, og handler mindre om å tilhøre, mer om å motsette seg (Mason, 2018; Huddy, et al., 2015).

Partitilhørighet er fundamentalt en form for gruppeidentifikasjon hvor individet ser sitt politiske parti som en forlengelse av egen identitet. Denne tilknytningen er forankret i deltakelse i partipolitiske aktiviteter, støtte til partiprogram og kandidater, og en opplevelse av lojalitet og fellesskap med andre partimedlemmer (Huddy et al., 2015; Brewer og Maisel, 2021). Partitilhørighet kan styrke den sosiale kohesjonen ved å tilby et fellesskap av likestilte, hvor medlemmene deler ideer, verdier og politiske mål. Dette fellesskapet kan være en kilde til personlig støtte og politisk motivasjon, og kan virke integrerende for individets sosiale identitet (Mason, 2018; Green et al., 2002).

Emosjonell polarisering går utover den fundamentale partitilhørigheten ved at det innebærer en følelsesmessig, ofte intens, aversjon mot de som identifiserer seg med andre politiske partier (Mason, 2018; Bar-Tal et al., 2007). Denne typen polarisering fokuserer på følelser av forakt, mistillit og til og med hat mot politiske motstandere. I en tid med økende emosjonell polarisering kan selv små politiske uenigheter eskalere til dype sosiale splittelser. Emosjonell polarisering forsterker tendensen til å umenneskeliggjøre motstandere, noe som kan føre til sosial isolasjon av grupper og redusere mulighetene for tverrpolitisk dialog og samarbeid (Iyengar og Westwood, 2015; Druckman og Levendusky, 2019).

Betydningen av å skille mellom partitilhørighet og emosjonell polarisering som fenomen, ligger i deres implikasjoner for det demokratiske samfunn. Mens partitilhørighet kan styrke politisk engasjement og fellesskapsfølelse, kan emosjonell polarisering ødelegge det samme ved å segmentere samfunnet inn i politisk isolerte grupper fiendtlig innstilt mot hverandre. Mens partitilhørighet kan være fundamentalt for demokratisk deltagelse og utvikling, utgjør

emosjonell polarisering en betydelig trussel mot demokratisk stabilitet og sosial harmoni (Levendusky, 2009; McCoy et al., 2018).

2.4 Tidligere forskning: diskusjon

Forskning på stedsidentitet, som vist i studiene av Borwein og Lucas (2023) og Wong (2010), har bidratt med verdifull innsikt i hvordan stedsidentitet påvirker politisk engasjement og samfunnsdeltakelse. Disse studiene har hatt en tendens til å fokusere på spesifikke geografiske områder, slik som større byer eller bestemte området på landsbygda og har ofte konsentrert seg om bestemte demografiske grupper i disse områdene. Dette reiser spørsmål om funnernes generaliserbarhet på flere områder. For det første reflekterer forskningsfunnene ofte de mest fremtredende egenskapene ved de spesifikke områdene som er studert. Dette kan innebære at disse områdene bare har de distinkte sosiale, økonomiske eller politiske strukturer som representerer den dominerende velgergruppen. Dermed blir funnene ikke nødvendigvis representative for andre regioner eller kulturer, noe som begrenser generaliserbarheten (Creswell og Poth, 2018). Det demografiske fokuset i disse studiene kan føre til at forskningen overser hvordan ulike grupper innenfor samme geografiske område kan oppleve og uttrykke sin stedsidentitet på markant forskjellige måter (Wong, 2010; Borwein og Lucas, 2021). For eksempel viser forskning at byområder med høy etnisk diversitet ofte har forskjellige politiske dynamikker sammenlignet med mer homogene landlige områder (Oliver og Mendelberg, 2000; Putnam, 2007). Dette mangfoldet i opplevelser og uttrykk understreker behovet for å inkludere et bredere spekter av demografiske grupper i studiene for å oppnå mer generaliserbare funn (Groves et al., 2009). Ved å begrense undersøkelsene til spesifikke demografiske segmenter, kan viktige variasjoner i stedsidentitetens innvirkning på politisk og sosial adferd, bli oversett. Noe som ytterligere kompliserer anvendelsen av disse forskningsresultatene på en bredere skala .

Selv om tidligere forskning har belyst viktige aspekter ved stedsidentitet, mangler den ofte dybde og kompleksitet i forståelsen av hvordan individuelle og kollektive identiteter utvikles og endres over tid. En vesentlig begrensning er at de fleste studier er tverrsnittsstudier som gir et øyeblikksbilde av stedsidentitet på et bestemt tidspunkt. Dette kan resultere i en overfladisk forståelse som ikke fanger opp de dynamiske prosessene som former stedsidentiteten over lengre perioder. Langtidsstudier, eller longitudinelle studier, er sjeldne innen forskning på

stedsidentitet, men de er viktige for å avdekke hvordan stedsidentiteter utvikler seg i respons til sosiale, økonomiske og politiske endringer (Boffi et al., 2023; Lewicka, 2011; Twigger-Ross og Uzzell, 1996). For eksempel kan økonomisk nedgang, migrasjon, eller politiske endringer i et område betydelig påvirke hvordan innbyggere oppfatter sin tilknytning til stedet og deres politiske engasjement. Uten å undersøke disse fenomenene over tid, kan forskere overse viktige mønstre som hvordan langvarige endringer i et samfunn påvirker stedsbaserte identiteter og politisk adferd (Twigger-Ross og Uzzell, 1996).

Ved å ikke utforske de underliggende mekanismene og de langsiktige effektene av stedsidentitet, vanskeligjøres en bredere forståelse av hvordan personlige opplevelser og kollektive historier samspiller og konsolideres til robuste sosiale og politiske strukturer (Hernandez et al., 2007). Dette inkluderer å overse hvordan stedsidentitet kan fortsette å forme individuelle og kollektive holdninger selv når de ytre forholdene endrer seg (Lewicka, 2011; Hernandez et al., 2007). For eksempel, hvordan fortsetter opprinnelig identitet knyttet til landsbygda eller byer å påvirke politiske preferanser selv etter at man flytter mellom disse?

Interseksjonelle perspektiver, hvordan faktorer som kjønn, etnisitet, rase, klasse, seksuell orientering og funksjonsevne virker sammen og kan skape ulike former for sosial ulikhet, er avgjørende for å forstå kompleksiteten i stedsidentitet. Mange studier behandler fortsatt stedsidentitet som en isolert variabel, og dette kan utelukke viktige innsikter om hvordan stedsidentitet samhandler med andre sosiale identiteter. Ved å overse disse samspillene, kan forskningen gi et forenklet og noen ganger misvisende bilde av hvordan stedsidentitet påvirker politisk adferd og samfunnsdeltakelse (Cho et al., 2013; Bowleg, 2008). For eksempel kan den politiske adferden og holdningene til en afroamerikansk kvinne i en amerikansk storby være formet av en kombinasjon av hennes rase, kjønn og bymiljøet, som hver kan ha unike og sammenvevde effekter på hennes oppfatning av, og engasjement i, politiske prosesser (Combahee River Collective, 1995). Likeledes kan en hvit mannlig bonde på landsbygda oppleve og uttrykke sin stedsidentitet på måter som er dypt påvirket av hans sosioøkonomiske status og kulturelle bakgrunn (Collins, 2015; Warner, 2008).

Mangelen på interseksjonell tilnærming innen forskning innen stedsidentitet er problematisk fordi den fullt ut ikke klarer å avdekke de lagdelte og ofte motstridende kreftene som former individets opplevelser og oppfatninger (Bowleg, 2008; Cho et al., 2013). Dette kan føre til

overgeneraliseringer eller feilaktige konklusjoner om stedsidentitetens rolle i politisk adferd. For eksempel kan studier som ikke tar hensyn til kjønn og rase, feilaktig tilskrive visse politiske holdninger eller atferd til geografisk tilknytning alene, uten å anerkjenne hvordan disse holdningene også kan være formet av rasemessige og kjønnsbaserte erfaringer. En interseksjonell tilnærming vil tillate forskere å utforske hvordan ulike identiteter overlapper og samhandler på måter som kan forsterke, modifisere eller til og med motvirke de effektene som hver identitet har i isolasjon (Collins, 2015; Warner, 2008). Hvordan påvirker interaksjonen mellom klasse og stedsidentitet individets syn på statlige inngrep og ressursfordeling? Hvordan former kombinasjonen av rase og stedsidentitet individers oppfatning av politisk rettferdighet og deres tillit til lokale myndigheter?

Studiene av Munis (2020) og Cramer (2016) har vært viktige for å belyse rollene stedsidentitet og geografisk plassering spiller i politisk polarisering. Samtidig er det betydelige hull i forskningen som må adresseres for å få en dypere forståelse av hvordan stedsidentitet og klassisk geografisk plassering faktisk påvirker politisk adferd og beslutningsprosesser. Selv om de nevnte studiene bidrar til teoretisk innsikt i koblingen mellom stedsidentitet og klassisk geografisk plassering med emosjonell polarisering, mangler de ofte en direkte undersøkelse av spesifikke politiske atferder, som stemmegivning, politisk aktivisme, eller støtte til spesifikke politiske initiativer.

En av de primære kritikkene mot eksisterende forskning, er mangelen på empirisk data som direkte korrelerer stedsidentitet med konkrete politiske handlinger. Dette skaper et gap i forståelsen av hvordan, og i hvilken grad, stedsidentitet påvirker valg i politiske arenaer. For eksempel, i hvilken grad fører sterk identifikasjon med en småby eller et sted på landsbygda til motstand mot politiske forslag fra by- og forstadsområder? Forskning av Cramer (2016) har vist at innbyggere på landsbygda ofte føler seg marginalisert av urbane politikere og deres beslutninger, noe som kan føre til motstand mot politiske forslag fra disse områdene. Videre har Hochschild (2016) utforsket hvordan geografisk identitet påvirker politiske holdninger, spesielt hvordan innbyggere i ulike typer lokalsamfunn reagerer på politikk som de oppfatter som truende mot deres livsstil eller økonomiske interesser.

Hvordan påvirker identifisering til områder fra byer og forsteder støtten til politikk som antas å fremme utvikling både på landsbyer og i småbyer? En studie av Oliver og Mendelberg (2000) undersøkte hvordan innbyggers oppfatninger av rettferdighet og tillit til myndigheter

varierer basert på deres geografiske identitet, og fant at folk i byområder ofte har forskjellige prioriteringer enn de i landsbygd områder. Dette understreker behovet for mer forskning på hvordan stedsidentitet kan forme politiske handlinger og preferanser på tvers av ulike typer lokalsamfunn.

Det er videre behov for å utforske de underliggende mekanismene som driver polarisering knyttet til stedsidentitet. Dette inkluderer psykologiske faktorer som følelse av tilhørighet, opplevd trussel mot lokalsamfunnets verdier, og hvordan disse følelsene oversettes til politisk adferd. Uten en klar forståelse av disse mekanismene, blir det utfordrende å utvikle strategier som kan adressere og potensielt redusere polarisering (Hughey, 2012; Huddy, 2013). Det er også nødvendig å vurdere effekten av tradisjonelle medier og nye medier i spredningen og forsterkningen av polarisering basert på stedsidentitet. Sosiale medier, nyhetsmedier, og andre kommunikasjonsplattformer spiller en kritisk rolle i hvordan informasjon om og holdninger til politiske saker blir formidlet og oppfattet (Shao et al., 2018; Tucker et al., 2018).

Forskning som undersøker disse mediekanalenes rolle i å forme og forsterke stedsbaserte politiske skillelinjer, er avgjørende for å forstå dynamikken i emosjonell polarisering i dagens samfunn (Sunstein, 2001). Videre krever denne forskningen en tverrfaglig tilnærming som integrerer innsikter fra sosiologi, politisk vitenskap, psykologi og kommunikasjonsstudier (Iyengar og Westwood, 2015). Ved å kombinere metoder og teorier fra disse forskjellige feltene, kan forskere utvikle en mer helhetlig forståelse av hvordan stedsidentitet og politisk polarisering er vevd sammen og påvirker hverandre. Uten denne bredere og mer integrerte tilnærmingen forblir vår forståelse av emosjonell polarisering og dens løsninger fragmentert og ufullstendig (Tajfel og Turner, 1979).

3. Teoretisk rammeverk

På bakgrunn av gjennomgangen av tidligere forskning vil jeg i dette kapittelet utforske de teoretiske perspektivene som best kan legge grunnlaget for en analyse av emosjonell polarisering blant velgere i USA, og hvor man tydeligst finner dette. Teorien er nøye utvalgt for å gi en dypere forståelse av hvordan ulike faktorer som geografiske kategorier,

stedsidentiteter, sosial identitet, partitilhørighet og institusjonell tillit kan påvirke og forsterke emosjonell polarisering. Ved å belyse disse teoretiske perspektivene, legger jeg grunnlaget for en omfattende analyse av problemstillingen (Mason, 2018; Tajfel og Turner, 1979; Hetherington, 1998).

Først vil jeg undersøke geografiske kategoriseringer og stedsidentiteter. Disse konseptene er essensielle for å forstå hvordan ulike typer bosteder, som landsbygda, småbyer, forsteder og byer, skaper distinkte politiske og sosiale miljøer som påvirker velgernes politiske oppfatninger og følelser (Cramer, 2016; Raymond et al., 2010). Jeg ser også på hvordan sterk identifikasjon med et spesifikt geografisk sted kan forsterke følelser av avstand og fiendtlighet mot politiske motstandere, noe som er sentralt i forståelsen av emosjonell polarisering (Trentelman, 2009; Buttel et al., 1979).

Deretter vil jeg inn på sosial identitetsteori og partitilhørighet. Sosial identitetsteori forklarer hvordan individers tilhørighet til sosiale grupper, som politiske partier, kan påvirke deres følelser og holdninger overfor andre grupper (Tajfel og Turner, 1979; Huddy et al., 2015). Partitilhørighet er en nøkkelkomponent i denne dynamikken, da sterk identifikasjon med et politisk parti ofte fører til økt emosjonell polarisering (Mason, 2018; Greene, 1999). Til slutt vil jeg undersøke rollen av institusjonell tillit, som refererer til den tilliten velgerne har til politiske og sosiale institusjoner. Institusjonell tillit kan enten dempe eller forsterke emosjonell polarisering, avhengig av hvorvidt velgerne oppfatter disse institusjonene som rettferdige og pålitelige (Hetherington, 1998; Rothstein og Stolle, 2008). Disse teoretiske rammene vil samlet sett bidra til en dypere forståelse av mekanismene bak emosjonell polarisering i en amerikansk kontekst.

3.1 Geografisk bosted

Kategoriseringer av geografiske områder er ikke bare basert på innbyggertall, men også på det kulturelle og sosiale landskapet. Landsbygda er definert som bosetninger med færre enn 2,500 innbyggere, men dette er bare en del av definisjonen. Geografiske områder klassifisert som landsbygd inkluderer også store områder med lav befolkningstetthet, betydelig landbruk, og mindre tilgang til byfasiliteter. I tillegg tar vi hensyn til størrelsen på kommunene, som ofte dekker store områder med lav befolkningstetthet, vanligvis målt i antall kvadratkilometer. For

eksempel kan det geografiske begrepet landsbygd inkludere områder med færre enn 50 personer per kvadratkilometer og hvor landbruksaktiviteter dominerer økonomien (Cromartie og Bucholtz 2008; U.S. Census Bureau 2010).

Byområder i USA er definert som områder med et innbyggertall på 50,000 og oppover, karakterisert ved høy befolkningstetthet og tilstedeværelse av fasiliteter som helsevesen, utdanningsinstitusjoner og ulike former for infrastruktur. Byområder inkluderer tettbygde strøk og tilgrensende områder som har en integrert økonomisk og sosial struktur. Disse områdene har ofte en befolkningstetthet på minst 1,000 personer per kvadratkilometer, noe som gir grunnlag for en rekke tjenester og økonomiske aktiviteter som er typiske for urbane områder (U.S. Census Bureau 2010; Ratcliffe et al. 2016; Parker et al. 2020). Denne omfattende definisjonen av byområder tar hensyn til både demografiske og infrastrukturelle aspekter som skiller dem fra landsbygda, og reflekterer en høyere grad av økonomisk aktivitet og sosiale interaksjoner (Lambert et al. 2007).

Forstadsområder er områder som ligger utenfor større bysentra og ofte fungerer som områder for folk som pendler til byen for arbeid. Disse områdene har høyere befolkningstetthet enn småby områder, men lavere enn bysentra. Forstadsområder har vanligvis velutviklede boligområder med eneboliger og rekkehus, som ofte er plassert sammen i nabolag som gir folk en følelse av fellesskap. Forstedene har mange fasiliteter som skoler, kjøpesentre og parker, og kan tilby en rekke arbeidsmuligheter i mindre bedriftsparker eller næringsområder, til tross for den lavere tettheten (Fishman 1987; Forsyth 2012). Forsteder er ofte knyttet til et mer familievennlig liv, og mange velger å bo her for å ha god plass og et tryggere nærmiljø.

I USA er småbyer områder med vanligvis mellom 2,500 og 25,000 mennesker. Det er en blanding av rurale og urbane trekk i disse områdene, og de tjener ofte som økonomiske og sosiale knutepunkter for nærliggende landlige områder (U.S. Census Bureau 2010; Parker 2013). Småbyene fungerer som en mellomting mellom de store byene og de landsbygda. Småbyer har ofte en kompakt sentrumskerne med butikker, restauranter og offentlige bygninger omgitt av boligområder med eneboliger og små flerfamilieboliger. Denne utviklingen av et sentrum hjelper til med å bygge et nært samfunn der folk ofte har en sterk lokal identitet og et sterkt engasjement i samfunnet (Bell og Jayne 2009). Dette inkluderer involvering i lokale organisasjoner, kirker og frivillige aktiviteter, som alle spiller en viktig rolle i å opprettholde samfunnets sosiale sammenhengskraft (Boffi et al., 2023).

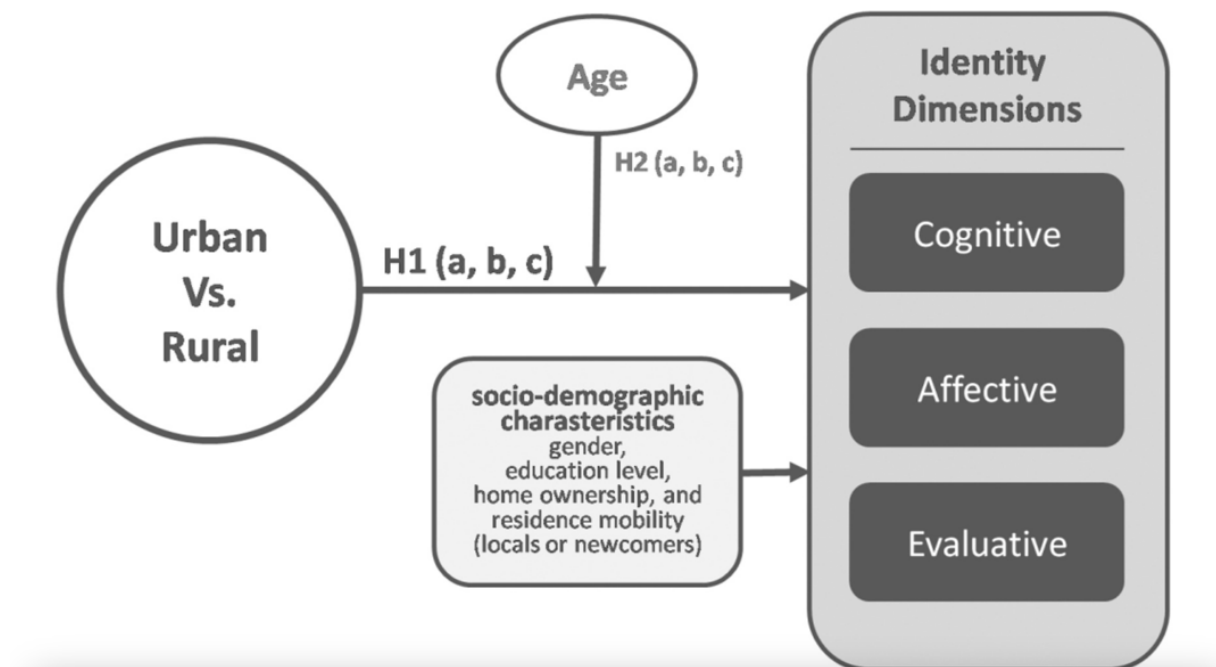
Politisk adferd er et fenomen som er dypt rotfestet i både individuelle valg og kollektive mønstre, og studeres innenfor statsvitenskap for å forstå hvordan personlige egenskaper og sosiale kontekster påvirker politiske valg. I USA har forskjeller i politiske preferanser mellom geografiske områder utviklet seg over tid, noe som reflekterer bredere sosioøkonomiske og kulturelle forskjeller. By- og forstadsområder tenderer mot en liberal politisk orientering, mens småbyer og landsbygda ofte heller i konservativ retning (Thompson, 2023; Mason, 2018; Lin og Trujillo 2023, 2; Mettler and Brown, 2022). Disse tendensene er resultatet av langvarige sosiale strukturer og historiske bevegelser, og er ikke kun en manifestasjon av emosjonell polarisering (Cramer K. J., 2016).

Stemmeadferd i disse områdene, som inkluderer både politisk adferd og stemmegivning, kan tilskrives en rekke uavhengige faktorer, inkludert økonomiske interesser, sosial identitet, og kulturelle normer (Huddy, 2003; Mason, 2018). For eksempel, i byer og forstadsområder hvor det er større etnisk og kulturelt mangfold, har innbyggere en tendens til å støtte politikk som fremmer sosial liberalisme og økonomisk intervensjonisme. På landsbygda og i småbyer hvor landbruks- og ressursbaserte næringer ofte er dominerende, er det en større tilbøyelighet mot konservative verdier som vektlegger personlig frihet og begrenset innblanding fra sentrale myndigheter (Mettler og Brown, 2022; Druckman et al., 2021; Iyengar og Westwood, 2015; Iyengar et al., 2019). Disse distinkte politiske adferdsmønstrene er videre påvirket av faktorer som ikke direkte stammer fra, men snarere er kontekstualisert av emosjonell polarisering, som dokumentert i studier om negativ partiloyalitet og nasjonalisering av valg (Abramowitz og Webster S., 2016)

3.2 Stedsidentiteter

Stedsidentiteter representerer forskjellige måter individer knytter seg til, og identifiserer seg med, sine fysiske omgivelser på. Disse tilknytningene er dypt rotfestet i de følelsesmessige båndene som utvikles gjennom erfaringer, interaksjoner og minner knyttet til et bestemt sted (Thompson, 2023; Lin og Trujillo 2023, 2; Mettler og Brown, 2022). Geografiske områder kan ofte fremkalle dype følelser av tilhørighet og identitet. Naturen og konteksten til disse

tilknytningene varierer imidlertid betydelig, og reflekteres i de unike sosiale, kulturelle og miljømessige egenskapene til hvert enkelt område (Brown et al., 2003).

Figur 1: Hentet fra Belanche et al. 2021 som en foreslått forskningsmodell. Modellen finner du her: <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2021.01.003>

I figuren visualiseres en konseptuell modell som undersøker sammenhengen mellom individets geografiske lokalisering—en flerdimensjonal konstruksjon bestående av kognitive, affektive og vurderende elementer. Modellen antyder at stedsidentitet ikke bare er et biprodukt av et individs umiddelbare omgivelser, men også et resultat av en rekke variabler som alder og andre sosiodemografiske karakteristika som kjønn, utdanning og inntekt, som alle er innbyrdes forbundet og samhandler på komplekse måter (Trwigger-Ross og Uzzell 1996; Hidalgo og Hernández 2001). Stedsidentitet, manifestert gjennom våre tanker, følelser og verdier knyttet til et sted, formes og påvirkes i varierende grad av disse faktorene. For eksempel reflekterer den kognitive dimensjonen av stedsidentitet våre overbevisninger og kunnskap om et sted, mens den emosjonelle dimensjonen gjenspeiler de emosjonelle båndene og tilhørigheten vi føler. Den vurderende dimensjon representerer våre verdibaserte vurderinger av et sted (Lewicka 2011; Trujillo 2022b; Brown et al., 2003).

3.2.1 Stedsidentiteter fra by- og forstadsområder og deres følelsesmessige politisk tilknytning

I by- og forstadsområder hvor livet ofte er preget av et raskt tempo, høy befolkningstetthet og stor kulturell diversitet, kan følelsesmessige tilknytninger til et sted formes av en rekke faktorer. Disse inkluderer interaksjonen med byens fysiske rom, som offentlige parker, historiske bygninger og travle nabolag, samt de sosiale nettverkene og fellesskapene som finnes der (Boffi et al., 2023; Wong, 2010). Folk i byer og forstadsområder kan føle sterk tilknytning til bestemte "steder" som representerer sosiale møteplasser, kulturell rikdom, og personlig historie. For eksempel kan en kafé hvor venner møtes regelmessig, eller en bestemt gate full av kunst og kultur, bli en integrert del av ens stedsidentitet, og reflektere en dyp følelsesmessig tilknytning til bylivets dynamikk og mangfoldighet (Borwein og Lucas, 2021; Lin og Trujillo 2023).

3.2.2 Stedsidentiteter fra småbyer og landsbygda og deres følelsesmessige politiske tilknytning

I kontrast er livet i småbyer og på landsbygda tradisjonelt mer rolig og samfunnene er tettere sammenvevd. Ofte er den følelsesmessige tilknytningen til sted knyttet til naturlige landskap, jordbruksland, og langvarige familie- og fellesskapsbånd. Stedsidentiteten til innbyggere i småbyer og på landsbygda kan være dypt påvirket av omgivende landskap og det som i større eller mindre grad kan omtales som naturlig skjønnhet i omgivelsene, som fjell, innsjøer og skoger. Disse landskapene fungerer ikke bare som bakteppe for dagliglivet, men også som en kilde til stolthet, kultur og historie (Bayerlein et al., 2021; Boffi et al., 2023). For mange innebærer den emosjonelle tilknytningen til småbyer og landsbygden også en sterk følelse av tilhørighet til og ansvar for landet og miljøet, samt en verdsettelse av en livsstil preget av nærhet til tradisjoner og fellesskapsfølelse (Borwein og Lucas, 2021; Lin og Trujillo, 2023).

Samlet sett oppmuntrer stedsidentifisering til dannelse av homogene samfunn der beboere som deler politiske og kulturelle preferanser, tendenser til å samle seg. By- og forstadsområder tiltrekker seg ofte individer med liberale holdninger, mens landsbygda og småbyer trekker i konservativ retning, reflektert gjennom historien som ennå er

tilstedeværende (Bagozzi and Dholakia, 2006a; Belanche et al., 2017a). Dette fenomenet, kjent som selvvalgt geografisk inndeling, forsterker politiske og kulturelle skillelinjer og øker følelsen av emosjonell polarisering. Mangelen på varierte perspektiver bidrar til å styrke eksisterende overbevisninger og fremmer et 'oss mot dem' syn på samfunnet (Mettler og Brown 2021, 2022; Trujillo 2022b; Thompson 2023).

Selv om det er en nær sammenheng mellom stedsidentitet og emosjonell polarisering, er det essensielt å betrakte disse som forskjellige fenomener. Emosjonell polarisering kan oppstå som en sekundær effekt av stedsidentitet, hvor en sterk tilknytning til et homogent miljø kan forsterke følelsesmessige skillelinjer mellom ulike grupper (Lunz Trujillo, 2022b; Thompson, 2023). For å forstå i hvilken grad stedsidentitet bidrar til emosjonell polarisering er det viktig å utføre dybdeanalyser. En slik forståelse innebærer å erkjenne betydningen av geografisk tilhørighet som en faktor for innflytelse, uten å simplifisere emosjonell polarisering til å være utelukkende et biprodukt av denne tilhørigheten (Borwein og Lucas, 2021; Collins, 2015).

3.3 Emosjonell polarisering

Emosjonell polarisering beskriver graden av aversjon velgere føler overfor sine politiske meningsmotstandere. En slik polarisering kan resultere i at velgerne prioriterer partitilhørighet over politiske saker, noe som kan lede til at folkevalgte fremmer politikk som tjener partimessige interesser fremfor samfunnets bredere interesser. Dette fenomenet reduserer muligheten for informerte valg, essensielt for at et demokrati skal fungere (Levendusky 2018; Webster og Abramowitz 2017; Iyengar et al. 2012; Lelkes 2016). Resultatet kan bli oppsving i parti preget lovgivning som overser behovet for samarbeid mellom partiene. Dette fører til vedtak av politikk som ikke gjenspeiler interessen til et bredt utvalg av velgere, og kan dermed øke polariseringen ytterligere (Mason 2018; Huddy et al., 2015). Videre kan dette skape en følelse av maktesløshet og fremmedgjøring blant velgere som ikke identifiserer seg med de dominerende partiene. Dette kan potensielt føre til lavere valgdeltakelse og redusert politisk engasjement (Iyengar et al. 2019).

Når partiloyalitet trumfer behovet for å også finne brede politiske løsninger, kan det føre til at sannhet og fakta blir neglisjert til fordel for partiloyalitet. Avvisningen av objektive fakta eller vitenskapelig konsensus underminerer fundamentet for rasjonell og evidensbasert

politikkutforming (Druckman et al., 2021). Tilliten til demokratiske institusjoner eroderes når velgerne tviler på legitimiteten til valgresultater eller demokratiske prosedyrer, noe som gjør dem mer utsatt for propaganda eller desinformasjon (Levitsky og Ziblatt 2018; Jamieson og Cappella 2008). Dette kan lede til en grunnleggende erosjon av demokratiets prinsipper: rettferdighet, åpenhet og likhet for loven. Dessuten kan emosjonell polarisering øke risikoen for utenlandsk innblanding i valg, da polariserte samfunn er mer mottakelige for desinformasjon som forsterker eksisterende splittelser (Tucker et al. 2018; Jowett og O'Donnell, 2018).

Sosial og kulturell fragmentering er en annen konsekvens av emosjonell polarisering hvor borgere hovedsakelig omgås de som deler deres politiske overbevisninger, og sosiale nettverk blir ekkokamre som forsterker partiske synspunkter (Sunstein, 2018; Levendusky, 2018). Dette fenomenet strekker seg utover politikken til områder som utdanning og fritidsaktiviteter, og kan føre til omfattende kulturell segmentering. Slike segmenterte samfunn opplever ofte kommunikasjonsvansker og motsetninger som kan hindre kollektiv handling og respons på felles utfordringer, slik som klimakrisen eller samfunnskritiske situasjoner (Iyengar et al., 2019; Dixon et al., 2020).

3.4 Sosial identitetsteori

En av de mest anerkjente vitenskapelige forklaringer på den økende emosjonelle polariseringen, finner vi i sosial identitetsteori (Tajfel og Turner, 1979). Denne teorien bidrar til å forklare hvordan eskalerende konflikter mellom republikanere og demokrater de siste tiårene har vevd partipolitisk identitet sammen med personlig identitet. Økt betydning av partipolitisk identitet antas å føre til sterkere partipolitisk favorisering og lojalitet i befolkningen. Ifølge sosial identitetsteori vil forsterkningen av individers identitet resultere i en emosjonelt polarisert offentlighet, der ens egen gruppe vurderes mer positivt og den motsatte gruppen mer negativt (Mason, 2018; Green, 2002; Huddy et al., 2015).

Sosial identitetsteori er forankret i tre hovedprosesser: sosial kategorisering, sosial identifikasjon og sosial sammenligning. Sosial kategorisering innebærer at individer klassifiserer seg selv og andre i ulike sosiale grupper (Tajfel og Turner, 1979). Sosial identifikasjon refererer til graden av emosjonell tilknytning og identifikasjon med en bestemt

gruppe. Sosial sammenligning er prosessen hvor individer sammenligner sin egen gruppe med andre grupper, noe som ofte fører til en bias til fordel for egen gruppe (Tajfel og Turner, 1979; Turner, 1987).

Vi kategoriserer oss selv og andre i sosiale grupper for å strukturere og forenkle vår oppfatning av verden rundt oss. Deretter omfavner vi identiteten til gruppen vi tilhører, og knytter vår selvfølelse til medlemskap i gruppen. Til slutt, for å beskytte vår selvoppfatning og valgene vi har gjort, engasjerer vi oss i sosiale sammenhenger som fremhever vår egen gruppe på bekostning av andre grupper (Tajfel og Turner, 1979; Turner, 1987). Disse psykologiske prosessene samvirker og fører til partiskhet eller fordommer i individers sosiale holdninger og adferd, noe som både reflekteres i favorisering av egen gruppe, og fiendtlighet mot utenforstående. Folks tendens til å ville tilhøre grupper er så sterk at forskere på sosial identitet finner at slike fordommer oppstår selv når grunnlaget for gruppekategorisering er minimalt (Rudolph og Hetherington 2021; Tajfel og Turner, 1979; Turner, 1987).

Flere hevder at det amerikanske politiske systemet nesten kan betraktes som et topartisystem på grunn av republikanernes og demokratenes dominans (Duverger, 1954). Denne de facto situasjonen inviterer velgerne til å klassifisere seg selv som republikanere eller demokrater (Abramowitz og Webster, 2016). Konflikter mellom grupper i valgsituasjoner motiverer folk til å uttrykke holdninger eller engasjere seg i adferd som favoriserer medlemmer av eget parti fremfor medlemmer av andre partier (Hetherington og Weiler, 2009). Flere funn tyder på at slike gruppers fordommer forsterkes av en sosial sorteringsprosess som muliggjør en større samordning av ideologiske, partipolitiske, rasemessige og religiøse identiteter, og dermed en reduksjon av tverrgående identiteter (Mason, 2018; Iyengar et al., 2019; Abramowitz og Webster, 2018).

Folk overvurderer ofte hvor ekstreme andres ideologier er, og dette kan påvirkes av deres oppfatning av verden utenfor deres eget parti, som ofte blir sett på som skjev eller partisk (Munn, 2019; Hetherington og Weiler, 2009). Denne feiloppfatningen kan føre til en forsterkning av polariseringen, da individer blir mer mistenksomme og fiendtlige overfor de som tilhører andre politiske grupper (Mason, 2018).

Politisk orienterte aktører og medieaktører spiller en betydelig rolle i å forsterke gruppeidentitet og motivere politisk engasjerte individer til å tenke eller oppføre seg på måter

som tjener deres gruppe (Levendusky, 2013; Baines og Jones, 2019). Dette kan føre til at enkeltpersoner viser sterk lojalitet til sin egen gruppe, selv når det strider mot fakta eller deres egen oppfatning. For eksempel kan desinformasjon utnytte denne lojaliteten ved å forsterke feilaktige overbevisninger og gjøre det vanskeligere for folk å akseptere motstridende informasjon (Bail, 2016; Berinsky, 2017). Medieinnhold og politiske budskap som forsterker eksisterende holdninger kan dermed øke polariseringen ved å gjøre det vanskeligere for individer å skille mellom fakta og propaganda. Dette fenomenet bidrar til en syklus der økt polarisering og feilinformasjon gjensidig forsterker hverandre, og skaper et politisk klima der det er stadig vanskeligere å oppnå konsensus og felles forståelse.

3.5 Partitilhørighet

Partitilhørighet spiller en sentral rolle i utformingen av politiske oppfatninger om saker og politikere. Den forsterker gruppeidentitet og lojalitet, som igjen kan manifestere seg i konsistente politiske perspektiver innen partiet. Dette fenomenet bidrar til å skape et mer homogent politisk syn blant partiets medlemmer og kan intensivere følelsen av samhørighet og felles formål (Huddy et al., 2015; Green 2002). Forskning viser at partitilhørighet ikke bare påvirker velgernes politiske adferd og holdninger, men også deres sosiale interaksjoner og nettverk (Bollen et al., 2001). I kontekster preget av høy emosjonell polarisering, som for eksempel i dagens USA, kan partitilhørighet ha betydelige sosiale konsekvenser. Velgere kan velge å sosialisere og danne nettverk primært med dem som deler deres partitilhørighet, noe som bidrar til sosial og kulturell segmentering langs politiske linjer (Iyengar og Westwood 2015).

Den historiske betydningen av partitilhørighet har utviklet seg mye gjennom tiden. I de tidlige fasene av amerikansk politiske historie var partiene løsere strukturert, og reflekterte ikke nødvendigvis noe dyp ideologisk lojalitet (Bishop, 2008). På 1800- og tidlig 1900-tall var partipolitikken ofte preget av personlige lojaliteter og vennetjenester, og derav en mindre vekt på ideologisk enighet. Etter andre verdenskrig førte økt utdanning og medieeksponering til at velgerne ble mer bevisste på ideologiske forskjeller mellom partiene (Campbell et al., 1960). Dette bidro til en klarere ideologisk polarisering mellom demokrater og republikanere, noe som ytterligere styrket partilojaliteten. På 1960-tallet førte sosiale bevegelser som borgerrettsbevegelsen til dype skillelinjer mellom partiene, og både demokrater og

republikanere tilpasset seg disse nye realitetene, noe som ytterligere befestet ideologiske forskjeller (Hetherington og Weiler, 2009).

Denne utviklingen nådde et høydepunkt på 1980- og 1990-tallet, da partiene ble enda mer ideologisk homogene (Abramowitz 2010). Den digitale tidsalderen og nye medier har forsterket denne trenden ved å tilby selektiv eksponering til partisk informasjon gjennom sosiale medier og nyhetskanaler, noe som reduserer eksponeringen for motstridende synspunkter (Prior 2007; Sunstein 2009). Dette har bidratt til en økende grad av emosjonell polarisering (Iyengar et al. 2012). I dag er amerikansk politikk preget av dyp ideologisk og emosjonell polarisering, med partitilhørighet som en viktig identitetsmarkør som former hvordan individer ser på verden, interagerer med andre, og deltar i politiske prosesser (Mason 2018).

Partitilhørighet blir i politisk vitenskap sett på som et tegn på en varig identifisering med et politisk parti, noe som ofte betyr å konsekvent støtte partiets kandidater og politikk. Denne lojaliteten er ikke bare usynlig; den er aktivt formet av den politiske settingen en velger beveger seg innenfor (Huddy et al., 2015). For eksempel, i et topartisystem som det amerikanske, fremmer partitilhørighet en særlig konsistens i politiske holdninger. Velgerne er tilbøyelige til å opprettholde konservative og konsekvente synspunkter som speiler deres partipreferanse, noe som forsterker partisolidaritet og enhet (Greene et al., 2002; Abramowitz og Webster, 2016).

3.6 Institusjonell tillit

Institusjonell tillit refererer til den tilliten individer har til offentlige organisasjoner, institusjoner og systemer som styrer samfunnet. Denne formen for tillit er avgjørende for at demokratiske samfunn skal fungere effektivt, da den påvirker innbyggernes villighet til å overholde lover, betale skatter og støtte offentlige politikk (Brewer og Maisel, 2021). Tilliten er ikke bare et resultat av individets direkte erfaringer med disse institusjonene, men også av deres oppfatning av institusjonens integritet, rettferdighet og effektivitet (Baines og Jones, 2019). Hvis folk oppfatter at rettssystemet er rettferdig og upartisk, er det sannsynlig at de vil ha tillit til det, og følge dets avgjørelser (Hetherington og Rudolph, 2015). Tilliten kan variere betydelig mellom ulike institusjoner, noe som understreker viktigheten av å skille mellom

ulike former for institusjonell tillit når man vurderer dens innvirkning på demokratiske funksjoner. Institusjonell tillit er formet av en rekke faktorer, inkludert folks oppfatning av at institusjonene er rettferdige, transparente og effektive i sitt arbeid (Brewer og Maisel, 2021). Positive erfaringer med institusjoner, enten gjennom direkte interaksjoner eller observasjoner, samt troen på systemets legitimitet, er viktige drivere for institusjonell tillit (Hetherington og Weiler, 2009). Kulturelle normer og verdier i et samfunn, som en vekt på fellesskap og samarbeid, kan også påvirke nivåene av institusjonell tillit (Baines og Jones, 2019).

Innenfor demokratisk teori er institusjonell tillit en kritisk komponent som kan påvirke flere aspekter av samfunnets funksjoner. Høy institusjonell tillit kan stimulere større politisk deltakelse, legge til rette for mer effektiv politikk implementering, og bidra til økt politisk og sosial stabilitet i et samfunn (Hetherington og Rudolph, 2015; Rothstein og Stolle, 2008; Levi og Stoker, 2000). På den annen side kan lav institusjonell tillit ha alvorlige konsekvenser, inkludert redusert politisk deltakelse, komplikasjoner i politikk implementering, og en potensiell økning i korrupsjon, som kan underminere demokratiets grunnprinsipper og truer systemets integritet (Hetherington og Rudolph, 2015).

4. Hypoteser

Emosjonell polarisering blant velgere i USA er et fenomen som har fått økende oppmerksomhet innen blant annet politisk psykologi, politisk sosiologi og samfunnsvitenskap. Emosjonell polarisering, som involverer den emosjonelle distansen mellom velgere over partilinjene, har blitt identifisert som en destruktiv kraft i moderne politikk. Dette fenomenet refererer ikke bare til uenighet om politiske saker, men til dype emosjonelle skillelinjer som kan føre til betydelig sosial fragmentering, og kan potensielt undergrave demokratiske prosesser ved å forsterke gruppeidentiteter og lojaliteter på en måte som fortrenger tverrpolitisk samarbeid og dialog (Iyengar og Westwood, 2015; Webster og Abramowitz, 2017). Denne formen for polarisering er potensielt farlig fordi den bygger på en identitetsbasert tilnærming til politikk, der velgerne ikke bare er uenige med politiske motstandere, men også aktivt avviser og føler avsky for de som identifiserer seg med andre politiske partier. Forskning har vist at emosjonell polarisering kan oppmuntre til politisk vold,

redusere tilliten til demokratiske institusjoner og kompromittere normen om politisk toleranse, noe som er grunnleggende for en fungerende demokratisk prosess (Mutz, 2018; Hetherington og Rudolph, 2015).

Det er derfor viktig å forstå mekanismene bak emosjonell polarisering, og identifisere faktorer som kan intensivere eller dempe disse tendensene. Geografisk tilhørighet, som ofte korrelerer med politiske og kulturelle verdier, spiller en nøkkelrolle i denne dynamikken. Ved å kartlegge hvordan ulike geografiske og demografiske grupper opplever emosjonell polarisering, kan vi bedre adressere og potensielt moderere dens mest skadelige effekter. For å besvare problemstillingen har jeg valgt følgende hypoteser:

H1: Emosjonell polarisering er høyere blant velgere som identifiserer seg som hjemmehørende på landsbygda, sammenlignet med velgere som identifiserer seg som hjemmehørende i byer.

Tidligere forskning har vist at velgere på landsbygda ofte har sterkere stedsidentiteter og fiendtlige følelser mot politiske motstandere (Cramer, 2016; Mettler og Brown, 2023). Dette kan forklares ved at landlige samfunn ofte er mer homogene, både kulturelt og sosialt, noe som kan forsterke følelsen av "oss mot dem" når de konfronteres med politiske motstandere. I motsetning til dette er byområder mer mangfoldige og pluralistiske, noe som kan bidra til mer toleranse og mindre emosjonell polarisering. Forskningen til Katherine J. Cramer (2016) viser hvordan landlige borgere føler seg oversett og misforstått av by eliter, noe som bidrar til en sterkere gruppeidentitet og fiendtlighet mot politiske motstandere. Mettler og Brown (2023) støtter dette ved å fremheve hvordan sterk stedsidentitet i rurale områder kan føre til dypere emosjonelle bånd til ens egen gruppe, og sterkere negative følelser mot de som er utenforstående.

H2: Emosjonell polarisering er mer utbredt blant republikanske velgere enn blant demokratiske og uavhengige velgere.

Tidligere forskning indikerer at republikanske velgere har sterkere negative følelser mot politiske motstandere enn demokratiske og uavhengige velgere. For eksempel viser studier av Iyengar og Westwood (2015) at republikanske velgere ofte uttrykker høyere grad av mistro og

avsky mot demokrater. Mason (2018) fremhever også at republikanske velgere kan være mer mottakelige for narrativer som fremmer konflikt og motsetninger. Denne hypotesen søker å undersøke graden av emosjonell polarisering blant ulike politiske grupper for å forstå om republikanere virkelig viser større emosjonell polarisering.

H3: Graden av stedsidentitet, når den er knyttet til partitilhørighet, er et godt måleverktøy for å lokalisere emosjonelt polariserte grupper

Denne hypotesen tar utgangspunkt i tidligere forskning som viser at kombinasjonen av sterk stedsidentitet og politisk tilhørighet kan forsterke emosjonell polarisering. Cramer (2016) argumenterer for at landlige og småby identiteter ofte medfører sterkere fiendtlige følelser mot urbane politiske motstandere. Lin og Trujillo (2023) påpeker at emosjonell polarisering kan variere betydelig avhengig av geografisk og sosial identitet. Ved å fokusere på stedsidentitet sammen med partitilhørighet, kan vi få en bedre forståelse av hvor emosjonell polarisering er mest utbredt.

Gjennom disse hypotesene søker jeg med denne oppgaven å gi innsikt i hvordan forskjellige stedsidentiteter og partitilhørighet bidrar til emosjonell polarisering blant republikanske velgere i USA. Hypotesene vil bli testet ved hjelp av kvantitative data fra American National Election Studies (ANES), og analysene vil fokusere på å avdekke de underliggende dynamikkene som driver emosjonell polarisering.

5. Forskningsdesign

I dette kapitlet vil jeg gjennomgå forskningsdesignet som ligger til grunn for analysen av emosjonell polarisering blant amerikanske velgere. Kapitlet er strukturert for å belyse metodene og variablene som benyttes for å svare på oppgavens problemstilling: Hvor i USA finner man de mest emosjonelt polariserte velgerne, og hvor mye skiller disse seg fra resten av befolkningen? For å besvare dette vil vi også teste tre hypoteser som undersøker forholdet mellom stedsidentitet, geografisk bosted, partitilhørighet og emosjonell polarisering.

Hypotese 1 (H1) foreslår at emosjonell polarisering er høyere blant velgere som identifiserer

seg som hjemmehørende på landsbygda sammenlignet med de som identifiserer seg som hjemmehørende i byer. Hypotese 2 (H2) foreslår at emosjonell polarisering er mer utbredt blant republikanske velgere enn blant demokratiske og uavhengige velgere. Hypotese 3 (H3) foreslår at graden av stedsidentitet, når den er knyttet til partitilhørighet, er et godt måleverktøy for å lokalisere emosjonelt polariserte grupper. Ved å utforske disse hypotesene, søker jeg å forstå de komplekse dynamikkene som former emosjonell polarisering i det amerikanske samfunnet.

5.1 Valg av metode

For å undersøke hypotesene i denne oppgaven, benyttes som nevnt forskningsdata fra ANES 2020. ANES 2020 har en omfattende samling av data om amerikanske velgeres holdninger, atferd og demografiske profiler, og er derfor et ideelt verktøy for å utforske emosjonell polarisering i et tverrsnittstudie (Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022b; Lin og Trujillo 2023). I denne analysen fokuseres det på emosjonell polarisering, målt ved hjelp av "følelsetermometeret", en måleenhet i ANES-dataene. Dette verktøyet bruker en skala fra 0 til 100, hvor respondentene rangerer deres emosjonelle holdninger til ulike politiske partier og deres tilhengere. En score over 60 indikerer positive følelser, mens en score mellom 70 og 100 indikerer spesielt sterke positive følelser. Score under 40, som vil være av spesiell interesse for denne analysen, indikerer negative holdninger mot de evaluerte gruppene (Trujillo 2022b).

Denne oppgaven segmenterer respondentene basert på deres selvrapporterte politiske tilhørighet (republikaner eller demokrat), deres stedsidentifikasjon, altså hvilket område de identifiserer seg med (byborger, forstadsborger, småbyborger eller borger på landsbygda), og deres geografiske bosted, altså hvor de geografisk bor (by, forstad, småby og landsbygd) som er rapportert i ANES 2020 (Trujillo, 2022b). Spørsmålene som er stilt for å finne disse svarene kan du se i appendikset. Ved å sammenligne emosjonell polarisering blant disse gruppene, kan analysen identifisere hvilke grupper som viser høyest grad av positive følelser for eget parti, og lavest for motstandernes parti. Ved bruk av deskriptiv statistikk vil analysen prøve å måle graden av emosjonell polarisering og bidra til å fastslå hvilken geografisk gruppe som er mest emosjonelt polarisert, og med det kunne bidra til å besvare oppgavens

hovedproblemstilling som retter seg inn mot å identifisere hvor de mest polariserte velgerne er hjemmehørende(Lin og Trujillo, 2023; Wong, 2010).

Dataene fra ANES er primære data samlet inn direkte fra respondentene. Dataene behandles med integritet og respekt for deltakernes privatliv. Det er viktig å anerkjenne at mens ANES-data gir verdifull innsikt i velgeres politiske oppfatninger og atferd, kan selvrapporterte data være påvirket av sosial ønskelighet og hukommelsesfeil(Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022b; Iyengar et al. 2019; Druckman og Levendusky 2019). Dessuten, selv om dataene gir en god indikasjon på politiske holdninger, kan kategoriseringen av by, forstad, småby og landsbygd være for bred til å reflektere stedsidentitetens nøyaktige innvirkning på emosjonell polarisering. I analysen presenteres først de deskriptive resultatene ved hjelp av stolpediagrammer som viser variansen i følelsetermometer-score på tvers av de forskjellige steds- og partigrupperingene. Dette gir en visuell fremstilling av de gjennomsnittlige nivåene av emosjonell polarisering blant respondentene. Diagrammene inkluderer også standardavvik for å illustrere variabiliteten innenfor hver gruppe. Disse deskriptive statistikkene gir en innledende oversikt over mønstrene i dataene og identifiserer hvilke grupper som viser høyest og lavest nivå av emosjonell polarisering.

For å validere og kontrollere funnene fra de deskriptive analysene, gjennomføres deretter en OLS-regresjonsanalyse (Ordinary Least Squares). Regresjonsanalysen kontrollerer for potensielle forstyrrende variabler som alder, kjønn, utdanningsnivå og andre relevante faktorer (Wooldridge 2016). Ved å inkludere interaksjonsvariabler i modellen, kan analysen avdekke hvordan stedsidentitet og partitilhørighet sammen påvirker emosjonell polarisering (Aiken og West 1991). Interaksjonsvariablene gir innsikt i hvordan kombinasjonen av geografisk og politisk identitet forsterker eller reduserer polariseringseffekten (Jaccard og Turrisi, 2003). En viktig metodisk betraktning er bruk av interaksjonsvariabler i regresjonsmodellen for å undersøke hvordan stedsidentitet og partitilhørighet sammen påvirker emosjonell polarisering. Dette tillater en mer detaljert analyse av hvordan kombinasjonen av disse faktorene kan forsterke eller redusere polariseringseffekten. Interaksjonsvariabler bidrar til å identifisere spesifikke mønstre og nyanser i dataene som enkle hovedvirkninger ikke ville avslørt (Allison 1999).

Begrunnelse for metodevalg

En fordel med kvantitative metoder ved studier av politisk adferd, er muligheten til å produsere objektive data som kan måles og analyseres statistisk. Ifølge Michael Lewis-Beck (1980) er kvantitative metoder avgjørende for å utvikle presise indikatorer som gjenspeiler abstrakte politiske konsepter. De argumenterer for at en slik metode tillater forskere å operasjonalisere og kvantifisere variabler som ellers kan være utfordrende å måle nøyaktig, noe som er tilfellet når man skal analysere emosjonell polarisering. En annen styrke ved kvantitative metoder er muligheten det gir til å håndtere store mengder data, som for eksempel fra ANES. McNabb (2015) fremhever at bruk av store datasett gir en unik mulighet til å observere mønstre og trender over tid som kan gå tapt i mindre studier eller kvalitative analyser. Videre forklarer han at dette gir et solid grunnlag for statistiske generaliseringer og økt tillit til forskningsfunnene.

Når det kommer til valget av tverrsnittsstudie som tilnærming, er dette valgt fordi det er en ideell tilnærming å bruke når en skal studere spesifikke situasjonsbilder av politisk adferd med tett tilknytning til viktige hendelser. Dette er spesielt relevant i min analyse hvor det er viktig å forstå hvordan politiske holdninger og følelser manifesteres i et bestemt øyeblikk (Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022). Forskning indikerer at tverrsnittsstudier kan gi verdifull innsikt i hvordan samfunnets holdninger og handlinger er påvirket av nylige eller pågående hendelser (Babbie, 2020). Ved å konsentrere meg om en avgrenset tidsperiode, tillater denne tilnærmingen meg å lettere identifisere og analysere faktorer som er mest relevante for det spesifikke tidsrommet. Ved å fokusere på data fra en enkelt periode, i dette tilfellet kort tid før stormingen av kongressen, kan jeg forhåpentligvis effektivt vurdere tilstanden av emosjonell polarisering i forhold til denne begivenheten.

Ved å anvende deskriptiv statistikk kan forskere raskt identifisere sentrale tendenser, variabilitet og normalfordeling innen datasettet. Dette omfatter tiltak som gjennomsnitt, median, modus, og standardavvik, samt frekvensfordelinger som gir innsikt i den generelle strukturen av dataene (Groves et al., 2009). Slike analyser er avgjørende for å verifisere datakvaliteten og sikre at datasettet er egnet for videre statistiske tester.

Deskriptiv statistikk gir også muligheten til å grafisk fremstille histogrammer, boksplokk og stolpediagram for å visualisere data mønstre på en måte som er lett tilgjengelig. Dette er spesielt nyttig i statsvitenskap som har komplekse mønstre av stemmegivning og partitilhørighet som må avdekkes og demonstreres visuelt. For eksempel kan kartlegging av geografisk og partipolitisk tilhørighet blant velgerne illustrere hvordan politisk adferd varierer over forskjellige regioner (Scala og Johnson, 2017). Deskriptiv statistikk legger også grunnlag for mer inngående analyser, slik som korrelasjonsstudier eller multivariat regresjonsanalyse.

OLS regresjonsanalyse er en statistisk teknikk som brukes til å modellere og undersøke forhold mellom en avhengig variabel og en eller flere uavhengige variabler. Dette valget er spesielt viktig for å isolere effekten av uavhengige variabler på emosjonell polarisering, samt for å kontrollere for variabler som kan forvrengte resultatene (Druckman og Levendusky 2019, 117; Brown og Mettler 2023). OLS-regresjonsanalyse er særlig verdifull i denne oppgaven fordi den tillater en klar isolering av effekten av partitilhørighet og geografisk tilhørighet på emosjonell polarisering (Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022). Ved å inkludere kontrollvariabler som alder, kjønn, utdanning og inntekt, kan vi mer nøyaktig estimere den unike effekten av våre primære variabler uten forstyrrelser fra andre korrelerende faktorer (Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022).

Videre bidrar OLS-analysen til å styrke de analytiske konklusjonene ved å gi en metodisk tilnærming til å håndtere datakompleksitet. I en oppgave som dette er det for eksempel av interesse å forstå effekten av en variabel (som for eksempel stedsidentiteten “forstad” eller “landsbygda”) på en annen variabel (som for eksempel emosjonell polarisering, da i form av et følelsesbarometer). OLS hjelper til å identifisere og kontrollere for variabler som kan påvirke begge (Brown og Mettler 2023; Trujillo 2022; Iyengar et al. 2019). Dette er avgjørende for å unngå falske eller misvisende konklusjoner om årsakssammenhenger.

Studier som den av Iyengar et al. (2019) har brukt OLS-regresjon for å utforske hvordan partitilhørighet og medieeksponering påvirker emosjonell polarisering, og har vist hvordan OLS kan brukes til å tydeliggjøre komplekse sammenhenger mellom flere variabler. Dette underbygger validiteten og relevansen av å bruke OLS i politiske vitenskapelige studier som fokuserer på polarisering.

5.2 Operasjonalisering av variabler

I denne delen vil jeg kritisk gjennomgå variablene som er sentrale for analysen av emosjonell polarisering i det amerikanske politiske landskapet. Fokus vil være på en avhengig variabel som måler nivået av emosjonell polarisering blant amerikanere. Deretter vil jeg detaljert beskrive noen av de uavhengige variablene som antas å påvirke denne polariseringen, basert på teori og empirisk forskning (Huddy et al., 2015; Iyengar og Westwood, 2015). Disse vil inkludere partitilhørighet knyttet til stedsidentitet og partitilhørighet knyttet til klassisk geografisk bosted. Dette er med å legge et grunnlag for å kunne identifisere de mest emosjonelt polariserte velgerne i USA (Abramowitz og Webster, 2017).

For å sikre at analysen tar hensyn til mulige forstyrrende faktorer, vil også et bredt spekter av kontrollvariabler bli inkludert. Slike kontrollvariabler vil hjelpe til med å isolere effekten av de uavhengige variablene på den avhengige variabelen, og gi en mye mer presis forståelse av hvordan ulike faktorer bidrar til eller påvirker graden av emosjonell polarisering (Hetherington og Weiler, 2009; Druckman et al., 2021). Ved å systematisk definere og forklare disse variablene, er målet å legge grunnlag for en analyse som ikke bare kan identifisere, men også kan gi forklaring på, de underliggende mekanismene som står for de emosjonelle spenningene som preger dagens amerikanske politiske diskurs (kilder).

Den avhengige variabelen

I denne oppgaven er emosjonell polarisering valgt som den avhengige variabelen fordi den gir innsikt i et av de mest presserende fenomenene i dagens politiske klima, nemlig den emosjonelle splittelsen mellom individer basert på gruppe identifikasjon og de dype emosjonelle reaksjonene som følger (Iyengar et al. 2019). Denne splittelsen er ikke bare et abstrakt konsept, men en levende realitet som former individets politiske engasjement og samhandling i det amerikanske samfunnet. Å måle emosjonell polarisering blir dermed vesentlig for å kunne analysere og forstå dens påvirkning på både politisk dialog og samfunnsmessige spenninger (Iyengar et al. 2019; Levendusky 2018). For å fange graden av følelsesmessig avstand, anvender jeg, som tidligere nevnt, følelsetermometeret fra ANES 2020. Dette er et verktøy som har vist seg effektivt for å måle emosjonelle holdninger på tvers

av et bredt spektrum. Dette instrumentet tillater respondenter å gi uttrykk for deres emosjonelle stilling til ulike politiske grupper på en skala som er både intuitiv og lett å forstå (Hetherington og Weiler 2009; Wagner 2021).

I politisk psykologi er følelsetermometeret, som brukes i ANES-undersøkelser, et anerkjent verktøy for å måle graden av affektiv polarisering (Iyengar et al. 2019; Levendusky 2018; Wagner 2021; Valentino et al. 2011). Det gir en kvantitativ vurdering av individers emosjonelle reaksjoner på politiske aktører og grupper; dette er viktig for å forstå omfanget og intensiteten av politiske følelser (Iyengar et al., 2019). Forskning som utføres med dette verktøyet kan oppdage subtile forskjeller i politiske holdninger som ellers kan bli oversett i mer kvalitative tilnærminger. Det er mulig å direkte sammenligne emosjonelle holdninger over tid og mellom forskjellige demografiske grupper ved hjelp av følelsetermometeret, noe som er viktig for å finne mønstre og trender i politisk polarisering (Hetherington og Weiler 2009).

Følelsetermometeret ANES kan også måle emosjonell polarisering på en nøyaktig måte i en rekke kontekster og valgcykluser (Rogowski og Sutherland 2016; Wagner 2021; Abramowitz og Webster 2018). Bruken av et standardisert verktøy som dette sikrer datakonsistens og muliggjør sammenligning av resultater over tid og mellom studier. Dette er spesielt viktig i disse dager fordi politiske forhold kan endre seg raskt, og forskere trenger nøyaktige og troverdige metoder for å måle emosjonelle reaksjoner (Levendusky, 2018; Lelkes, 2016). Dette verktøyet gir en grundig måte å forstå hvordan følelser av avsky og tilhørighet er fordelaktige i befolkningen og hvordan disse følelsene kan påvirke hvordan folk oppfører seg politisk og i sosiale interaksjoner. Samlet gir denne tilnærmingen en dypere innsikt i mekanismene bak emosjonell polarisering og bidrar til den bredere forståelsen av hvordan emosjoner former politisk landskap (Iyengar og Krupenkin 2018; Mason 2018).

Uavhengige variabler

Partitilhørighet

Partitilhørighet operasjonaliseres i denne oppgaven som selvrapportert tilknytning til et spesifikt politisk parti. Dette tolkes som et tegn på en persons dypeste prinsipper og tro, og går ut over en preferanse for et parti eller et kortsiktig valg (Green et al., 2002). Dette måles

ved å spørre deltakerne om å angi styrken i deres tro og tilhørighet til et politisk parti (Campbell et al., 1960). Partitilhørighet fungerer som et fundamentalt prinsipp som organiserer person- og gruppeidentitet, og er en avgjørende komponent i utviklingen av politisk identitet (Mason, 2018). Det er en varig og varig komponent i selvkonseptet som har potensial til å påvirke en rekke ting, inkludert valg av sosiale nettverk og synspunkter på sosiale og politiske emner (Huddy et al., 2015). For eksempel kan folk som er sterke tilhengere av et parti føle seg mer knyttet til sitt parti og mer fiendtlige mot det andre partiet, noe som forsterker politisk uenighet (Iyengar et al., 2019).

Forskning har også vist at sterk partitilhørighet kan forsterke emosjonell polarisering. Dette betyr at folk ikke bare identifiserer seg med sitt eget parti, men også føler ubehag for det motsatte partiet (Iyengar et al., 2019; Druckman og Levendusky, 2019). Dette fenomenet er viktig å ta med i analysen fordi det viser hvordan dype politiske identiteter og overbevisninger kan skape emosjonelle forskjeller mellom forskjellige politiske grupper (Iyengar og Westwood, 2015). Analysen kan forbedre forståelsen av hvordan politisk identitet påvirker emosjonelle reaksjoner og holdninger ved å inkludere partitilhørighet som en uavhengig variabel. Dette vil gi en mer nyansert forståelse av de emosjonelle skillene som eksisterer mellom velgergrupper og prosessen med polarisering (Webster og Abramowitz, 2017; Finkel et al., 2020). For å forstå hvordan partitilhørigheten spiller en rolle i politisk identitet, er det avgjørende å forstå årsakene til polarisering og lage strategier for å fremme større politisk toleranse og samarbeid (Hetherington og Rudolph, 2015).

Stedsidentitet

Stedsidentitet viser en indre oppfatning av ens sted i verden, som ofte er dypt forankret i ens personlige og politiske identitet. Det er nyttig å finne ut hvordan en persons selvdefinerte plass i samfunnet samvirker med deres politiske holdninger ved å kategorisere respondentene basert på om de ser på seg selv som en borger fra byen, forstad, småby eller landsbygd. Ved å akseptere at det er en psykologisk komponent i måten folk grupperer seg selv og andre, gir denne variabelen dybde til analysen av emosjonell polarisering (Cramer, 2016; Huddy et al., 2015; Crenshaw, 1991; Green et al., 2002). Forskning viser at stedsidentitet kan påvirke politiske holdninger på en rekke måter, for eksempel gjennom bruk av lokale medier og sosiale nettverk (Wong, 2010; Iyengar et al., 2019). For eksempel kan folk som er sterkt

knyttet til landsbygda ha forskjellige medievaner og sosiale interaksjoner sammenlignet med folk som er knyttet til byområder. Dette påvirker deres politiske holdninger og graden av emosjonell polarisering (Trujillo, 2022).

Finansielle og kulturelle faktorer kan også påvirke folks politiske syn. For eksempel kan landsbygdsidentitet være knyttet til en følelse av marginalisering av økonomien eller en kulturell motvilje mot det som skjer i byene., og som kan forsterke politisk uenighet (Cramer, 2016; Scala og Johnson, 2017). Slike følelser av tilhørighet og identitet kan skape dypere skillelinjer i politisk adferd, noe som gjør dette spesielt viktig når man studerer emosjonell polarisering (Mason, 2018; Druckman og Levendusky, 2019). Ved å inkludere stedsidentitet som en variabel i analysen, kan vi bedre forstå grunnleggende mekanismer som bidrar til politisk polarisering, som sosial identitet og følelser av tilhørighet. Dette gir en dypere forståelse av hvordan stedsidentitet påvirker politiske holdninger og adferd, så vel som andre variabler, som økonomisk status og utdanningsnivå (Gidron et al., 2020; Hetherington og Weiler, 2009). Forskning viser at stedsidentitet og hvordan den interagerer med sosiale og økonomiske faktorer er avgjørende for å forstå de komplekse dynamikkene bak dagens polarisering (Huddy et al., 2015; Trujillo, 2022).

Geografisk bosted

For å kunne bekrefte at personene jeg analyserer kommer fra det stedet de identifiserer seg med, inkluderer jeg også geografisk bosted som en uavhengig variabel. Det finnes mange ulike måter å definere og analysere disse områdene på, men jeg velger i denne analysen å stole på individets egenrapporterte bosted gitt til ANES 2020. Dette fordi hvordan man selv oppfatter sitt bosted, ofte gir en bedre indikasjon på holdninger som er relevante politisk og på følelser knyttet til gruppetilhørighet, enn hva objektive kategoriseringer gjør (Trujillo, 2022b; Lin og Trujillo, 2023). Videre viser forskning at selvrapportert bosted kan være mer nøyaktig når det gjelder å fange opp nyanser i hvordan personer opplever sitt nærmiljø og samfunn (Cramer, 2016; Maxwell, 2019). For eksempel kan to individer som bor i samme geografiske område oppleve og beskrive sitt bosted ulikt basert på sosiale og økonomiske faktorer, noe som påvirker deres politiske holdninger og atferd (Wong, 2010; Bishop, 2008). Ved å inkludere geografisk bosted som en variabel, kan analysen også bedre kontrollere for eventuelle regionale effekter som kan påvirke emosjonell polarisering (Hopkins, 2017;

McKee, 2008). Dette gir en mer detaljert forståelse av hvordan stedsidentitet påvirker politiske holdninger, spesielt i kombinasjon med andre faktorer som partitilhørighet (Rodden, 2019; Scala og Johnson, 2017).

Kontrollvariabler

For at oppgaven skal sikre en grundig og pålitelig analyse av emosjonell polarisering, tar jeg i bruk en rekke demografiske og politiske kontrollvariabler. Disse kontrollvariablene er essensielle for å filtrere ut støy og identifisere de rene effektene av de uavhengige variablene på emosjonell polarisering. Følgende kontrollvariabler er inkludert:

Politisk ideologi: Valget om å inkludere ideologi som en kontrollvariabel i stedet for en uavhengig variabel er for å bedre å kunne isolere effektene av stedsidentitet og geografisk bosted på emosjonell polarisering (Lin og Trujillo 2023; Iyengar et al. 2019). Politisk ideologi er en veletablert indikator for emosjonell polarisering, med konservative og liberale som viser forskjellige nivåer av fiendtlighet mot den motsatte part (Iyengar et al. 2019; Hetherington og Weiler 2009; Mason, 2018). Ved å kontrollere for ideologi, ønsker jeg å redusere forvekslingseffekter som kan skjule forholdet mellom de viktigste variablene som er av interesse for denne oppgaven (Mutz, 2018; Huddy et al., 2015). Dette gir en klarere forståelse av hvordan geografiske og identitetsrelaterte faktorer bidrar til ensidige følelser uavhengig av ideologiske tilbøyeligheter (Rodden, 2019; Druckman og Levendusky, 2019). Til slutt, ved å kontrollere for ideologi, kan jeg fokusere mer presist på hypotesene som omhandler påvirkningen av geografiske og identitetsfaktorer på partipolitiske følelser (Levendusky, 2018; Webster og Abramowitz, 2017).

Utdanning: Utdanning: Utdanningsnivå kan ha innflytelse på politiske holdninger og engasjement. Høyere utdanning er ofte assosiert med større politisk toleranse og mindre følelsesladet polarisering (Campbell 2016). Samtidig kan lavere utdannede individer ha sterkere partiloyaliteter, noe som under visse omstendigheter kan forsterke emosjonell polarisering (Hetherington og Weiler, 2009; Mason, 2018). Derfor fungerer utdanning som en viktig kontrollvariabel for å isolere effekten av andre faktorer på emosjonell polarisering (Iyengar et al. 2019). Utdanningens rolle i politisk sosialisering og dens effekt på politisk atferd gjør den essensiell for en omfattende analyse av polarisering (Rodden, 2019).

Inntekt: Inntektsnivået til respondentene kontrolleres for å forstå eventuelle økonomiske påvirkninger i polarisering. Økonomisk sikkerhet eller usikkerhet kan forme politiske synspunkter og emosjonelle holdninger. Høyere inntekt kan være assosiert med mer konservative politiske holdninger, mens lavere inntekt kan være knyttet til mer progressive eller liberale synspunkter (Pew Research Center, 2016; Rodriguez, 2019; Rodden, 2019). Økonomisk status påvirker også følelsen av tilhørighet og opplevd trussel fra andre grupper, noe som kan forsterke polariseringen (Mason, 2018). Kontroll av inntekt er derfor viktig for å isolere effekten av andre faktorer på emosjonell polarisering (Iyengar et al., 2019; Mason, 2018).

Kjønn: Kjønn kan ha betydning for politiske perspektiver og emosjonelle tilknytning til politiske partier eller ideologier. Forskning viser at menn og kvinner ofte har ulike politiske prioriteringer og stemmemønstre, noe som kan påvirke graden av emosjonell polarisering (Huddy et al., 2008). For eksempel har kvinner en tendens til å støtte liberale synspunkter mer enn menn, spesielt i saker som omhandler sosiale velferdsordninger og likestilling (Inglehart og Norris, 2003). Nyere forskning av Klar (2018) og Valentino et al. (2019) viser at menn kan vise høyere grad av polarisering i økonomiske og nasjonale sikkerhetsspørsmål, mens kvinner ofte er mer polarisert i saker som helse og utdanning. Ved å inkludere kjønn som en kontrollvariabel, kan vi fange opp de potensielt varierte erfaringene og perspektivene som kan påvirke polarisering

Alder: Alder er en annen viktig demografisk variabel som kan påvirke politiske holdninger og emosjonell polarisering. Eldre velgere har ofte mer konservative synspunkter, mens yngre velgere har en tendens til å ha mer progressive eller liberale holdninger (Delli Carpini, 2000). Nyere studier, som den utført av Pew Research Center (2018), indikerer at yngre generasjoner er mer åpne for sosial endring og mangfold, mens eldre generasjoner kan være mer tilbøyelige til å bevare den gamle og tradisjonelle. Ifølge Valentino et al. (2011) reagerer eldre velgere ofte mer følelsesmessig på trusler mot deres verdier og samfunnsnormer. Ved å inkludere alder som en kontrollvariabel, sikrer analysen en mer detaljert forståelse av hvordan ulike aldersgrupper bidrar til emosjonell polarisering.

Etnisitet: Å inkludere etnisitet hjelper meg å forstå de forskjellige opplevelsene til rasemessige og etnisk mangfoldige grupper som opplever og engasjerer seg på forskjellige

måter i det politiske landskapet. Forskningen viser at minoriteters politiske holdninger ofte er forskjellige sammenlignet med majoritetsgrupper. For eksempel, på grunn av den kollektive opplevelsen av diskriminering, har afroamerikanere en tendens til å være mer liberale enn hvite velgere når det gjelder en rekke politiske spørsmål (Valentino et al., 2011; Wong 2010). Tesler (2016) fremhever muligheten for at rasemessige holdninger kan øke politiske meningsforskjeller. Etnisitet som en variabel sikrer at analysen tar hensyn til de kompliserte dynamikkene og erfaringene som former politiske holdninger i grupper som er rasemessig og etnisk mangfoldige (Reny og Newman, 2018; Schaffner et al., 2018).

Frekvens av kirkebesøk: Politiske holdninger og polarisering kan påvirkes av religiøsitet, ofte målt ved antall kirkebesøk. Mennesker som ofte går i kirker har en tendens til å være mer konservative, spesielt når det gjelder sosiale spørsmål, noe som kan føre til mer emosjonell polarisering (Iyengar et al., 2019; Mason, 2018; Lin og Trujillo 2023). Forskning viser at religiøse individer oftere er motstandere mot liberale sosiale endringer og kan reagere mer emosjonelt på politiske motstandere (Putnam og Campbell, 2010; Smidt et al., 2009). Analyse tar hensyn til religiøse elementer som kan påvirke emosjonell polarisering og politiske holdninger ved å inkludere frekvensen av kirkebesøk som en kontrollvariabel (Campbell, 2007).

5.3 Reliabilitet og validitet

I en oppgave som denne er reliabilitet og validitet avgjørende for troverdigheten til funnene som gjøres. Reliabilitet refererer til konsistensen av måleresultater over tid og i ulike situasjoner. Dette er avgjørende for å sikre at dataene er stabile og reproduserbare. Pålitelighet er essensielt for å oppnå stabilitet i målinger, som igjen sikrer at endringer i målte fenomener reflekterer reelle endringer snarere enn feil ved måleverktøyene (Brown og Mettler, 2023; Lunz Trujillo, 2022b; Heale og Twycross 2015). Validitet defineres som graden av hvor godt et verktøy måler det det er ment å måle. For forskning på emosjonell polarisering må verktøyene kunne identifisere og nøyaktig måle de følelsesmessige avstandene mellom politiske grupper (Iyengar et al. 2019).

For å styrke både reliabilitet og validitet kan forskere benytte seg av teknikker som test-retest for å evaluere reliabiliteten og validitet for å sikre at måleverktøyene adekvat reflekterer de

teoretiske konseptene de er ment å representere (Brown og Mettler, 2023; Lunz Trujillo, 2022b). Disse metodene er sentrale for å opprettholde forskningens integritet, og for å sikre at konklusjonene som trekkes er pålitelige og relevante for videre forståelse av emosjonell polarisering (Heale og Twycross, 2015).

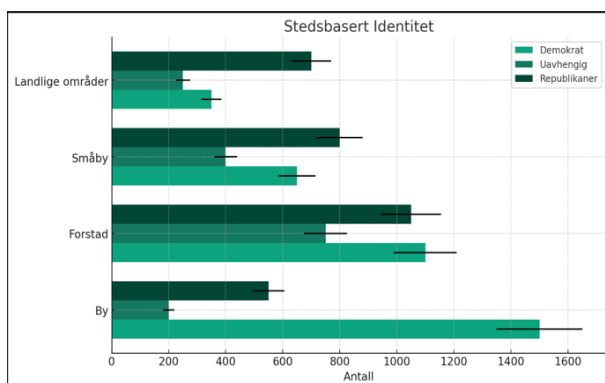
I denne oppgaven har jeg lagt vekt på å sikre påliteligheten av de primær dataene hentet fra ANES 2020. For å oppnå dette har jeg som tidligere nevnt, brukt et standardisert måleverktøy som følelsetermometer, anerkjent for evnen til å fange opp følelsesmessige reaksjoner overfor politiske partier og politiske aktører. ANES følger nøyaktige prosedyrer for å sikre at datainnsamlingen er konsistent og nøyaktig, noe som omfatter metodiske tilnærminger for å sikre at hver respondent blir målt under lignende omstendigheter og med samme type spørsmål (Brown og Mettler 2023; Lunz Trujillo, 2022b; Iyengar et al. 2019). Dette er avgjørende for å kunne sammenligne data på tvers av respondenter. Videre er skalaene og spørsmålene utviklet for å sikre at de presist måler de konseptene de er designet for å undersøke (Iyengar et al. 2019). Denne tilnærmingen til spørsmålsutvikling og datainnsamling, bidrar til å minimere potensielle feilkilder som responsbias eller uklare spørsmål, noe som styrker reliabiliteten i studiens resultater.

For å sikre at studiet av emosjonell polarisering er gyldig, er oppgavens utforming nøye gjennomtenkt, både teoretisk og metodisk. Det første skrittet for å sikre validiteten var å velge relevant teori og tidligere forskning som kunne støtte både konstruksjonen av undersøkelsen og tolkningen av dataene. Ved å bygge på etablerte teorier og tidligere empiriske funn sikres det at oppgaven ikke bare er teoretisk forankret, men også relevant i forhold til eksisterende kunnskap (Greene et al., 2002; Brown og Mettler, 2023; Lunz Trujillo, 2022b; Iyengar et al. 2019). Konseptuell validitet ble adressert ved å klargjøre definisjonene og teoriene som ligger til grunn for måleinstrumentene. Dette innebærer en grundig gjennomgang og definisjon av nøkkelkonsepter som emosjonell polarisering, sosial identitetsteori og stedsidentiteter for å sikre at alle variabler måles på en måte som nøyaktig reflekterer det teoretiske rammeverket (Skalaban og Jacoby 1993).

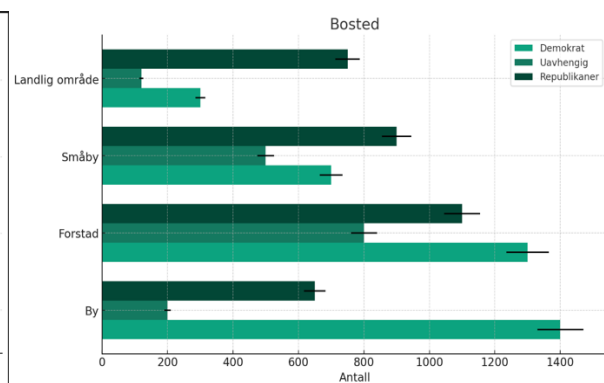
5.4 Utvalg

Før jeg går inn i analysen av den deskriptive statistikken, er det viktig å forstå hvor respondentene står geografisk og politisk. Dette oppnås gjennom en detaljert gjennomgang av dataene samlet fra spørreundersøkelsene ANES 2020. For å få et mest mulig presist bilde av velgernes tilhørighet, har jeg benyttet meg av følgende utvalgte spørsmål fra undersøkelsen (spesifisering av spørsmålene mm, er lagt til appendikset til oppgaven): Partitilhørighet (se sp 2 i appendiks), Bosted (se sp 3 i appendiks) og Stedsidentitet (se sp 4 i appendiks). Utvalget består av 8251 respondenter, og deres svar gir oss verdifull innsikt i det politiske landskapet i USA. Disse innsiktene blir visualisert i figur 1 og 2 nedenfor, som presenterer en oversikt over respondentenes geografiske og politiske plassering basert på deres svar. Siden dette er et tverrsnittstudie er det kun data fra perioden 2020.

Tabell 1

Tabell 2

Tabell 1 og 2: Fordeling av respondenter fra hvert politisk parti pluss uavhengige etter henholdsvis stedsbasert identitet (1) og bosted (2)

I figur 1 ser vi et søylediagram som kategoriserer respondenter basert på deres faktiske bosettingsområde: landsbygd, småby, forsteder og by, og deres politiske tilhørighet: demokrat, uavhengig, eller republikaner. Søylene representerer antall respondenter fra hvert bosettings miljø og hvordan de identifiserer sin politiske tilhørighet. Feilmarginene, som er de horisontale linjene som krysser søylene, kan indikere konfidensintervall eller en form for variabilitetsmåling. Diagrammet viser at demokrater dominerer mest i byområder, men i forstadsområder er det jevnt mellom demokratene og republikanerne. Republikanere er i flertall i landlige områder. Uavhengige er til stede i alle bosettingsmiljøer, men deres antall ser ut til å være mindre sammenlignet med de andre gruppene. Figur 2 fokuserer spesifikt på konseptet "stedbasert identitet", fortsatt krysset med politisk tilhørighet. Diagrammet viser nesten samme resultat som figur 1.

6. Resultater fra den deskriptive statistikken

I dette kapitlet vil jeg presentere resultatene fra analysen som tar sikte på å geografisk lokalisere hvor de mest emosjonelt polariserte republikanske gruppene i USA befinner seg. Dette gjør jeg ved bruk av primærdata fra ANES 2020. For å gjøre dette konsist, vil variabelen «stedsidentitet» bli referert til som «borger» i tabellene, for eksempel «Republikansk byborger», mens «geografisk plassering», altså reelt geografisk bosted, vil bli referert til som «område/bosted» i tabellene, som for eksempel «Republikaner By». Dette bidrar til å skille mellom individers identitetsmessige tilknytning, og deres faktiske geografiske plassering (Abramowitz og Webster 2016; Mason 2018). Delkapitlene 6.1 og 6.2 presenterer resultater gjennom ulike modeller for emosjonell polarisering. Hver av disse delkapitlene inkluderer tre tabeller som representerer ulike analysemodeller for å måle emosjonell polarisering (Iyengar et al. 2019; Druckman og Levendusky 2019)

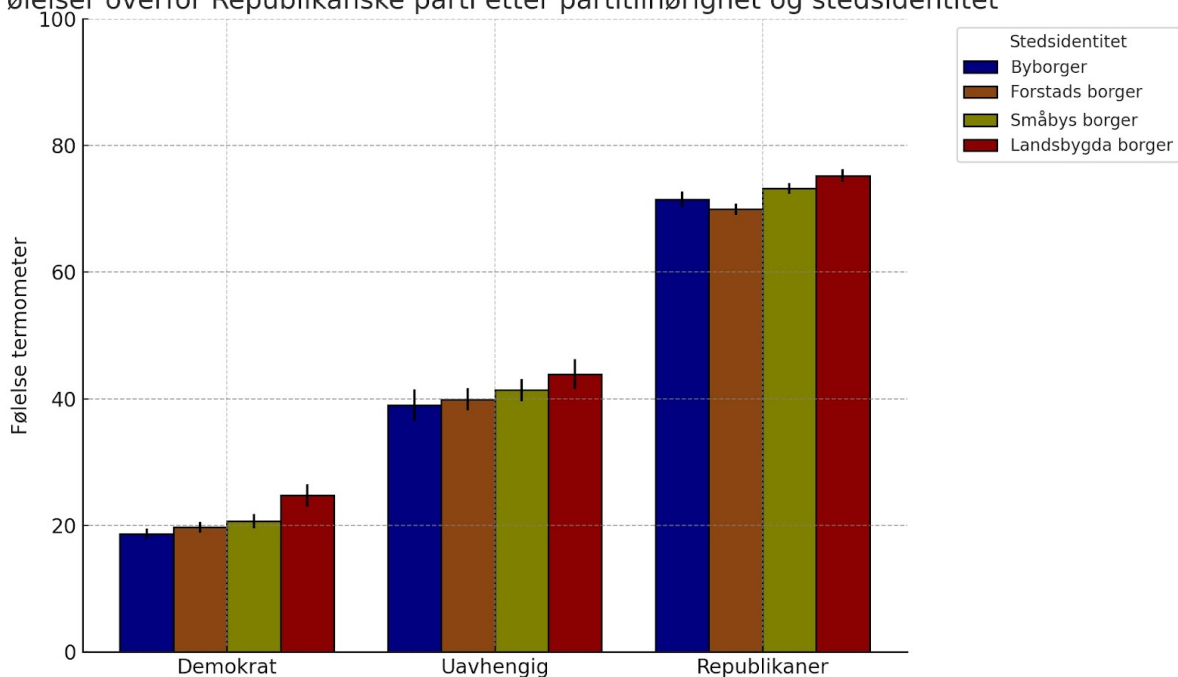
I delkapittel 6.1 presenteres deskriptiv statistikk med tabeller som viser gjennomsnitt og standardavvik for følelsetermometeret (emosjonell polarisering) i forhold til ulike partier og stedsidentiteter. Tabellene viser data for hvordan amerikanske velgere føler for det republikanske partiet, det demokratiske partiet, og uavhengige partier. Tabell 1 fokuserer på følelsene for det republikanske partiet, hvor vi ser sterk positivitet blant republikanske velgere, spesielt i landlige områder (Abramowitz og Webster 2016; Cramer 2016). Tabell 2 ser på følelsene for det demokratiske partiet, hvor vi identifiserer hvilke republikanske stedsidentiteter som har de laveste verdiene, og dermed de høyeste negative følelsene for det demokratiske partiet (Mason 2018; Hetherington og Weiler 2009). Tabell 3 gir innsikt i følelser for andre partier enn eget, og viser hvordan den emosjonelle polariseringen fordeler seg på tvers av utover den klassiske republikaner vs demokrater (Iyengar et al. 2019).

Delkapittel 6.2 benytter samme avhengige variabelen (følelsetermometeret) for å måle emosjonell polarisering, men bytter ut stedsidentitet med faktisk geografisk plassering. Dette gir et alternativt perspektiv på hvordan geografisk plassering påvirker politiske følelser og polarisering. Ved å analysere dataene fra denne vinkelen kan vi bedre forstå hvordan både

stedsidentitet og geografisk plassering spiller inn på velgernes emosjonelle respons til politiske partier (Oliver og Mendelberg 2000; McKee 2008). Til slutt, i delkapittel 6.3, presenteres resultater fra OLS-regresjonsanalyser hvor jeg inkluderer kontrollvariabler for å identifisere signifikante målinger. Denne tilnærmingen gjør det mulig å kontrollere for eksterne faktorer som kan påvirke emosjonell polarisering, og gir dermed et mer presist bilde av hvilke faktorer som faktisk driver denne polariseringen (Finkel et al. 2020; Huddy, Mason, og Aarøe 2015). Dette er avgjørende for å kunne trekke valide konklusjoner om hvordan stedsidentitet og geografisk plassering påvirker politisk følelse og lojalitet.

6.1 Følelser amerikanske velgere har til de ulike partiene etter partitilhørighet og stedsidentitet som uavhengig variabel

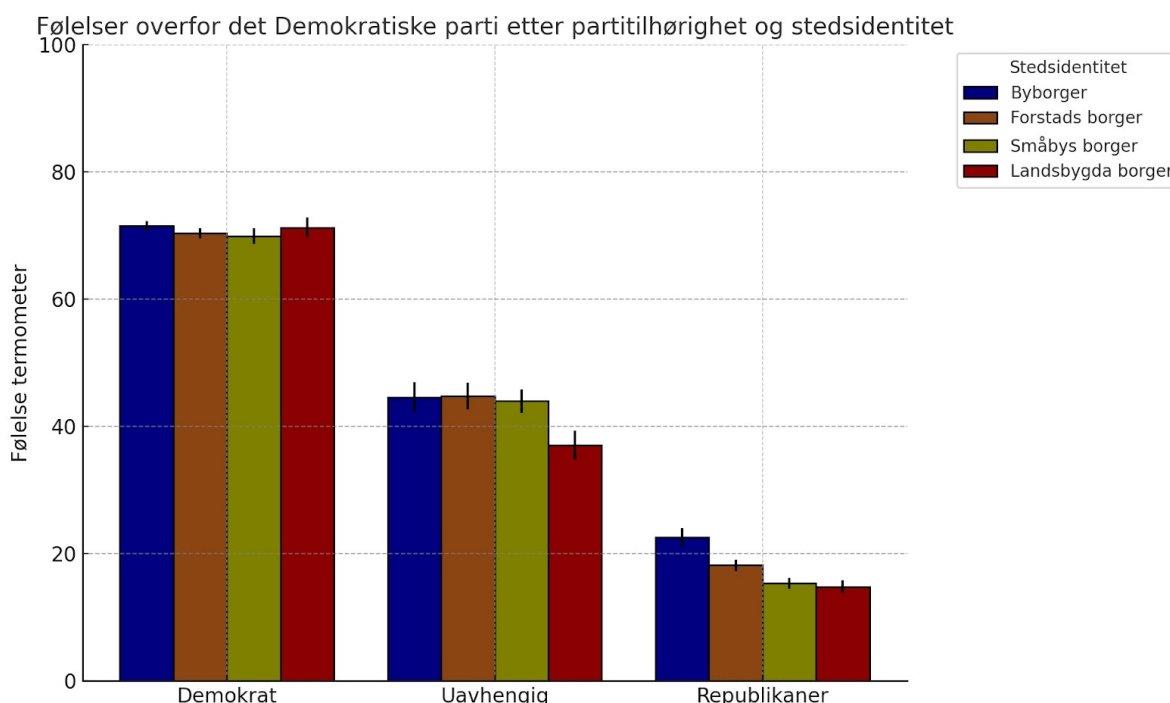
Følelser overfor Republikanske parti etter partitilhørighet og stedsidentitet

Tabell 3: Følelser for det republikanske partiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet. X-aksen viser partigruppene som så er delt inn i de fire stedsidentiteter; på y-aksen har vi et følelsetermometer som går fra 0 til 100 poeng hvor den positive terskelen er satt til 60 poeng. data hentet fra ANES 2020

Hvordan ser bildet ut når vi ser partitilhørighet og stedsidentitet i sammenheng med uttrykte følelser for egen partipreferanse og politiske motstanderes partipreferanse? Det er viktig å presisere at de ulike stedsidentiteter blir referert til som de geografiske områdene velgere

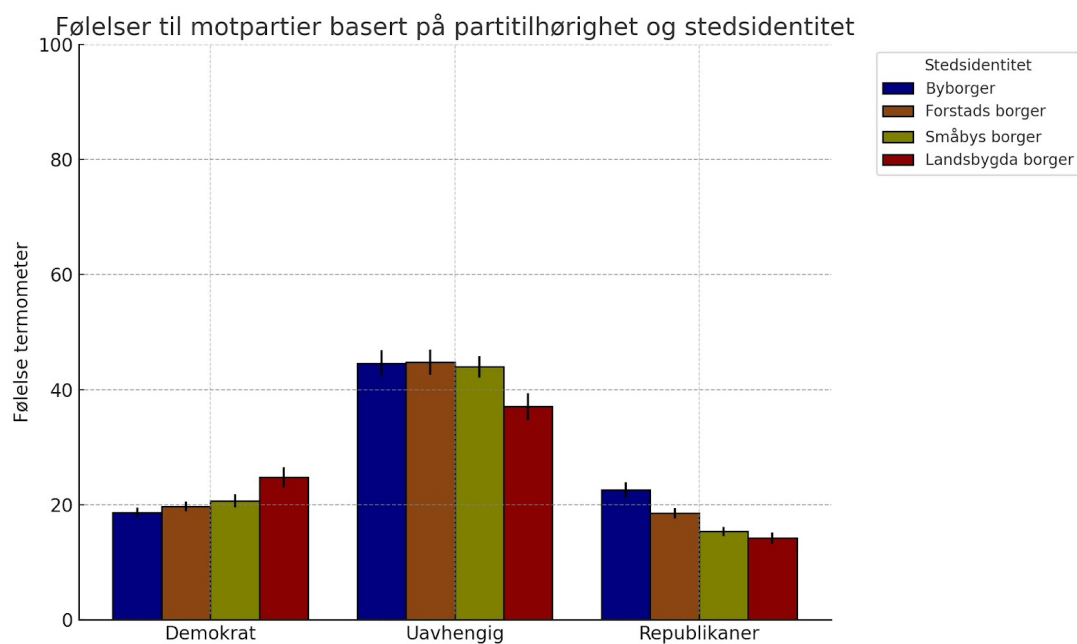
identifiserer seg med, men ikke nødvendigvis bor, selv om det naturlig er en betydelig grad av overlapp. I tabell 3 kan vi se at republikanerne er langt over 60 poeng terskelen og viser en sterk positiv følelse blant for eget parti, en lojalitet som ikke ser ut til å avvike betydelig avhengig av de geografiske områdene. Den sterkeste partitilhørigheten finnes blant republikanere i landlige områder, med en gjennomsnittlig score på 75.24 poeng. Dette kan reflektere et samfunn hvor republikanske verdier og politikk er dypt integrert i lokal kultur og livsstil, og hvor det er en høy grad av samstemthet og enighet om partiets retning og representasjon. Republikanere i småbyer viser også en markant positivitet med et gjennomsnitt på 73.21 poeng, noe som muligens reflekterer et fellesskapsorientert perspektiv der lokale nettverk og sosial samhandling forsterker partibindingen. Denne tilknytningen er også merkbar blant republikanere i byene med et gjennomsnitt på 71.52, noe som tyder på at selv i mer urbaniserte og potensielt politisk mangfoldige områder, står republikanske kjerneverdier og politikk støtt. Interessant nok er det republikanere i forstedene som viser den laveste, men fortsatt positive, emosjonelle tilknytningen til partiet med et gjennomsnitt på 69.94 poeng. Dette kan muligens avspeile et bilde der individene i forstedene er utsatt for et bredere spekter av politiske holdninger, og kanskje en større følelse av politisk pluralisme, noe som kan myke opp de hardeste politiske motsetningene.

Tabell 4: Følelser for det demokratiske partiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet. X-aksen viser partigruppene som så er delt inn i de fire stedsidentiteter, på y-aksen har vi et følelser termometer som går fra 0 til 100 poeng hvor den positive terskelen er satt til 60 poeng. data hentet fra ANES 2020

Når det kommer til den demokratiske siden, vist i tabell 4, uttrykker demokrater som er stedsidentifisert til byene den høyeste positiviteten til eget parti med et gjennomsnitt på 71.47 poeng. Dette kan antyde at demokratiske holdninger og politikk har særlig resonans i urbane miljøer hvor sosial og kulturell dynamikk kan fremme partiloyalitet. Beveger vi oss ut på landet, ser vi at demokrater her nesten matcher demokrater i byene med hensyn til emosjonell tilknytning til eget parti, med 71.26 poeng. Tabell 1 og 2 viser at det er et betydelig flertall av republikanere på landsbygda, noe vi visste fra før (Brown og Mettler 2023; Lunz Trujillo, 2022b; Nemerever og Rogers, 2021). Det som kanskje er overraskende, er at demokrater på landsbygda, som det er langt færre av enn republikanere, føler så sterkt for partiet sitt. Dette kan skyldes at de føler seg mer isolert og dermed sterkere knyttet til sitt politiske fellesskap (Brown og Mettler 2023; Lunz Trujillo, 2022b). Alternativt kan det være en effekt av at republikanere i disse områdene ofte har sterke meninger og er veldig synlige, noe som kan intensivere demokratenes følelser for eget parti som en reaksjon på den politiske motstanden de opplever i sitt lokalmiljø (Nemerever og Rogers, 2021; Iyengar et al. 2019).

Demokrater i forstedene på 70.34 poeng og småbyer på 69.91 poeng, har litt lavere score, men er likevel uttrykk for en robust følelsmessig støtte til eget parti. Disse verdiene tyder på at selv om forsteder og småbyer kan være politisk sammensatt og blandet, har demokratene vært i stand til å opprettholde en solid tilknytning hos sine velgere. Samlet sett viser tallene en kraftig partitilhørighet blant både republikanere og demokrater i USA, hvor følelser for eget parti sjelden synker under den positive terskelen på 55 poeng. Dette bekrefter påstanden om at politiske partier i USA fungerer som viktige identitetsmarkører for deres tilhengere, og at emosjonell tilknytning er et fenomen som transcenderer stedsidentitet, selv om det er visse variasjoner som er verdt å merke seg, og utforske, videre.

Tabell 5: Følelser for motpartiet basert på partitilhørighet og stedsidentitet. X-aksen viser partigruppene som så er delt inn i de fire stedsidentiteter, på y-aksen har vi et følelser termometer som går fra 0 til 100 poeng hvor den positive terskelen er satt til 60 poeng. data hentet fra ANES 2020

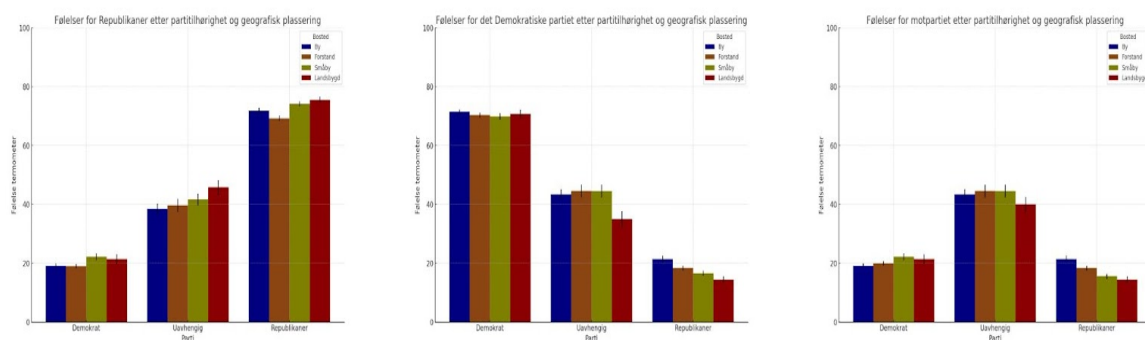
For å kunne forstå om det er en emosjonell polarisering vi observerer i de ulike stedsidentitetene, må vi også se på de negative følelsene de har mot politiske motstandere. Republikanere i landlige områder representerer den mest negative gruppen overfor demokratene, med 14.22 poeng (tabell 5). Dette er den laveste scoren blant alle republikanske grupper, og indikerer ikke bare en generell preferanse, men også en gjennomgripende avvisning av motparten. Det lave tallet kan avspeile en oppfatning blant disse velgerne om at demokratisk politikk direkte motarbeider deres interesser, verdier, og kanskje til og med deres identitet som innbyggere på landsbygda.. Når vi betrakter republikanere som bor i byene, finner vi en noe høyere poengscore på følelsetermometeret med 22.55 poeng. Dette viser en betydelig negativitet, men ikke like intens som hos partifellene på landsbygda. Republikanere i forstadsområder har en score på 18.51 poeng, lavere enn i byene og nær den nedre enden av skalaen, og indikerer en betydelig uvilje mot demokrater. Republikanere i småbyene har den nest laveste score med 15.35 poeng. Sett under ett uttrykker republikanske velgere til dels sterk aversjon mot demokrater, og følelsene blir sterkere jo lenger du kommer ut på landet.

På demokratisk side ser vi noe av den samme strukturen og holdningene, men med et interessant unntak. Demokrater i byene har det laveste gjennomsnittet på 18.64 poeng, noe som indikerer den mest negative holdningen mot republikanerne blant de ulike demokratiske

gruppene med hensyn til stedsidentitet. Dette indikerer en markant opposisjon mot republikanerne i urbane områder. For demokratene i forstedene viser tallene en noe mindre, men fortsatt tydelig negativ følelse mot republikanerne med 19.71 poeng. Demokrater i småbyene følger etter med en score på 20.66, noe som tyder på at selv om det er en betydelig negativitet, er den noe mindre utbredt enn hos demokratene i byene og forstedene. Interessant nok viser tallene at demokrater fra landlige områder har den høyeste gjennomsnittlige score av alle med 24.75 poeng, altså minst negative av alle demokrater med hensyn til stedsidentitet. Dette er interessant, ikke minst sett i lys av hvor sterkt og uttalt deres politiske motstandere med samme stedsidentitet, republikanere, misliker demokrater. Forskjellen er på over 10 poeng mellom republikanere (14.27) og demokrater (24.75) .

Det er verdt å merke seg at uavhengige velgere viser en interessant nyanse av følelser. Som innbyggere som ikke tilhører noen av de to store partiene, kan de vise seg å være et barometer på det bredere politiske klimaet. Deres følelser kan speile en mer objektiv eller distansert vurdering av hvert parti, fri fra sterk partiloyalitet. Uavhengige velgeres følelser med hensyn til både demokratene og republikanerne kan gi en mer bredere forståelse av det affektive landskapet, og bør vurderes for å fullstendig kartlegge det politiske landskapet i USA.

6.2 Partitilhørighet knyttet til geografisk bosted som uavhengig variabel

Tabell 6: Følelser for politiske partier basert på partitilhørighet og geografisk plassering. X-aksen viser partigruppene (Demokrat, Uavhengig, Republikaner) som er delt inn i fire bostedskategorier (By, Forstad, Småby, Landsbygd). Y-aksen representerer et følelsestermometer som går fra 0 til 100 poeng, hvor den positive terskelen er satt til 60 poeng. Diagrammene viser følelsene for Republikanere, Demokrater, og

motpartiet (uavhengig av partitilhørighet) i ulike geografiske kontekster. Dataen som er brukt er hentet fra ANES 2020. For å se tabellen bedre, se i appendiks

Når jeg beveger meg over på den uavhengige variabelen geografisk bosted, altså der folk faktisk er bosatt, ser vi først og fremst en konsistent sterk positive følelser for eget parti både blant demokratiske og republikanske velgere på tvers av alle geografiske kategorier. Med gjennomsnittsverdier som overgår 69 poeng for begge partier, antyder dette en utbredt partiloyalitet som transcenderer grensene mellom by og land. Denne tilknytningen er spesielt bemerkelsesverdig blant republikanere i landlige områder, hvor 75.47 poeng er den høyest observerte verdien, og indikerer en dyp forankring av republikanske verdier i disse samfunnene. Demokratene varierer i sine følelser for republikanerne mellom de ulike geografiske bostedskategoriene, men ligger generelt i den nedre enden av skalaen, noe som reflekterer en negativt oppfatning. Demokrater i småbyene viser en litt mindre negativitet med 22.16 poeng enn demokrater i byene på 19.08, hvilket antyder at mens det generelt er negative følelser mot republikanerne, er det en viss grad av variasjon basert på hvor i landet demokratene er bosatt. Demokrater i forstedene med 19.94 poeng, og demokrater i landlige områder med 21.39 poeng, plasserer seg også innenfor denne trenden.

Den emosjonelle polariseringen blant republikanske velgere overfor demokratene viser seg å være mest intens blant dem som bor i landlige områder med en gjennomsnittlig score på 14.37, og rett etterfulgt av småbyområder på 15.57. I kontrast viser republikanere i forsteder noe mindre negativitet med 18.31 poeng, mens republikanere i byene med 21.41 poeng har den minst negative holdningen.

6.3 Avklaring for hvordan OLS regresjonsanalysen blir gjennomført

Før jeg går inn på resultatene fra regresjonsanalysene, er det viktig å forklare hvordan den har blitt gjennomført, og hvordan jeg har fått de resultatene som vil bli vist i denne seksjonen av kapittelet. For å gjennomføre en regresjonsanalyse som skal måle amerikanske velgeres emosjonelle følelser både til eget parti og andre partier, er det essensielt å inkludere referansekategorier (Berge 2004; Brown og Mettler 2023). Dette er kategorier, eller i dette tilfellet grupper, som vil være grunnlinjen for å estimere og tolke effektene av de andre kategoriene. Med andre ord vil dette si at referansekategoriene være referansenivået, og

effektene av de andre gruppene måles relativt til denne basen (Berge 2004; Brown og Mettler 2023; Lunz Trujillo 2022b; Iyengar et al. 2019).

Jeg har derfor valgt "Demokratisk by" og "Demokratisk byborger" som referansekategorier i denne regresjonsanalysen. Dette er gjort som et strategisk og metodisk valg som tjener flere formål i analysen av emosjonell polarisering. Ved å bruke demokrater i byene som utgangspunkt, er jeg i stand til å måle effekten av geografisk bosted ("Demokratisk by") og stedsidentitet ("Demokratisk byborger") på politisk tilhørighet, mer direkte og presist. Gitt at stedsidentiteten "by" er sterkt knyttet til det demokratiske partiet, tillater denne referansekategorien meg å undersøke hvordan tilbøyeligheten til å lene seg i demokratisk retning, endres når man beveger seg bort fra byen. Dette er særlig relevant fordi byområder ofte er antatt å være homogene i politiske syn (Greene et al., 2002; Mason 2018). Ved å stille spørsmålet om hvordan denne antatte homogeniteten brytes ned geografisk eller identitetsmessig, blir kompleksiteten i politiske holdninger og følelser belyst. Videre anerkjenner valget av referansekategorier den økende betydningen av negative holdninger til politiske motparter. Ved å fokusere på demokrater i byene, kan dette gi innsikt i hvordan politiske følelser kan variere signifikant når det kommer til eventuell forakt for det motstående partiet.

Metodisk sett gjør denne tilnærmingen det også mulig å bruke "Demokratisk By" og "Demokratisk byborger" som et referansepunkt for å bedre estimere og sammenligne effekten av de andre variablene i modellen min. Dette gir klarhet i forståelsen av hvordan følelser for eller imot politiske partier varierer mellom ulike befolkningsgrupper (Abramowitz og Webster 2016; Mason 2015; Druckman og Levendusky 2019). Til slutt gjenspeiler referansekategoriene valget den politiske virkeligheten der byområder ofte stemmer demokratisk. Dette valget er derfor ikke bare metodisk fordelaktig, men også viktig for å gjenspeile og forstå de reelle politiske skillelinjene og lojalitetene som finnes i det amerikanske samfunnet i dag (Bishop 2008; Fiorina og Abrams 2012; Hetherington og Weiler 2009; Mason 2018).

6.4 Regresjonsanalyse av følelser for det demokratiske parti

	Avhengige variabel: Følelser for det demokratiske parti			
	(1)	(2)	(3)	(4)
Demokratisk forstad borger		-1.840 (1.624)		
Demokratisk småby borger		-0.103 (1.766)		
Demokratisk landsbygd borger		-3.084 (2.517)		
Uavhengig byborger		-22.637*** (2.727)		
Uavhengig forstad borger		-27.059*** (4.158)		
Uavhengig småby borger		-28.544*** (3.745)		
Uavhengig landsbygd borger		-33.399*** (4.670)		
Republikansk byborger		-50.916*** (2.474)		
Republikansk forstad borger		-53.475*** (1.909)		
Republikaner småby borger		-55.889*** (1.791)		
Republikansk landsbygd borger		-56.554*** (2.202)		
Demokrat forstad			-3.234** (1.636)	
Demokrat småby			-2.310 (2.025)	
Demokrat landsbygd område			-1.737 (2.051)	
Uavhengig By			-28.788*** (3.176)	
Uavhengig Forstad			-26.168*** (2.953)	
Uavhengig Småby			-24.432*** (3.946)	
Uavhengig landsbygd område			-40.256*** (5.030)	
Republikaner By			-51.599*** (2.171)	
Republikaner Forstad			-53.994***	

	(1.694)
Republikaner Småby	-55.820***
	(1.722)
Republikaner landsbygd område	-57.436***
	(2.372)

*p<0.1; **p<0.05; ***p<0.01

Tabell 7: viser resultatene av en regresjonsanalyse utført med data fra ANES 2020. De uavhengige variablene inkluderer stedsidentitet, geografisk bosted, partitilhørighet, og kombinasjonen av partitilhørighet etter stedsidentitet og geografisk bosted. Analysen måler hvordan disse elementene påvirker følelsene amerikanske velgere har til det demokratiske partiet.

Tabell 7 gir en detaljert oversikt over velgernes følelser er for det demokratiske partiet. Når det kommer til stedsidentitet, viser resultatene at «Republikaner Landsbygd borger» har den laveste koeffisienten på -56.554*** (p < 0.01), noe som indikerer svært sterke negative følelser overfor det demokratiske partiet. Dette kan antyde at disse velgerne, som ofte befinner seg i mer konservative og mindre miljøer, har en dypere misnøye med det demokratiske partiet. «Republikaner Småby borger» følger tett med en koeffisient på -55.889*** (p < 0.01), noe som også viser en sterk negativ holdning mot demokrater. En ting som er interessant å merke seg er at selv om småbyer kan ha en viss blanding av byfasiliteter og landlige trekk, opprettholder de fortsatt en sterk negativ holdning til det demokratiske partiet. Dette kan kanskje grunne i lignende sosiale og økonomiske forhold som på landsbygda (Cramer 2016; Mason 2018). «Republikaner Forstads borger» har en koeffisient på -53.475*** (p < 0.01). Selv om forstadsområder vanligvis er mer økonomisk og kulturelt knyttet til større byer (Huddy et al. 2015), viser denne gruppen en tydelig grad av negativ følelse overfor det demokratiske partiet. «Republikaner byborger» har en koeffisient på -50.916*** (p < 0.01), noe som indikerer at selv republikanere som identifiserer seg som byborgere har noe grad av negative følelser overfor det demokratiske partiet. Denne gruppen viser den minst negative koeffisienten blant republikanere, noe som kan reflektere en viss moderering i holdningene.

For de uavhengige velgerne viser «Uavhengig Landlig borger» en koeffisient på -33.399*** (p < 0.01), noe som indikerer et svakt nivå av negative følelser. «Uavhengig Småby borger» har en koeffisient på -28.544*** (p < 0.01), «Uavhengig Forstads borger» har -27.059*** (p < 0.01), og «Uavhengig Byborger» har -22.637*** (p < 0.01). Disse funnene viser at uavhengige velgere, selv om de har negative følelser overfor det demokratiske partiet, ikke

har like intense følelser som republikanerne. Dette kan skyldes at uavhengige velgere ofte ikke har like sterke partipolitiske relasjoner og kan være mer åpne for ulike synspunkter (Mason 2018).

Når vi ser på velgere som identifiserer seg som «Demokratisk landlig borger», har de en koeffisient på -3.084. Dessverre er ikke dette resultatet statistisk signifikant. Likevel kan dette gi en indikasjon på at selv i landlige områder hvor man kanskje forventer større motstand mot det demokratiske partiet (Lin og Trujillo, 2023), har demokratiske velgere likevel sterke følelser for sitt eget parti. «Demokratisk Forstad borger» har en koeffisient på -1.840 og «Demokratisk Småby borger» har en koeffisient på -0.103, begge uten statistisk signifikans, noe som antyder svake negative følelser for det demokratiske partiet i disse gruppene. Dette viser at demokrater, uavhengig av deres stedsidentitet, generelt har positive følelser for sitt eget parti (Huddy et al. 2015; Iyengar et al. 2019).

Når vi ser på geografisk bosted, viser resultatene i tabell 1 at «Republikaner Landsbygd» har den laveste koeffisienten på -57.436*** ($p < 0.01$). Dette indikerer en svært sterk negativ følelse overfor det demokratiske partiet. Deretter følger «Republikaner Småby» med en koeffisient på -55.820*** ($p < 0.01$), noe som viser at selv i mindre byer, er det en sterk negativ holdning mot det demokratiske partiet blant republikanere. «Republikaner Forstad» har en koeffisient på -53.994*** ($p < 0.01$), noe som antyder at forstadsmiljøer, selv om de er mer økonomisk og kulturelt knyttet til større byer, også opprettholder en negativ holdning mot det demokratiske partiet (Huddy et al. 2015). «Republikaner By» har en koeffisient på -51.599*** ($p < 0.01$). Selv om denne gruppen viser den minst negative koeffisienten blant republikanere, er det fortsatt et merkbart nivå av negativ følelse for det demokratiske partiet.

For de uavhengige gruppene viser tabell 1 at «Uavhengig Landsbygd» har en koeffisient på -40.256*** ($p < 0.01$), noe som indikerer lavere grad av negative følelser for det demokratiske partiet enn det var hos republikanerne. «Uavhengig Småby» har en koeffisient på -24.432*** ($p < 0.01$), «Uavhengig Forstad» har -26.168*** ($p < 0.01$), og «Uavhengig By» har -28.788*** ($p < 0.01$). Disse resultatene antyder at negative følelser er utbredt blant uavhengige velgere, men mindre ekstreme sammenlignet med republikanerne (Mason 2018).

For demokrater viser resultatene i tabell 1 at «Demokrat Landsbygd» har en koeffisient på -1.737, som ikke er statistisk signifikant. «Demokrat Forstad» har en koeffisient på -3.234** (p

< 0.05), som er statistisk signifikant og viser en sterk positiv tilknytning til sitt parti. «Demokrat Småby» har en koeffisient på -2.310, men den er ikke statistisk signifikant. Disse funnene antyder at demokrater generelt har positive følelser for sitt eget parti, uavhengig av geografisk bosted (Huddy et al. 2015; Iyengar et al. 2019) , men det var kun ett av målene som var statistisk signifikante.

6.5 Regresjonsanalyse for følelser for det republikanske parti

	Avhengige variabel: Følelser for det Republikanske parti			
	(1)	(2)	(3)	(4)
Demokratisk Forstad borger		0.213 (2.174)		
Demokratisk Småby borger		0.287 (2.343)		
Demokratisk landsbygd borger		4.593 (3.131)		
Uavhengig Byborger		22.685*** (3.618)		
Uavhengig Forstad borger		20.862*** (3.912)		
Uavhengig Småby borger		18.599*** (3.534)		
Uavhengig Landsbygd borger		23.781*** (4.806)		
Republikaner borger		49.331*** (2.462)		
Republikaner Forstad borger		51.069*** (1.921)		
Republikaner Småby borger		51.906*** (2.071)		
Republikaner Landsbygd borger		52.841*** (2.373)		
Demokrat Forstad			0.864 (2.118)	
Demokrat Småby			1.101 (2.474)	
Demokrat Landsbygd			5.275* (2.953)	

Uavhengig By	20.434*** (3.676)
Uavhengig Forstad	18.062*** (3.265)
Uavhengig Småby	24.640*** (3.814)
Uavhengig Landsbygd	30.276*** (5.749)
Republikaner By	50.730*** (2.193)
Republikaner Forstad	50.180*** (2.043)
Republikaner Småby	53.611*** (2.027)
Republikaner Landsbygd	54.025*** (2.564)

*p<0.1; **p<0.05; ***p<0.01

Tabell 8: viser resultatene av en regresjonsanalyse utført med data fra ANES 2020. De uavhengige variablene inkluderer stedsidentitet, geografisk bosted, partitilhørighet, og kombinasjonen av partitilhørighet etter stedsidentitet og geografisk bosted. Analysen måler hvordan disse elementene påvirker følelsene amerikanske velgere har til det republikanske partiet.

Tabell 8 åpner for en rik analyse av hvordan amerikanske velgere formidler deres emosjonelle følelser for det republikanske partiet. Når det kommer til stedsidentitet, er det «Republikaner Landsbygd borger» som har den høyeste koeffisienten på 52.841*** ($p < 0.01$). Dette indikerer en sterk positiv tilknytning til det republikanske partiet blant republikanere som identifiserer seg som bosatt på landsbygda. Dette kan skyldes en kombinasjon av kulturelle, økonomiske og sosiale faktorer som knytter landsbygda sterkt til republikanske verdier og politikk (Hetherington og Weiler, 2009; Cramer, 2016). Deretter følger «Republikaner Småby borger» med en koeffisient på 51.906*** ($p < 0.01$) og «Republikaner Forstad borger» med en koeffisient på 51.069*** ($p < 0.01$). Disse resultatene tyder på at også småby- og forstads republikanere har en sterk positiv tilknytning til det republikanske partiet, selv om intensiteten er noe lavere sammenlignet med republikanere på landsbygda. Til slutt viser «Republikaner

borger» en koeffisient på 49.331*** ($p < 0.01$), som fortsatt reflekterer en betydelig positiv tilknytning, men noe mindre enn de andre gruppene (Mason, 2018).

For de uavhengige velgerne viser «Uavhengig Landsbygd borger» en høy koeffisient på 23.781*** ($p < 0.01$), etterfulgt av «Uavhengig Byborger» med 22.685*** ($p < 0.01$), «Uavhengig Forstands borger» med 20.862*** ($p < 0.01$) og «Uavhengig Småby borger» med 18.599*** ($p < 0.01$). Disse funnene kan tyde på at uavhengige velgere, selv om de kan ha sterke følelser for politiske saker, er ikke alt for positive til republikanerne (Huddy et al., 2015; McCoy et al., 2019).

Demokratiske velgere som identifiserer seg som «Demokratisk Landlig borger» har en koeffisient på 4.593, selv om dette resultatet ikke er statistisk signifikant. Dette kan indikere en viss åpenhet for republikanske ideer blant demokrater i landlige områder, men mangelen på statistisk signifikans tyder på at dette ikke er en sterk eller gjennomgående tendens.

«Demokratisk Forstad borger» har en koeffisient på 0.213 og «Demokratisk Småby borger» har en koeffisient på 0.287, begge uten statistisk signifikans. Dette antyder svake negative følelser for det republikanske partiet i disse gruppene, noe som kan reflektere et mer blandet politisk miljø i forstads- og småbyområder hvor demokratiske velgere kanskje ikke er så sterkt polariserte mot det republikanske partiet (Allport, 1954; Lin og Trujillo, 2023).

Når vi ser på geografisk bosted, viser analysen at «Republikaner Landsbygd» har den høyeste koeffisienten på 54.025*** ($p < 0.01$). Dette indikerer en svært sterk positiv tilknytning til det republikanske partiet blant republikanere som har sitt faktiske bosted på landsbygda. Denne sterke tilknytningen kan være et resultat av kulturelle og sosioøkonomiske faktorer som ofte dominerer i rurale områder, hvor republikanske verdier og politikk tradisjonelt har hatt stor appell (Cramer, 2016; Hetherington og Weiler, 2009). Deretter følger «Republikaner Småby» med en koeffisient på 53.611*** ($p < 0.01$) og «Republikaner Forstad» med en koeffisient på 50.180*** ($p < 0.01$). Disse funnene tyder på at også republikanere i småbyer og forstadsområder viser sterke positive følelser for sitt parti, selv om intensiteten er noe lavere enn blant dem på landsbygda. «Republikaner By» har en koeffisient på 50.730*** ($p < 0.01$), noe som indikerer at også urbane republikanere har en betydelig positiv tilknytning og syn på det republikanske partiet til tross for de ulike utfordringene og påvirkningene som kan være til stede i urbane miljøer (Mason, 2018; Huddy et al., 2015).

For de uavhengige gruppene viser analysen at «Uavhengig Landsbygd» har en koeffisient på 30.276*** ($p < 0.01$), «Uavhengig Småby» har 24.640*** ($p < 0.01$), «Uavhengig Forstad» har 18.062*** ($p < 0.01$) og «Uavhengig By» har 20.434*** ($p < 0.01$). Dette viser at uavhengige velgere har positive følelser for det republikanske partiet, selv om intensiteten er lavere enn blant republikanere (Rodden, 2019; McCoy et al., 2019). For demokrater viser analysen at «Demokrat Landsbygd» har en koeffisient på 5.275* ($p < 0.1$), som er statistisk signifikant, men ikke innenfor 0.5 kravet. Dette kan antyde en viss grad av positive følelser for det republikanske partiet blant demokrater i landlige områder, sannsynligvis på grunn av felles interesser i visse politiske spørsmål (Huddy, 2013; Hetherington og Rudolph, 2015). «Demokrat Forstad» har en koeffisient på 0.864 og «Demokrat Småby» har en koeffisient på 1.101, begge uten statistisk signifikans, noe som antyder negative følelser for det republikanske partiet i disse gruppene.

Når det kommer til kontrollvariabler som ideologi, utdanning, inntekt, kjønn, alder, rase og kirkeoppmøte, gir tabell 2 innsikt i hvordan disse faktorene påvirker politiske emosjonelle holdninger. Ideologi, selv antatt å ha en sterk innvirkning på politiske holdninger, viste svært små og ikke-signifikante effekter med koeffisienter rundt 0.007 til 0.010. Dette tyder på at ideologisk tilhørighet i seg selv ikke bidrar sterkt til emosjonell polarisering når andre faktorer kontrolleres. Utdanningsnivået viste imidlertid en modererende effekt på polarisering, hvor høyere utdanningsnivåer korrelerte med lavere grad av positive følelser, som indikert av koeffisienter mellom -2.268*** og -2.319*** ($p < 0.01$), noe som tyder på at utdanning kan virke som en dempende faktor på polarisering.inntekt viste også en negativ sammenheng med affeksjon for det republikanske partiet, med koeffisienter mellom -0.197** og -0.217*** ($p < 0.01$).

Kjønnsvariabelen viste signifikante forskjeller i polarisering med koeffisienter for kvinner og menn rundt 3.145*** til 3.209*** ($p < 0.01$), noe som indikerer et lite nivå av negativ affeksjon for det republikanske partiet blant begge kjønn. Aldersvariabelen hadde ubetydelige effekter med koeffisienter rundt 0.009 til 0.011, noe som tyder på at alder ikke påvirker graden av affeksjon i vesentlig grad. Rase viste seg ikke å være en signifikant faktor, med koeffisienter mellom -0.893 og -1.357. Religiøs praksis, målt gjennom kirkeoppmøte, hadde heller ingen signifikant korrelasjon med affeksjon, med koeffisienter mellom -0.201 og -0.267.

6.6 Regresjonsanalysen av følelser for motstandere

	Avhengige variabel: Følelser for det motsatte parti			
	(1)	(2)	(3)	(4)
Demokratisk Forstad borger		0.226 (2.143)		
Demokratisk Småby borger		1.381 (2.331)		
Demokratisk Landsbygd borger		6.084* (3.198)		
Uavhengig Byborger		30.357*** (3.031)		
Uavhengig Forstad borger		25.906*** (4.326)		
Uavhengig Småby borger		23.146*** (3.864)		
Uavhengig Landsbygd borger		17.424*** (5.056)		
Republikaner Byborger		0.921 (2.639)		
Republikaner Forstad borger		-2.136 (2.088)		
Republikaner Småby borger		-4.896*** (2.010)		
Republikaner Landsbygd borger		-5.800*** (2.355)		
Demokrat Forstad			0.184 (2.094)	
Demokrat Småby			1.836 (2.454)	
Demokrat Landsbygd			6.664*** (3.059)	
Uavhengig By			24.761*** (3.473)	
Uavhengig Forstad			27.163*** (3.289)	
Uavhengig Småby			27.597*** (4.145)	
Uavhengig Landsbygd			10.936*** (5.458)	
Republikaner By			0.926 (2.438)	

Republikaner Forstad	-2.022 (1.970)
Republikaner Småby	-3.859* (2.019)
Republikaner Landsbygd	-5.561** (2.553)

*p<0.1; **p<0.05; ***p<0.01

Tabell 9: viser resultatene av en regresjonsanalyse utført med data fra ANES 2020. De uavhengige variablene inkluderer stedsidentitet, geografisk bosted, partitilhørighet, og kombinasjonen av partitilhørighet etter stedsidentitet og geografisk bosted. Analysen måler hvordan disse elementene påvirker følelsene amerikanske velgere har for motstander partiet.

I denne regresjonstabellen er jeg ute etter de gruppene som har de laveste koeffisientene, da dette indikerer mest negative følelser. For å bekrefte om disse negative holdningene strekker seg utover den klassiske republikaner vs. demokrat-delingen, har jeg også gjort en regresjonsanalyse av spesifikke holdninger amerikanske velgere har til medlemmer av motpartier, det vil si alle politiske motstandere. Når det kommer til stedsidentifiserte i tabell 9, er det «Republikaner landsbygd borger» som skiller seg ut med den høyeste negative holdningen på -5.800***, som er statistisk signifikant på 0.01-nivået, noe som tyder på en dyp og sterk motstand mot politiske motstandere (Scala og Johnson 2017; Wong 2010). Etterfulgt kommer gruppen «Republikaner Småby borger» med en koeffisient på -4.896***, som er statistisk signifikant på 0.01-nivået. Dette tyder også på at republikanere som stedsidentifiserer seg med småbyer har en merkbar og tydelig negativ holdning til politiske motstandere (Hopkins 2017; Reny og Newman 2018). «Republikaner byborger» har en koeffisient på 0.92, og er ikke statistisk signifikant, noe som indikerer at byborgere blant republikanerne ikke viser en sterk negativ affeksjon mot motstandere. På samme måte har «Republikaner forstad borger» en koeffisient på -2.136, og er ikke statistisk signifikant. Dette tyder på at republikanere som identifiserer seg med forsteder har en viss grad av negative følelser rettet mot politiske motstandere, men disse er ikke sterke nok til å være statistisk signifikante (Abramowitz og Webster 2017; Putnam og Campbell 2010).

Sammenlignet med de andre gruppene, hadde «uavhengig byborger» den høyeste koeffisient på 30.357*** (p < 0.01). Dette indikerer at selv om negative følelser er til stede, er de ikke så sterke som de er når folk er uavhengige og bor på et mer avsidesliggende sted.

Kategorien «uavhengig forstad borger» med en koeffisient på 25,906*** (p<0.01), viser signifikant grad av negative følelser for motstandere. Disse følelsene er imidlertid ikke så

sterke som i de mest isolerte gruppene vi finner på landsbygda og i småbyene (Scala og Johnson 2017; Wong 2010). Dette indikerer at forstadsområder kan skjule nivåer av emosjonell polarisering selv om de tilsynelatende kan se ut som moderate områder (Hopkins 2017; Pew Research Center 2018). Når det kommer til "Uavhengige småby borger" viser det en koeffisient på 23.146*** ($p < 0.01$). Selv om dette er et høyt nivå, faller det ikke inn under det som anses som tilstrekkelig høy nok grad av negative holdninger for å bli karakterisert som et område med høy grad av emosjonell polarisering (Reny og Newman 2018). Når det er sagt, viser dette fortsatt at uavhengige borgere i småbyer har en viss form for anspenthet til politiske motstandere. Med den laveste koeffisienten på 17.424*** ($p < 0.01$), viser "uavhengig landsbygda borger" den høyeste graden av negative holdninger blant uavhengige velgere når vi forholder oss til variabelen stedsidentitet.

Når vi ser på geografisk bosted, viser analysen at "Republikaner landsbygd" har den nest høyeste negative holdningen i tabellen med en koeffisient på -5.561***, noe som er statistisk signifikant på 0.05-nivået. Dette indikerer at republikanere som bor på landsbygda har en markant og signifikant forakt for politiske motstandere. Dette funnet fremhever hvordan geografisk isolasjon kan forsterke negative følelser og polarisering blant velgerne (Scala and Johnson 2017; Wong 2010). For de resterende gruppene av republikanere viser dataene følgende: "Republikaner småby" har en koeffisient på -3.859*, som ikke er statistisk signifikant. Dette antyder at selv om det er en negativ holdning blant republikanere i småbyene, er den ikke sterk nok til å være statistisk pålitelig. Videre har "Republikaner forstad" en koeffisient på -2.022, som heller ikke er statistisk signifikant. Dette viser at republikanere som bor i forstadsområder har en svakere negativ holdning mot politiske motstandere sammenlignet med de på landsbygda, men denne holdningen er ikke betydelig til stede. "Republikaner by" har en koeffisient på 0.926, som heller ikke er statistisk signifikant. Dette indikerer at republikanere i byene ikke viser en merkbar negativ holdning mot politiske motstandere.

Når det gjelder demokratene, viser resultatene at gruppen "Demokrat landsbygd" har en koeffisient på 6.664***, noe som er statistisk signifikant på 0.01-nivået. Dette avslører en betydelig og sikker avstand til politiske motstandere blant demokrater som bor på landsbygda (Huddy et al. 2015; Mason 2018; Wong 2010; Scala and Johnson 2017). Dette er likevel fortsatt langt fra like sterkt som republikanere i samme geografiske område. For å se hele regresjonstabellen med kontrollvariabler, se appendikset til oppgaven.

For de uavhengige gruppene basert på geografisk bosted viser analysen at "Uavhengig by" har en koeffisient på 24.761***, noe som er statistisk signifikant. Dette indikerer at selv om negative følelser er til stede, er de ikke så sterke som de er når folk er uavhengige og bor på mer avsidesliggende steder. "Uavhengig forstad" har en koeffisient på 27.163***, som også er statistisk signifikant. Dette viser en signifikant grad av negative følelser mot motstandere, selv om forstadsområder kan virke mer moderate. "Uavhengig småby" har en koeffisient på 27.597***, som også er statistisk signifikant. Selv om dette er et høyt nivå av negative følelser, faller det ikke inn i det som anses som høy grad av emosjonell polarisering, men det viser fortsatt en betydelig grad av polarisering (Scala og Johnson 2017; Wong 2010; Huddy et al., 2015; Reny og Newman 2018). "Uavhengig landsbygd" har en koeffisient på 10.936***, som er statistisk signifikant.

Når det kommer til kontrollvariabler som ideologi, utdanning, inntekt, kjønn, alder, rase, kirke oppmøte, er det interessant å se hvor sentrale de eventuelt er for å forstå de underliggende dynamikkene som påvirker negative følelser for politiske motparter (Webster og Abramowitz 2017; Reny og Newman 2018). Ideologi, selv antatt å ha en sterk innvirkning på politiske holdninger, viste svært små og ikke-signifikante effekter med koeffisienter rundt -0.023 , noe som tyder på at ideologisk tilhørighet i seg selv ikke bidrar sterkt til emosjonell polarisering når andre faktorer kontrolleres. Utdanningsnivået viste imidlertid en modererende effekt på polarisering, hvor høyere utdanningsnivåer korrelerte med lavere grad av negative følelser, som indikert av en koeffisient på -0.972^* på signifikansnivå $p < 0.1$ i enkelte modeller, noe som tyder på at utdanning kan virke som en dempende faktor. I kontrast var inntekt en ikke-signifikant faktor med koeffisienter som -0.123 , og uten direkte påvirkning på emosjonell polarisering.

Kjønnsvariabelen viste ikke signifikante forskjeller i polarisering, med koeffisienter for kvinner og menn som 1.304 og 1.321, henholdsvis, og indikerte ingen betydelige systematiske forskjeller basert på kjønn. Aldersvariabelen hadde også ubetydelige effekter med en koeffisient på -0.036 , noe som tyder på at alder ikke påvirker graden av polarisering i vesentlig grad. Rase viste seg å være en signifikant faktor med koeffisienter som 3.846*** ($p < 0.01$), som tyder på sterkere negative følelser mot motstandere blant rasemessige minoriteter, noe som markerer betydelige rasebaserte forskjeller i emosjonell polarisering (Tesler 2016; Reny og Newman 2018). Religiøs praksis, målt gjennom kirke oppmøte, hadde

en koeffisient på -0.712 , og indikerte ingen signifikant korrelasjon med emosjonell polarisering, noe som viser at frekvensen av kirkebesøk ikke nødvendigvis påvirker politiske følelser blant de undersøkte (Putnam og Campbell 2010; Smidt et al., 2009).

7. Diskusjon

Kapittel 7 dekker flere viktige temaer knyttet til emosjonell polarisering. Først drøfter vi Hypotese 1, som undersøker om emosjonell polarisering er høyere blant velgere på landsbygda sammenlignet med byer, og Hypotese 2, som fokuserer på om emosjonell polarisering er mer utbredt blant republikanske velgere enn blant demokratiske og uavhengige velgere. Vi fortsetter med Hypotese 3, som analyserer om graden av stedsidentitet, når den er knyttet til partitilhørighet, er et godt måleverktøy for å lokalisere emosjonelt polariserte grupper, og avslutter med vurderinger av kontrollvariabler, pålitelighet og validitet, etiske hensyn, og potensielle biaser i forskningen.

7.1 drøfting av Hypotese 1

I min undersøkelse av Hypotese 1, som foreslår at emosjonell polarisering er høyere blant velgere som identifiserer seg som hjemmehørende på landsbygda, sammenlignet med velgere som identifiserer seg som hjemmehørende i byer, har jeg funnet delvis støtte for. I Hypotese 1 så jeg på den uavhengige variabelen stedsidentitet alene og dens effekt på emosjonell polarisering, uten å inkludere partitilhørighet. Når vi ser på stedsidentitet alene, gir det kun to signifikante målinger. Disse tilhører de som identifiserer seg med landsbygda eller småbyer, og kun på spørsmålet om velgernes følelser for det demokratiske partiet. Dette viser at stedsidentitet alene ikke gir en fullstendig representativ modell for å forstå emosjonell polarisering uten å ta hensyn til partitilhørighet.

Videre kaster funnene fra analysen lys over dynamikken i sosial adferd som er unik for den amerikanske landsbygda. Isolasjon, både i form av fysisk distanse og mangel på ideologisk mangfold, synes å fremme et miljø der emosjonell polarisering ikke bare lever i beste velgående, men også forsterkes (Cramer, 2016; Mettler og Brown, 2022; Johnson, 2021).

Dette fenomenet kan delvis forklares av en større homogenitet i politisk og sosial interaksjon hvor innbyggerne sjelden støter på motstridende meninger (Johnson, 2021; Lin og Trujillo, 2023; McCoy og Somer, 2019). I et samfunn der flertallet deler politiske oppfatninger, kan emosjonell polarisering styrkes med den følge at motstemmer eller andre synspunkt blir møtt med økende motvilje og fiendtlighet (Iyengar et al., 2019; Druckman et al., 2021).

Emosjonell polarisering, spesielt i den grad vi ser hos velgere i landlige områder, gir medier og politiske aktører et bakteppe for å manipulere følelser for å oppmuntre eller hindre politisk deltakelse, eller øke seer- eller lesertall (Mettler og Brown, 2022; McCoy et al., 2018). Denne typen emosjonell manipulasjon kan ha store konsekvenser for demokratiet fordi den kan skape uenigheter og undergrave den rasjonelle og levende debatten som er nødvendig for et velfungerende demokratisk system og styre (Sunstein, 2001; Lewandowsky et al., 2012). Politiske ledere og medieorganisasjoner kan raskt spre budskap som polariserer offentligheten og skaper fiendebilder som kan være vanskelige å avvise eller motvirke ved å vekke sterke følelser som frykt, sinne eller stolthet (Iyengar og Westwood, 2015; Tucker et al., 2018).

Hendelsen den 6. januar 2021 er et godt eksempel på hvordan ekstrem polarisering kan resultere i voldelige og antidemokratiske aktiviteter. Aksjonistene ble drevet av en sterk overbevisning om valgjuks, styrket av politisk retorikk og feilinformasjon. Denne bemerkelsesverdige hendelsen viser hvordan emosjonell polarisering kan føre til fysiske konfrontasjoner i tillegg til verbale og politiske argumenter. Stormingen av Kongressen var ikke bare et angrep på et spesifikt sted; det var også et angrep på selve kjernen av amerikansk demokrati og dens institusjoner, noe som viser hvor svakt demokratiet kan være under press fra en polarisert politisk setting (Jensen og Petersen, 2019; Hetherington og Weiler, 2009).

For å få et mer helhetlig bilde av hvordan emosjonell polarisering varierer med geografisk kontekst, må vi også inkludere variabler som partitilhørighet og andre sosiodemografiske faktorer. Dette vil gi en mer nøyaktig forståelse av de komplekse interaksjonene mellom stedsidentitet og politiske holdninger.

7.2 Drøfting av Hypotese 2

Resultatene fra analysen bekrefter H2, at det er sterkere negative følelser mot det demokratiske partiet blant republikanske velgere, sammenlignet med følelser mot det republikanske partiet blant demokratiske og uavhengige velgere. H2 er støttet av statistisk signifikante resultater med en p-verdi under 0.05 og 0.01. En mulig forklaring kan være det republikanske partiets retorikk og strategier som ofte understreker motstand mot det etablerte systemet og en identitetsbasert tilnærming (Mason, 2018; Huddy et al., 2015). Mediebruk spiller også en rolle, da republikanske velgere ofte konsulterer nyhetskilder som bekrefter deres eksisterende synspunkter, noe som kan forsterke polarisering (Sunstein, 2018). Republikanske velgeres høyere grad av emosjonell polarisering kan også ses i lys av sosial identitetsteori, som antyder at individer som sterkt identifiserer seg med en gruppe, opplever sterkere positive følelser for inn-gruppen og sterkere negative følelser for utgruppen (Tajfel og Turner, 1979). Dette fenomenet forsterkes ytterligere av ekkokammereffekten, hvor velgere eksponeres for informasjon som bekrefter deres eksisterende overbevisninger og oppfatninger, noe som kan skape en forvrengt virkelighetsoppfatning og ytterligere forsterke følelsesmessig distanse fra motstanderne (Sunstein, 2018).

En annen dimensjon som kan forklare denne tendensen er den økonomiske og kulturelle usikkerheten som mange republikanske velgere opplever. I et samfunn i rask endring kan følelsen av å miste kulturell dominans og økonomisk sikkerhet føre til økt fiendtlighet mot de som oppfattes som årsaken til eller symbolet på disse endringene, ofte representert av det motsatte politiske partiet (Mason 2018; Hetherington og Weiler 2009). Denne dynamikken er spesielt tydelig i konteksten av globalisering og teknologisk utvikling, som har ført til betydelige endringer i arbeidsmarkedet og samfunnsstrukturen, og har etterlatt mange med en følelse av fremmedgjøring og marginalisering (Hopkins 2017; Putnam 2000).

Forskning utført av Mason (2018) understreker at emosjonell polarisering blant republikanske velgere ofte er forbundet med en sterk følelse av trussel fra det demokratiske partiet, noe som kan føre til en dypere emosjonell respons. Dette fenomenet er ikke eksklusivt for republikanske velgere, men funnene viser at intensiteten av denne responsen er høyere blant denne gruppen, sammenlignet med demokratiske og uavhengige velgere. Denne opplevelsen av trussel er forankret i en følelse av at politiske motstandere representerer en eksistensiell fare for deres verdier og livsstil, noe som forsterkes av retorikk som demoniserer det andre partiet (Mason, 2018). Videre peker en studie av Hetherington og Rudolph (2015) på at økende mistillit til politiske institusjoner kan forsterke polariseringen. Når velgerne mister

troen på at systemet fungerer rettferdig, blir de mer mottakelige for budskap som spiller på frykt og mistillit. Denne mistilliten kan utløses av oppfatninger om at valgsystemet er rigget, at media er partisk, eller at de politiske eliter ikke representerer deres interesser. Mistillit fører til at velgere trekker seg tilbake til sine egne ekkokamre, der de bare eksponeres for informasjon som bekrefter deres eksisterende overbevisninger, noe som ytterligere forsterker polariseringen (Hetherington og Rudolph, 2015).

Interessant nok var det uavhengige velgere som hadde flest signifikante målinger i analysen. Dette kan tyde på at selv om republikanske velgere viser høyere nivåer av emosjonell polarisering, er uavhengige velgere også sterkt påvirket av polarisering, kanskje på grunn av eksponeringen de er utsatt for, og følgelig frustrasjonen som kan tenkes å oppleves med begge partiene (Webster og Abramowitz 2017; Huddy et al., 2015). De signifikante målingene for uavhengige velgere viser at polarisering ikke er begrenset til de som identifiserer seg sterkt med et parti, men også de som står utenfor de organiserte partiene. Samtidig viser analysen at de målingene med høyest nivå av emosjonell polarisering blant republikanerne, også var signifikante. Det bekrefter at denne gruppen opplever høyere nivåer av negative følelser mot motstanderne, sammenlignet med andre grupper.

Denne dynamikken skaper en ond sirkel hvor polarisering fører til mer mistillit, som igjen fører til ytterligere polarisering. Hetherington og Rudolph (2015) viser hvordan politisk mistillit kan føre til en erosjon av demokratisk dialog og kompromissvilje, da velgerne blir mer motvillige til å engasjere seg med motstridende synspunkter. Dette resulterer i en stadig mer fragmentert offentlig sfære, der gjensidig forståelse og respekt erstattes av fiendtlighet og skepsis. For å forstå den fulle effekten av denne dynamikken, er det viktig å se på hvordan mediebruk og politisk retorikk samvirker med velgernes sosiale identiteter. Når medier og politikere bevisst eller ubevisst spiller på frykt og usikkerhet, kan det forsterke følelsen av trussel og dermed også emosjonell polarisering. Studier har vist at republikanske velgere er spesielt utsatt for slike strategier, noe som kan forklare hvorfor de viser høyere nivåer av polarisering sammenlignet med demokratiske og uavhengige velgere (Sunstein, 2018).

Til slutt er det viktig å merke seg at mens republikanere viser høyere nivåer av emosjonell polarisering, er dette et fenomen som påvirker hele det politiske spekteret. Demokratiske og uavhengige velgere er ikke immune mot polarisering, og deres negative følelser for republikanske motstandere også kan være betydelige, selv om de generelt er mindre

intense enn de følelsene republikanske velgere har mot demokrater. Dette påpeker behovet for helhetlige løsninger som adresserer polarisering i hele velgermassen, og ikke bare fokuserer på én politisk gruppe (Pew Research Center, 2020; Iyengar og Krupenkin, 2018). Denne analysen understreker at det er nødvendig med en bredere tilnærming for å forstå og motvirke emosjonell polarisering. Dette innebærer å fremme større forståelse og respekt mellom forskjellige politiske grupper, samt å arbeide mot et mer inkluderende og sammenhengende samfunn. Ved å anerkjenne de dype følelsesmessige båndene som ligger til grunn for politisk tilhørighet, kan vi begynne å utvikle strategier som ikke bare adresserer symptomene, men også roten til polariseringen (Webster og Abramowitz, 2017; Finkel et al., 2020).

7.3 Drøfting av hypotese 3

Ved å bruke stedsidentitet på emosjonell polarisering, har oppgaven vist hvor viktig geografisk kontekst er for politiske holdninger, spesielt når det kombineres med partitilhørighet. I oppgaven har jeg vist en rekke målinger som er statistisk signifikante når stedsidentitet kombineres med partitilhørighet. Dette indikerer at geografisk tilhørighet kan påvirke en persons politiske følelser og preferanser, og kan fungere som en god indikator på polarisering innenfor politiske gruppetilhørigheter (Cramer, 2016; Mason, 2018).

Disse funnene er avgjørende fordi de indikerer at stedsbasert identitet, når den er kombinert med partitilhørighet, fungerer som en forsterker av politiske oppfatninger og bidrar til å styrke eksisterende politiske affeksjoner (Mason, 2018). Geografisk identitet kan derfor være en sterkere indikator på emosjonell polarisering når partitilhørighet er tydelig og fremtredende (Hetherington og Weiler, 2009). Dette understreker viktigheten av å ta hensyn til både personlige identiteter og bredere sosial-politiske strukturer når man vurderer politisk atferd (Huddy et al., 2015; Levendusky, 2018).

For å forstå hvordan kulturelle og fysiske kontekster påvirker politiske identiteter og graden av polarisering, er både stedsidentitet og geografisk bosted avgjørende. Basert på analysene som er presentert i kapittel 7 "Resultater", vises det en forskjell i måten disse faktorene bidrar til å forstå emosjonell polarisering. Analysen viser at når stedsidentitet kombineres med politisk tilhørighet, gir det gode målinger på landsbygda og i småbyområder. Målingene indikerer en sterk sammenheng mellom en persons geografiske tilhørighet til landsbygda og

småbyer og deres emosjonelle polarisering (Hetherington og Weiler, 2009; Mason, 2018; Cramer, 2016). Dette viser at stedsidentitet kan påvirke politiske holdninger, spesielt når det gjelder partitilhørighet. Sammenligningen indikerer også at geografisk bosted kan gi nyttig informasjon om generelle trender, men den kan ikke avsløre de komplekse sosiale og kulturelle dynamikkene som stedsidentitet kan avsløre (Rodden, 2019; Mettler og Brown, 2022).

Sosial identitetsteori kan i sammenheng med stedsidentitet bidra til å forklare hvordan geografisk tilknytning styrker gruppesolidaritet og skaper klare skillelinjer mellom "oss" og "dem". Dette er spesielt tydelig i politisk ladede spørsmål, der lokal tilhørighet kan bidra til å avvise ideologier eller politiske grupper som oppfattes som uegnede. Slike politiske identiteter, forankret i lokal kultur og tradisjoner, kan skape polarisering ved å styrke en persons motvilje mot endring eller ekstern påvirkning (Tajfel og Turner, 1979; Tajfel og Turner, 1986).

I analysen av emosjonell polarisering kan sosial identitetsteori brukes til å se på hvordan lokale og politiske identiteter kan blandes sammen og skape sterke hindringer for politisk kompromiss. Forskning utført av Levendusky (2018) bekrefter teoriens relevans for å forstå de pågående utfordringene med polarisering fordi den viser hvordan samfunn som er politisk separert kan bidra til å forsterke polariseringen gjennom begrenset sosial interaksjon over ideologiske grenser. Sammenfattende viser disse teoretiske og empiriske tilnærmingene hvor viktig det er å forstå og håndtere både mekanismer for sosial interaksjon og de bredere politiske konsekvensene av urbanitet. Ny forskning utført av Huddy, Mason og Aarøe (2015) viser dette. For å forstå polariseringens dynamikk er det nødvendig å analysere lokale og sosiale kontekster grundig. Dette inkluderer hvordan stedsidentitet kan påvirke politiske holdninger og polarisering.

Selv om modellen som brukes i Hypotese 3 gir nyttig informasjon om hvordan stedsidentitet påvirker emosjonell polarisering, kan den kritiseres for å overforenkle kompliserte sosiale og politiske prosesser. Modellen fokuserer hovedsakelig på direkte sammenhenger mellom emosjonelle holdninger og geografisk tilhørighet med partitilhørighet, noe som kan overskygge måten flerlags sosiale, kulturelle og økonomiske faktorer påvirker holdninger (King et al., 1994).

Interaksjonen mellom stedsidentitet og teknologisk mediering er en annen viktig faktor som kan ha blitt oversett i modellen. Med den økende betydningen av digitale kommunikasjonsplattformer, er det mulig at individets geografiske isolasjon ikke lenger er den mest avgjørende faktoren for emosjonell polarisering. Sunsteins (2017) forskning har vist hvordan ekkokamre på internett kan øke polariseringen uavhengig av fysisk plassering (Sunstein, 2017; Allcott og Gentzkow, 2017). Dette antyder at fremtidige modeller bør ta hensyn til det virtuelle aspektet av sosial interaksjon. Denne holdningen er spesielt relevant i disse dager, når digitale og fysiske verdener blir mer knyttet sammen og sosiale medier, snarere enn lokale sosiale strukturer, former og styrker politiske meninger (Tucker et al., 2018; Iyengar og Westwood, 2015).

Videre bør modellen reflektere over de longitudinale aspektene ved emosjonell polarisering. Langtidsstudier kan gi innsikt i hvordan individuelle og kollektive holdninger utvikler seg over tid i respons til endringer i både interne og eksterne miljøfaktorer. Forskning av Druckman og Levendusky (2019) foreslår at individuelle politiske holdninger er mer flytende og responsive til kortvarige stimuli enn hva tidligere modeller har antatt (Druckman og Levendusky, 2019). Denne dynamikken understreker behovet for en modell som ikke bare vurderer statiske målinger av polarisering, men også hvordan disse holdningene skifter over tid under påvirkning av både lokale og globale hendelser (Hetherington og Weiler, 2009; Huddy et al., 2015). Slike innsikter ville ikke bare utfordre, men også utvide forståelsen av mekanismene bak emosjonell polarisering, og tilby veier for mer målrettede og tidsaktuelle intervensjoner (Cramer, 2016; Mettler og Brown, 2022).

7.6 Kontrollvariabler

Det er mange sosiale og økonomiske dynamikker som kan påvirke politiske holdninger når man bruker kontrollvariabler som politisk ideologi, utdanning, inntekt, kjønn, alder og kirkebesøk. Forskning har dokumentert at høyere utdanning ofte korrelerer med mer moderate politiske syn, noe som kan tilskrives utdanningens rolle i å utvide individets perspektiver og kritiske tenkning (Abramowitz og Webster, 2016). På den annen side kan også hyppige kirkebesøk bidra til å fremme konservative perspektiver på bakgrunn av den ideologiske og kulturelle homogeniteten som finnes i religiøse fellesskap (Hetherington og Weiler, 2009).

Høy utdanning og lav inntekt kan gi forskjellige politiske perspektiver sammenlignet med individer med lav og høy inntekt. Forskning har vist at akademikere ofte har bredere tilgang til informasjon, noe som kan føre til mer moderate eller progressive politiske valg. Putnam (2000) understøttet dette, og fant at utdanning øker politisk engasjement og et bredere perspektiv på samfunnsproblemer. Mettler og Brown (2022), på den annen side, diskuterer i sin analyse av kapital og ulikhet, at de med høy inntekt og lav utdanning er i stand til å støtte politikk som tjener deres økonomiske interesser, som lavere skatter og begrenset regulering.

Forskningen utført av Hetherington og Weiler i 2009 gir innsikter som er avgjørende for å forstå sammenhengen mellom utdanningsnivå, økonomisk sikkerhet og politiske holdninger. De viser hvordan lavere utdanning og økonomisk usikkerhet kan lede til sterkere tiltrekning mot autoritære holdninger, noe som videre bidrar til økende politisk polarisering. Dette fenomenet er særlig fremtredende i samfunn hvor raske sosiale endringer oppleves som trusler mot tradisjonelle verdier og økonomisk stabilitet.

En annen interessant aspekt ved å studere polarisering, er aldersvariabelen. I motsetning til eldre generasjoner, kan yngre generasjoner tenke på politikk og polarisering på en annen måte fordi de vokste opp i en tid med rask teknologisk utvikling og økt global bevissthet (Pew Research Center, 2020). Det er mulig at yngre velgere er mer mottagelige for progressive ideer som presenteres på internett, noe som kan redusere emosjonell polarisering, sammenlignet med eldre velgere, som kanskje ikke er så eksponert for et mangfold av synspunkter (Mason, 2018; Bail, 2016). Det er viktig å ta hensyn til generasjonsforskjeller i politisk syn for å forstå hvordan politisk kommunikasjon og engasjement utvikler seg over tid og på tvers av ulike aldersgrupper (Hetherington og Weiler, 2009; Huddy et al., 2015). Det har vist seg at kjønn er avgjørende for hvordan individuelle politiske holdninger utvikles og kommuniseres, og at dette har en betydelig innvirkning på graden av emosjonell polarisering. Forskning viser at menn og kvinner kan oppleve og engasjere seg i politikk på forskjellige måter (Huddy et al., 2015; Mason, 2018; Mettler og Brown, 2022). Forskning har vist at sammenlignet med menn, kan kvinner ha en tendens til å ta mer moderate og forsonende politiske standpunkter. Sosialpsykologiske teorier indikerer at kvinner oftere deltar i empatisk tenkning og samarbeidende problemløsning, noe som kan bidra til å forklare dette fenomenet (Huddy et al., 2015; Mettler og Brown, 2022). Disse faktorene kan gjøre det mindre sannsynlig for kvinner å ta ekstreme eller radikale politiske holdninger, noe som kan redusere graden av emosjonell polarisering i kvinnelige demografier. Videre kan sosiale og

kulturelle omstendigheter påvirke en persons politiske syn. For eksempel har forskning vist at kvinner kan oppleve å bli mindre hørt eller representert i konvensjonelle politiske miljøer, noe som kan få dem til å tenke på alternative måter å engasjere seg i politikk på, som aktivisme eller støtte til sosiale bevegelser (Hancock, 2007). Dette viser hvor viktig det er å se på kjønn som både en demografisk variabel og en viktig sosial kraft som påvirker det politiske landskapet på mange måter.

En viktig del av å forstå emosjonell polarisering er internasjonale sammenligninger, spesielt ved å vise hvordan sammenlignbare sosioøkonomiske variabler kan ha forskjellige effekter avhengig av ulike politiske og kulturelle omstendigheter. Knudsen et al. (2023), studien "emosjonell polarisering i Norden", analyserer disse dynamikkene i de nordiske landene, som ofte anses å være relativt homogene både politisk og kulturelt.

Når det er sagt, viser forskningen til Knudsen og kollegaer at selv i et område preget av likhet som i de nordiske landene, finnes det betydelige forskjeller i hvordan inntekt og utdanning påvirker emosjonell polarisering. Det er interessant at utdanningsnivå kan både dempe og forsterke polarisering i land med høyt utdanningsnivå, som Sverige og Norge, avhengig av andre sammenkoblede sosioøkonomiske faktorer. I byområder, hvor høyere utdanning ofte er assosiert med en mer liberal politisk orientering, kan utdanning bidra til å dempe polarisering ved å fremme mer inkluderende holdninger. På den annen side, i landlige områder, kan selv et sammenlignbart utdanningsnivå styrke konservative holdninger og dermed forsterke polarisering, ettersom andre faktorer som økonomisk usikkerhet og kulturell tilknytning spiller en større rolle (Knudsen et al. 2023).

Kontrollvariabelen inntekt spiller i disse prosessene en annen viktig rolle, viser denne oppgaven. I Finland er det mindre emosjonell polarisering på tvers av inntektsgrupper fordi inntektsforskjeller er mindre uttalt, sammenlignet med USA (Knudsen et al. 2023). I tillegg viser studien hvordan en persons geografiske bosted i et nordisk land, kan påvirke polariseringen. I områder med mindre befolkningstetthet og mindre tilgang til sosiale interaksjoner, som visse distrikter i Island og Finland, er det en tendens til sterkere lokalt samhold som kan fremme en ensartet politisk holdning (Knudsen et al. 2023).

Hobolt og Tilleys studie "Divided by the Vote: Affective Polarization in the Wake of the Brexit Referendum" (2020) viser hvordan emosjonell polarisering manifesterer seg i

Storbritannia, et land som har opplevd mye politisk uro etter Brexit. Deres forskning fokuserer på hvordan forskjellige geografiske og økonomiske skillelinjer påvirker velgernes politiske holdninger og følelsesmessige reaksjoner. Videre peker de på at stedsidentitet spiller en viktig rolle for hvordan den politiske stemningen i Storbritannia formes, hvor regionale identiteter ofte er dypt forankret i økonomiske, historiske og kulturelle faktorer. I områder i Nord-England som har opplevd industriell og økonomisk nedgang viser velgere sterke tegn på emosjonell polarisering. Dette er ofte drevet av en følelse av økonomisk usikkerhet og forsømmelse fra regjeringen i London. Disse følelsene ble forsterket under Brexit-debatten, som kombinerte nasjonalisme og utilfredshet med økonomi og regional identitet (Hobolt og Tilleys 2020). På den annen side var polariseringen mindre uttalt i områder som er mer velstående og økonomisk stabile, som Sørøst-England, hvor økonomiske muligheter er mer tilgjengelige og befolkningen er mer globalisert.

Når man snakker om metodologiske tilnærminger for å studere emosjonell polarisering, er det viktig å kritisk vurdere modellene som brukes for å skille ut virkningen av kontrollvariabler. Dette inkluderer en grundig evaluering av måten forskjellige sosiale identiteter og kontekstuelle faktorer brukes i analyser. Behovet for å gå utover enkeltdimensjonale analyser for å inkludere mer komplekse sosiale dynamikker som påvirker politiske holdninger og atferd, er en kritisk faktor i Hypotese 2 (Abramowitz og Webster, 2016).

Forskere som Huddy, Mason og Aarøe (2015) har understreket hvor viktig det er å bruke flerdimensjonale tilnærminger for å effektivt fange opp de komplekse effektene av sosial økonomi, demografi og psykologi. De hevder at forskning på kryssende identiteter som klasse, kjønn, rase og religion ofte ignorerer hvordan de interagerer på måter som kan forsterke eller dempe polarisering (Huddy et al., 2015). Ved å ta disse elementene i betraktning, kan forskere få en dypere og mer nøyaktig forståelse av de grunnleggende mekanismene som driver emosjonell polarisering. De understreker også at det er avgjørende å kritisk vurdere, og muligens revidere, metodologiske verktøy for å sikre at de oppfatter den virkelige kompleksiteten i samspeillet mellom individer, samfunn og politikk (King et al., 1994). Dette inkluderer å vurdere de statistiske modellene som brukes for å sikre at de ikke bare gjenspeiler forventede resultater basert på forenklete antakelser om sosial oppførsel (Cho et al., 2013). I tillegg kan en slik tilnærming bidra til utviklingen av politiske intervensjoner som er mer riktige og effektive og som adresserer kjerneårsakene til polarisering i stedet for bare symptomene (Huddy et al., 2015).

7.7 Drøfting av pålitelighet og validitet

Denne oppgaven gir en forståelse av emosjonell polarisering i USA, men den kan ikke brukes på andre kulturelle eller politiske kontekster. Dette er delvis et resultat av studiens tverrsnittsmetode, som hovedsakelig gir et øyeblikksbilde av situasjonen uten å fange de grunnleggende trendene eller endringene som har skjedd over tid (Iyengar og Westwood, 2015). Selv om ANES-data er nyttige for å forstå USAs polarisering på tidspunktet for datainnsamlingen, kan de ikke alltid vise nye eller langvarige tendenser (Abramowitz og Webster, 2016).

For det første, gitt sensitiviteten til temaer knyttet til emosjonell polarisering, kan forskjeller i respondentenes forståelse og respons på undersøkelsen føre til målefeil (Bishop 2008; Groves et al., 2009). Dette kan være spesielt viktig når man bruker primærdata der en ikke har kontroll over prosessen med å samle inn dataene, inkludert hvilke spesifikke måter spørsmål ble stilt på, og i hvilken kontekst (ANES, 2020). For det andre er ANES-variablene brukt til å representere geografiske og demografiske data. Selv om ANES gir et omfattende og detaljert datasett, er dens tverrsnittstype begrensende fordi den bare samler inn data fra spesifikke tidsperioder. Dette gjør det vanskelig å komme til konklusjoner om årsakssammenhenger eller finne ut hvordan emosjonell polarisering kan utvikle seg over tid (Abramowitz og Webster, 2016; Groves et al., 2009).

Jeg valgte å bruke kvantitative metoder, noe som gir sterke verktøy for statistisk analyse, men de har også sine begrensninger som må tydeliggjøres (Wooldridge, 2015). En av de største utfordringene er avhengigheten av respondentenes evne til å gi ærlige og presise svar. Dette kan være spesielt problematisk i studier av emosjonell polarisering, hvor temaets sensitivitet kan påvirke svarenes nøyaktighet (Nickerson, 1998). Jeg brukte kvantitative metoder for å se på hvordan partitilhørighet, stedsidentitet og geografisk bosted påvirket emosjonell polarisering. Dette ble gjort ved å bruke data fra American National Election Studies (ANES).

Selv om det er nyttig å estimere effekten av isolerte variabler under kontrollerte forhold, antar OLS-regresjon lineære sammenhenger og kan være ufølsom for sosiale fenomener

kompleksitet og mangfold, som emosjonell polarisering (Wooldridge, 2015). I tillegg kan metoden være vanskelig å bruke for å finne skjulte variabler eller interaksjonseffekter som kan være avgjørende for å forstå de virkelige driverne bak polarisering (Gelman og Hill, 2006; Abramowitz og Webster, 2016; Groves et al., 2009).

7.8 Drøfting av etiske hensyn

Å opprettholde en høy etiske standard var avgjørende for denne oppgaven fordi temaene som ble undersøkt var sensitive og har en tendens til å bli kontroversielle (National Research Council, 2014). Oppgaven ble designet og utført nøye for å sikre at alle deltageres data ble behandlet med størst mulig anonymitet og konfidensialitet. Ved å bruke et kjent datasett som American National Election Studies (ANES) i oppgaven, kunne jeg dra nytte av allerede eksisterende protokoller som er anerkjent for å beskytte deltakeres informasjon. ANES bruker strenge retningslinjer for innsamling og behandling av data, og alle deltakerne får informert samtykke, noe som sikrer deres rettigheter og personvern (American National Election Studies, 2020).

Selv om prosessen ikke inkluderer direkte interaksjon med deltakere, er forpliktelsen til etisk forskningspraksis viktig. Den etiske håndteringen i dette tilfellet handler om hvordan dataene brukes og vises. Det er avgjørende å anerkjenne og respektere ANES tidligere innsats for å sikre deltakernes konfidensialitet og integritet. Dette innebærer å beskytte dataenes anonymitet og sikre at ingen analyse eller rapportering kan kompromittere den (Bishop 2014). I tillegg krever etisk håndtering av slik data strenge standarder for objektivitet og transparens under databehandling (Kitchin, 2014). Det innebærer å definere og dokumentere analytiske teknikker og funn, så vel som resultatene, slik at andre forskere kan verifisere resultatene og prosessene (Groves et al., 2009). Å være transparent bidrar til vitenskapelig integritet, lar forskning kunne bli kritisk vurdert og reprodusert og styrker tilliten til det akademiske samfunnet og publikum (Resnik, 2018). Selv om jeg ikke samlet inn dataene direkte, er jeg fortsatt ansvarlig for å rapportere funnene på en rettferdig og åpen måte. Dette betyr å unngå å vise dataene på en måte som kan føre til misforståelser eller feiltolkninger, og å identifisere alle potensielle hindringer for studien relatert til bruk av slik data.

7.9 Drøfting av bias

Det er viktig å anerkjenne og vurdere hvordan man påvirker forskningsprosessen for å opprettholde vitenskapelig integritet og legitimitet (Creswell, 2013; Maxwell, 2013). Det kan være vanskelig å skille mellom objektive observasjoner og subjektive tolkninger (Berger og Luckmann, 1966; Denzin og Lincoln, 2018). Dette krever konstant bevisstgjøring og kritisk vurdering av hvordan individuelle synspunkter og forutinntatthet kan påvirke forskningsarbeidet (Guba og Lincoln, 1994). Jeg har arbeidet så godt jeg kan med å fjerne mine egne politiske perspektiver og sosiale verdier fra data i tolkningen i denne oppgaven.

Det fins mange typer bias som kan påvirke resultatene av forskningen, men jeg har vært spesielt oppmerksom på å finne og håndtere disse mulige feilene gjennom studiens design og analysemetoder (Field, 2018). Når et utvalg ikke er nøyaktig representativt for den generelle befolkningen, er det kjent som seleksjonsbias (Heckman, 1979; Rothman, 2012). Jeg brukte data fra ANES, som ble laget for å representere hele landet ved å bruke geografiske, demografiske og politiske faktorer. Dette bidrar til å sikre at studiens resultater er mer anvendelige for den amerikanske befolkningen (ANES 2020).

Bekreftelsesbias, som kan oppstå når forskeren ubevisst tolker data eller søker informasjon på en måte som støtter deres tidligere teorier eller oppfatninger, er en annen type bias som er relevant for denne studien (Nickerson, 1998; Kunda, 1990). For å forhindre dette, brukte jeg strenge statistiske prøvings prosedyrer, og gjorde analysene så objektive som mulig ved å bruke kvantitative metoder som OLS-regresjon, som er robuste mot subjektive tolkninger (Wooldridge, 2016). For å sikre en balansert forståelse av dataene, vurderte jeg også alternative forklaringer og variabler som kunne påvirke sammenhengene jeg studerte (Burnham og Anderson, 2002).

Til slutt er målebias en utfordring, spesielt i studier av emosjonell polarisering hvor subjektive opplevelser og vurderinger er sentrale. Hvis datainnsamlings verktøyene ikke måler nøyaktig, kan målebias oppstå (Groves et al., 2009). For å redusere denne faren brukte jeg ANES-godkjente skalaer og måleinstrumenter for å vurdere politiske holdninger og emosjonell polarisering. Disse instrumentene har blitt testet grundig for å sikre at de er legitime og pålitelige (ANES, 2020; Lelkes, 2021). Videre vurderte jeg alle analytiske metoder grundig

for å sikre at de kunne formidle de grunnleggende politiske fenomenene jeg studerte (Ansola-behere og Schaffner, 2014). Jeg snakket også åpent om eventuelle hindringer for målene og konsekvensene av dette for tolkningen av studiens resultater.

8. Avslutning

Denne oppgaven har undersøkt emosjonell polarisering blant amerikanske velgere med fokus på hvordan geografisk tilhørighet påvirker graden av avstand og negative følelser mot politiske motstandere. Gjennomgangen og analysene viser klart at republikanere som bor på landsbygda utviser de sterkeste negative holdningene overfor medlemmer fra andre politiske partier, noe som bekrefter Hypotese 2. En mulig forklaring på dette fenomenet er at isolerte samfunn lettere utvikler homogene politiske og emosjonelle synspunkter som forsterker den emosjonelle polariseringen (Cramer, 2016; Mason, 2018; Mudde, 2017).

En dypere diskusjon av de kontekstuelle faktorene bak disse funnene, avdekker hvordan fysiske og kulturelle omgivelser former politiske overbevisninger. Forskning som jeg har vist til i oppgaven, peker på at geografisk isolerte områder, som for eksempel landlige områder, ofte har begrensede muligheter for tverrpolitisk samhandling, noe som kan innskrenke eksponeringen for motstridende synspunkter og forsterke et ensartet politisk landskap (Iyengar og Westwood, 2015; Abrams og Fiorina, 2012). Denne isolasjonen kan dermed fungere som en katalysator for en sterkere inn-gruppe bias og en økt følelsesmessig avstand til ut-gruppe medlemmer, noe som ytterligere intensiverer emosjonell polarisering i disse områdene.

Oppgaven viser at lignende mønstre av emosjonell polarisering eksisterer blant andre politiske grupper, og i andre nasjonale kontekster. Internasjonale studier har vist at emosjonell polarisering ikke er unik for USA, men også er fremtredende fenomen i andre demokratier med polariserte politiske landskap (Reiljan, 2020; Wagner, 2021). Dette understreker behovet for en mer omfattende komparativ tilnærming som kan utforske hvordan ulike politiske, sosiale og økonomiske forhold bidrar til eller demper polarisering på tvers av land og kulturer.

Selv om velgere som identifiserer seg med landsbygda viser de tydeligste tegnene til emosjonell polarisering, viser resultatene at småbyborgere også er signifikant polariserte, om enn i mindre grad. Dette antyder at emosjonell polarisering ikke bare er et fenomen på landsbygda, men også er til stede i andre geografiske områder. På den andre siden viser dataene fra byområder og forsteder en lavere grad av polarisering. Dette kan delvis forklares ved at urbanitet gir større eksponering for mangfold og tverrpolitisk dialog, noe som potensielt kan dempe polariserende tendenser (Scala og Johnson 2017; Hopkins 2017; Hetherington og Weiler 2009).

Det er interessant å observere at selv om det er forskjeller i graden av polarisering basert på geografisk tilhørighet, er ingen av målingene knyttet til byer eller forsteder statistisk signifikante i OLS-analysen. Dette kan tyde på at mens geografisk kontekst er en viktig faktor, kan andre ikke-målte variabler som sosioøkonomisk status eller tilgang til informasjon, også spille en betydelig rolle i emosjonell polarisering (Prior, 2013; Garrett, 2009).

I tillegg til de geografiske aspektene, belyser denne oppgaven også viktigheten av politisk og sosial identitet i å forme emosjonell polarisering. Funnene her støtter tidligere arbeid av forskere som Iyengar og Westwood (2015), som demonstrerer hvordan politisk identitet kan skape dype emosjonelle skillelinjer mellom grupper. Denne studien utvider denne forståelsen ved å integrere geografisk segmentering, noe som fremhever hvordan lokale og regionale kontekster kan intensivere eller modulere disse effektene (Webster og Abramowitz, 2017; Mason, 2018).

Den amerikanske filosofen og statsviteren Robert Talisse skriver at alle aspekter av livet, som forbruk, sosiale relasjoner, arbeid og fritid, har blitt politiske arenaer, noe som skaper polarisering og kan undergrave demokratiet. Et problem med politikk, skriver Talisse, er at det kan være utmattende, spesielt når samtalen er polarisert. Talisse mener at det sosiale rommet i USA er både politisert og polarisert, hvor folk omgås hovedsakelig politiske likesinnede (Talisse, 2019). Demokrater besøker Starbucks-kafeer og restaurantkjeden Chipotle, noe som signaliserer en viss kosmopolitisme; Republikanerne besøker Dunkin' Donuts og den kristne kjeden Chick-Fil-A, som oppfattes å signaliserer gode familieverdier. Amerikanere møter i økende grad bare politiske likesinnede i kirker, på arbeidsplassen og så videre. Det sosiale rommet blir et ekkokammer. For å motvirke dette, skriver Talisse at det må

skapes politikkfrie rom der folk kan møtes uavhengig av politiske overbevisninger (Talisso, 2019).

På den bakgrunn burde det kanskje ikke være overraskende hvordan Donald Trumps støttespillere kunne bli overbevist om at det amerikanske presidentvalget i 2020 var rigget, selv om alle etablerte medier sa noe annet og det ikke var bevis for påstanden. Det krevde bare tilstrekkelig antall sanne troende for å skape et selvforsterkende og bekreftende nettverk der løse rykter og myter kunne sirkuleres i en slik grad at de skapte sin egen parallelle virkelighet. Denne type dynamikk kan ende opp med å få fatale konsekvenser ikke bare for den offentlige samtalen, men for demokratiet som helhet.

Avslutningsvis understreker dette arbeidet behovet for videre undersøkelser som kan utforske andre underliggende faktorer som påvirker emosjonell polarisering. Forståelsen av hvordan forskjellige grupper i USA er sårbare for følelsesmessig manipulasjon, desinformasjon og politisk mobilisering er avgjørende. Ved å lokalisere og forstå disse gruppenes dynamikk, kan politikere og beslutningstakere utvikle mer målrettede tiltak for å styrke demokratiet og redusere polariseringens negative effekter.

9. Videre forskning

Denne oppgaven har undersøkt noen av de mulige aspektene til emosjonell polarisering blant de republikanske gruppene, der jeg spesielt la vekt på geografi og demografi. Jeg fant mulige mønstre av polarisering basert på faktorene som stedsidentitet og geografisk tildeling etter partitilhørighet. Dette gjorde jeg ved hjelp av data fra American National Election Studies (ANES). Selv om funnene har vist at det er visse sammenhenger mellom disse faktorene og emosjonell polarisering, har de også vist at det er noen begrensninger med hensyn til dataene som er tilgjengelige og tilnærmingene som brukes til å utføre slik forskningen (Tumju 2023; Melter og Brown 2022; Iyengar et al., 2019) .

Resultatene i denne oppgaven underbygger nødvendigheten av ytterligere forskning, spesielt for å undersøke hvordan disse tendensene utvikler seg over tid og i en rekke kulturelle og politiske kontekster. Et longitudinelle studie ville vært fordelaktig fordi det lar oss se endringer i emosjonell polarisering over tid, noe som er avgjørende for å forstå dynamikken i

politiske holdninger (Trujillo 2022b). Slike undersøkelser kan finne ut hvordan polariseringen utvikler seg når økonomiske, politiske eller sosiale endringer skjer. En kan også vurdere å se hvordan den fungerer i ulike kulturelle og politiske setninger. Dette kan gjøres ved å inkludere data fra flere kilder og nasjoner. For eksempel kan sammenlignende studier som studerer emosjonell polarisering i forskjellige nasjoner, bedre identifisere spesifikke elementer som påvirker fenomenet globalt (Iyengar et al., 2019).

Fremtidig forskning kan vurdere å undersøke alternative statistiske teknikker som kan håndtere datakompleksiteten mer effektivt enn det tradisjonelle OLS-regresjonen gjør. Dette kan potensielt bidra til en bedre forståelse og nøyaktighet i analysene. Generaliserte additive modeller (GAM) og hierarkiske lineære modeller (HLM) er eksempler på metoder som er i stand til å håndtere ikke-lineære sammenhenger og interaksjonseffekter. Disse metodene kan gi større fleksibilitet og nøyaktighet i analysen av slike komplekse fenomener (Hastie og Tibshirani, 1990; Raudenbush og Bryk, 2002). Videre kan anvendelse av maskinlæring (ML) kanskje bidra til å identifisere mønstre og prediktive signaler i store datasett, noe som er spesielt verdifullt i forskningsfelt med komplekse og omfattende datamengder. (Breiman, 2001; Vapnik, 1995).

Tidligere forskning, som Smith og Kollegaer (2021), har vist at sosioøkonomiske variabler ikke ser ut til å være enestående, men at deres innvirkning på politiske oppfatninger ofte er et resultat av hvordan disse variablene samsvarer med andre demografiske variabler. For eksempel kan politiske holdninger være mer påvirket av en kombinasjon av alder og utdanningsnivå enn av bare alder og inntekt. Det er mulig å få ny informasjon ved å studere nøye disse interaksjonene (Trujillo 2022b;). Videre har forskere som Khan og Liu (2020) begynt å undersøke hvordan religiøs praksis og regional identitet påvirker politiske holdninger. Dette er imidlertid et relativt nytt og lite undersøkt område innen emosjonell polarisering, og trenger mer oppmerksomhet. Disse variablene kan potensielt gi viktig informasjon og spesielt i samfunn der religion og lokal identitet er sterke indikatorer på gruppetilhørighet.

Det er også mulig å forbedre forståelsen av emosjonell polarisering ved å undersøke kulturelle verdier og individuelle psykologiske egenskaper (Haidt og Graham, 2007; Jost et al., 2017). Disse elementene er avgjørende for måten enkeltpersoner og grupper reagerer på politisk opposisjon og konflikt. Teorier som confirmation bias og cognitive dissonance (Festinger,

1957) har vist at personlige oppfatninger og kognitive skjevheter kan bidra til å øke polariseringen ved å påvirke hvordan informasjon behandles og tolkes. Gjennom disse mekanismene favoriserer folk informasjon som støtter deres ideer, mens de ignorerer eller undervurderer informasjon som motsetter seg dem. Med den økende nærvær av sosiale medier og algoritme-drevne nyhetsfeeder, er det mulig at individers geografiske isolasjon blir forsterket av en informasjonsboble som ytterligere polariserer holdninger (Tucker et al., 2018; Zollo et al., 2017). Denne digitale dimensjonen av geografisk isolasjon kan ha dyptgående implikasjoner for emosjonell polarisering og krever videre studier for bedre å forstå hvordan teknologi interagerer med geografiske og sosiale faktorer for å forme politiske landskap.

10. Referanseliste

Abramowitz, Alan I., og Steven Webster. 2016. "The Rise of Negative Partisanship and the Nationalization of U.S. Elections in the 21st Century." **Electoral Studies** 41: 12-22.

Abrams, S. J., & Fiorina, M. P. (2012). The big sort that wasn't: A skeptical reexamination. *PS: Political Science & Politics*, 45(2), 203-210.

Abramson, Kate. 2014. "Turning Up the Lights on Gaslighting." *Philosophical Perspectives*, 28, no. 1.

Achen, Christopher H. 2005. "Let's Put Garbage-Can Regressions and Garbage-Can Probits Where They Belong." *Conflict Management and Peace Science* 22(4): 327-339.

Aiken, Leona S., and Stephen G. West. 1991. *Multiple Regression: Testing and Interpreting Interactions*. Newbury Park, CA: Sage.

Allcott, H., & Gentzkow, M. (2017). Social Media and Fake News in the 2016 Election. *Journal of Economic Perspectives*, 31(2), 211-236.

Allison, Paul D. 1999. *Multiple Regression: A Primer*. Pine Forge Press.

Allport, Gordon W. 1954. *The Nature of Prejudice*. Addison-Wesley.

ANES(AmericanNationalElectionStudies).(2020)."TheANESGuideto Public Opinion and Electoral Behavior." Online database.

Angrist, Joshua D., og Jörn-Steffen Pischke. 2008. *Mostly Harmless Econometrics: An Empiricist's Companion*. Princeton University Press.

Ansolabehere, S., & Schaffner, B. F. (2014). Does Survey Mode Still Matter? Findings from a 2010 Multi-Mode Comparison. *Political Analysis*, 22(3), 285-303.

Aronson, Elliot (2010). *Social Psychology*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Bail, C. A. (2016). "Combining the Strengths of Social Network Analysis and Computational Social Science for the Study of Politics." *PS: Political Science & Politics*, 49(1), 106-109.

Bail, C. A., Argyle, L. P., Brown, T. W., Bumpus, J. P., Chen, H., Fallin Hunzaker, M. B., & Volfovsky, A. (2018). Exposure to opposing views on social media can increase political polarization. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 115(37), 9216-9221.

Baines, Paul R., & Barry Jones. 2019. "Influence and Interference in Foreign Elections: The Evolution of its Practice." *The RUSI Journal* 164, no. 2.

Bar-Tal, D., Halperin, E., & de Rivera, J. (2007). Collective emotions in conflict situations: Societal implications. *Journal of Social Issues*, 63(2), 441–460. <https://doi.org/10.1111/j.1540-4560.2007.00518.x>

Bartlett, Jamie. 2015. "The Power of Unreason: Conspiracy Theories, Extremism and Counter-Terrorism." *Demos*.

Bayerlein, L., et al. 2021. "Populism and the Pandemic: How Populists Fueled Political Polarization and Failed Their Response to COVID-19." *Frontiers in Political Science*.

Berger, P. L., & Luckmann, T. (1966). *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. Anchor Books.

Berinsky, Adam J. 2017. "Rumors and Health Care Reform: Experiments in Political Misinformation." *The British Journal of Political Science* 47, nr. 2: 241-262.

Berinsky, Adam J. 2018. "Tuning In, Tuning Out: The Strange Disappearance of Social Capital in America." *Journal of Politics* 62(1): 234-255.

Bishop, Bill. 2008. "The Big Sort: Why the Clustering of Like-Minded America is Tearing Us Apart". Houghton Mifflin Harcourt

Bishop, L. 2014. Ethical issues in the secondary use of qualitative data. *Qualitative Social Research*, 22(2), Art. 27.

Boffi, M., Rainisio, N., & Inghilleri, P. (2023). Nurturing Cultural Heritages and Place Attachment through Street Art—A Longitudinal Psycho-Social Analysis of a Neighborhood Renewal Process. *Sustainability*, 15(13), 10437.

Bollen, Kenneth A., Barbara Entwisle, og Arthur S. Alderson. 2001. "Macrocomparative Research Methods." *Annual Review of Sociology* 27(1): 61-90.

Borwein, Sophie & Lucas, Jack. (2021). Municipal Identity and City Interests. *Political Behavior*. 45. 1-20. 10.1007/s11109-021-09735-5.

Bowleg, L. (2008). "When Black + Lesbian + Woman \neq Black Lesbian Woman: The Methodological Challenges of Qualitative and Quantitative Intersectionality Research." *Sex Roles*, 59(5-6), 312-325.

Brader, T. 2020. "Campaigning for Hearts and Minds: How Emotional Appeals in Political Ads Work". University of Chicago Press.

Breiman, L. (2001). Random Forests. *Machine Learning*, 45(1), 5-32.

Brewer, M. D., & Maisel, L. S. (2021). *Parties and Elections in America: The Electoral Process*. Rowman & Littlefield.

Brown, R., & Smith, S. (2019). Effects of community homogeneity on political participation. *Journal of Political Psychology*.

Burnham, K. P., & Anderson, D. R. (2002). *Model Selection and Multimodel Inference: A Practical Information-Theoretic Approach*. Springer.

Campbell, David E. 2007. "Religious 'Threat' in Contemporary Presidential Elections." *Journal for the Scientific Study of Religion* 46(2): 235-245.

Campbell, David E. 2016. "The Consequences of Political Polarization on College Campuses." *Annual Review of Political Science* 19: 93-110.

Cho, S., Crenshaw, K. W., & McCall, L. (2013). "Toward a Field of Intersectionality Studies: Theory, Applications, and Praxis." *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 38(4), 785-810.

Collins, P. H. (2015). "Intersectionality's Definitional Dilemmas." *Annual Review of Sociology*, 41, 1-20.

Combahee River Collective. (1995). "A Black Feminist Statement." In B. Guy-Sheftall (Ed.), *Words of Fire: An Anthology of African-American Feminist Thought* (pp. 231-240). New Press.

Corcoran, K., Crusius, J. & Mussweiler, T. (2011) *Social comparison: Motives, standards, and mechanisms. I: Chadee, D. red. Theories in social psychology.* Oxford.

Cramer, K. J. (2016). *The Politics of Resentment: Rural Consciousness in Wisconsin and the Rise of Scott Walker.* University of Chicago Press.

Crenshaw, K. (1991). "Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence against Women of Color." *Stanford Law Review*, 43(6), 1241-1299.

Creswell, J. W. (2013). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches.* Sage Publications.

Daniel Belanche, Luis V. Casalo, María Ángeles Rubio 2021. "Local place identity: A comparison between residents of rural and urban communities". *Journal of Rural Studies*, Volume 82

DeCastellarnau, A. (2018). A Classification of Response Scale Characteristics that Affect Data Quality: A Literature Review. *Quality & Quantity*, 52, 1523-1559.

Delli Carpini, Michael X. "Gen. com: Youth, civic engagement, and the new information environment." *Political Communication* 17, no. 4 (2000): 341-349.

Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (Eds.). (2018). *The SAGE Handbook of Qualitative Research.* Sage Publications.

Druckman, James N., et al. 2021. "How Affective Polarization Shapes Americans' Political Beliefs: A Study of Response to the COVID-19 Pandemic." *Journal of Political Institutions and Political Economy* 2(3): 249-270.

Druckman, James N., og Matthew S. Levendusky. 2019. "What Do We Measure When We Measure Affective Polarization?" *Public Opinion Quarterly* 83 (1): 114-122.

Duverger, M. (1982). *Riker-Two Party System Duvergiers*. Cambridge University Press.

Festinger, L. (1957). *A Theory of Cognitive Dissonance*. Stanford University Press.

Field, A. (2018). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics*. Sage Publications.

Finkel, Eli J., et al. 2020. "Political Sectarianism in America." *Science* 370 (6516): 533-536.

Fischer, E., & Green, T. (2022). *Media Literacy and Political Dialogue: Breaking the Cycle of Polarization*. *Journal of Communication*.

Fox, John. 1991. *Regression Diagnostics: An Introduction*. Sage Publications.

Garrett, R. K. (2009). Echo chambers online?: Politically motivated selective exposure among Internet news users. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 14(2), 265-285.

Gelman, A., & Hill, J. (2006). *Data Analysis Using Regression and Multilevel/Hierarchical Models*. Cambridge University Press.

Green, Donald P., Bradley Palmquist, and Eric Schickler. 2002. "Partisan Hearts and Minds: Political Parties and the Social Identities of Voters". Yale University Press

Greene, Steven. 1999. "Understanding Party Identification: A Social Identity Approach." *Political Psychology* 20 (2): 393-403.

Greene, William H. 2003. *Econometric Analysis*. Pearson Education India.

Groves, R. M., Fowler, F. J., Couper, M. P., Lepkowski, J. M., Singer, E., & Tourangeau, R. (2009). *Survey Methodology*. John Wiley & Sons.

Groves, Robert M., et al. 2009. *Survey Methodology*. John Wiley & Sons.

Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1994). Competing paradigms in qualitative research. In N. K.

Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (pp. 105-117). Sage Publications.

Haidt, J., & Graham, J. (2007). When morality opposes justice: Conservatives have moral intuitions that liberals may not recognize. *Social Justice Research*, 20(1), 98-116.

Hallin, Daniel C., og Paolo Mancini. 2004. *Comparing Media Systems: Three Models of Media and Politics*. Cambridge University Press.

Hancock, A.-M. (2007). "Intersectionality as a Normative and Empirical Paradigm." *Politics & Gender*, 3(2), 248-254.

Harvard Gazette. (2022). 'We don't need a civil war to be in serious trouble'. Harvard Gazette. Tilgjengelig på: Harvard Gazette

Hastie, T., & Tibshirani, R. (1990). *Generalized Additive Models*. Chapman and Hall/CRC.

Heale R, Twycross A. Validity and reliability in quantitative studies. *Evid Based Nurs*. 2015 Jul;18(3):66-7. doi: 10.1136/eb-2015-102129. Epub 2015 May 15. PMID: 25979629.

Heckman, J. J. (1979). Sample Selection Bias as a Specification Error. *Econometrica*, 47(1), 153-161.

Hernandez, B., Hidalgo, M. C., Salazar-Laplace, M. E., & Hess, S. (2007). Place attachment and place identity in natives and non-natives. *Journal of Environmental Psychology*, 27(4), 310-319.

Hetherington, Marc J., og Jonathan D. Weiler. 2009. "Authoritarianism and Polarization in American Politics". Cambridge University Press.

Hetherington, Marc J., og Thomas J. Rudolph. 2015. *Why Washington Won't Work: Polarization, Political Trust, and the Governing Crisis*. University of Chicago Press.

Hetherington, M. (2020). "Trust and Polarization in American Politics." *Political Science Quarterly*.

Hoffman, L., & Miller, R. (2020). The social consequences of political polarization. *American Political Science Review*.

Hobolt, Sara B., Thomas J. Leeper, and James Tilley. "Divided by the Vote: Affective Polarization in the Wake of the Brexit Referendum." *British Journal of Political Science* 51, no. 4 (2021): 1476–93. <https://doi.org/10.1017/S0007123420000125>.

Hopkins, Daniel J. 2017. *The Increasingly United States: How and Why American Political Behavior Nationalized*. University of Chicago Press. <https://doi.org/10.4324/9781315701141>

Huddy, L. (2013). "From Group Identity to Political Cohesion and Commitment." In *Oxford Handbook of Political Psychology*. Oxford University Press.

Huddy, Leonie, Lilliana Mason, og Lene Aarøe. 2015. "Expressive Partisanship: Campaign Involvement, Political Emotion, and Partisan Identity." *American Political Science Review* 109 (1): 1-17.

Hughey, M. W. (2012). "White Bound: Nationalists, Antiracists, and the Shared Meanings of Race". Stanford University Press.

Inglehart, Ronald, and Pippa Norris. *Rising Tide: Gender Equality and Cultural Change Around the World*. Cambridge University Press, 2003.

Iyengar, S. og Westwood, S. J. (2015). "Fear and loathing across party lines: New evidence on group polarization." *American Journal of Political Science*, 59(3), 690-707.

Iyengar, S., & Krupenkin, M. (2018). The strengthening of partisan affect. *Political Psychology*, 39(Suppl 1), 201–218. <https://doi.org/10.1111/pops.12487>

Iyengar, Shanto, Gaurav Sood, og Yphtach Lelkes. 2019. "Affect, Not Ideology: A Social Identity Perspective on Polarization." *Public Opinion Quarterly*, 76 (3): 405-431.

Jaccard, James, and Robert Turrisi. 2003. *Interaction Effects in Multiple Regression*. Sage Publications.

Jack, Caroline. 2017. "Lexicon of Lies: Terms for Problematic Information." Data & Society Research Institute.

Jensen, E., & Petersen, T. (2019). Statistical significance and implications of rural political behavior. *Journal of Rural Sociology*.

Johnson, H. (2021). Community cohesion and political echo chambers. **Political Behavior**.
Johnson, P., & Gubrud, M. "Cognitive Warfare: A Historical Perspective." *Journal of Military Studies*, 14(2), 45-62, 2020.

Jost, J. T., Sterling, J., & Stern, C. (2017). Getting closure on conservatism, or the politics of epistemic and existential motivation. In C. E. Kopetz & A. Fishbach (Eds.), *The motivation-cognition interface: From the lab to the real world: A Festschrift in honor of Arie W.*

Jowett, Garth S., & Victoria O'Donnell. 2018. *"Propaganda & Persuasion."* SAGE Publications.

King, Gary, Robert O. Keohane, og Sidney Verba. 1994. *Designing Social Inquiry: Scientific Inference in Qualitative Research*. Princeton University Press.

Kitchin, R. (2014). *The Data Revolution: Big Data, Open Data, Data Infrastructures and Their Consequences*. Sage.

Klar, Samara. "When Common Identities Decrease Trust: An Experimental Study of Partisan Women." *American Journal of Political Science* 62, no. 3 (2018): 610-622.

Kunda, Z. (1990). The case for motivated reasoning. *Psychological Bulletin*, 108(3), 480-498.

Larsson, S., & Johansson, P. (2021). Implications of statistical findings in political science. *European Journal of Political Research*.

Knudsen, E., Lindholm, J., Heiselberg, L., & Holmberg, N. (2023). Affektiv polarisering i Norden – en oversikt. Tidsskrift for Samfunnsforskning, 64(3), 276.

<https://doi.org/10.18261/tfs.64.3.7>

Lavrakas, Paul J. 2008. Encyclopedia of Survey Research Methods. Sage Publications.

Lelkes, Y. (2021). Mass Polarization: Manifestations and Measurements. Public Opinion Quarterly, 85(2), 409-448.

Levendusky, Matthew S. 2018. "Americans, Not Partisans: Can Priming American National Identity Reduce Affective Polarization?". University of Chicago Press Journal.

Lewandowsky, Stephan, Ullrich K. H. Ecker, and John Cook. 2017. "Beyond Misinformation: Understanding and Coping with the "Post-Truth" Era." Journal of Applied Research in Memory and Cognition, 6, no. 4.

Lewandowsky, Stephan, Ullrich K. H. Ecker, Colleen M. Seifert, Norbert Schwarz, and John Cook. 2012. "Misinformation and Its Correction: Continued Influence and Successful Debiasing." Psychological Science in the Public Interest 13, no. 3.

Lewicka, M. (2011). Place attachment: How far have we come in the last 40 years? Journal of Environmental Psychology, 31(3), 207-230.

Lewis-Beck's "Applied Regression" (1980). Sage Publications

Lin, Jennifer, and Kristin L. Trujillo. 2023. "Urban-rural Residency, Place Identity, and Affective Polarization in the United States." OSF Preprints. March 14.

Lyons, J., & Utych, S. M. (2021). You're not from here! The consequences of urban and rural identities. Political Behavior.

Randal, Marlin 2002. "Propaganda and the Ethics of Persuasion." Broadview Press.

Mason, L. (2018). *Uncivil Agreement: How Politics Became Our Identity*. The University of Chicago Press.

Maxwell, Angie. 2019. *The Long Southern Strategy: How Chasing White Voters in the South Changed American Politics*. Oxford University Press.

Maxwell, J. A. (2013). *Qualitative Research Design: An Interactive Approach*. Sage Publications.

McCoy, J., & Somer, M. (2019). "Toward a Theory of Pernicious Polarization and How It Harms Democracies: Comparative Evidence and Possible Remedies." *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*.

McCoy, Jennifer, Tahmina Rahman, og Murat Somer. 2018. "Polarization and the Global Crisis of Democracy: Common Patterns, Dynamics, and Pernicious Consequences for Democratic Politics." *American Behavioral Scientist* 62(1): 16-42.

McKee, Seth C. 2008. "Rural Voters and the Polarization of American Presidential Elections." *Political Science & Politics*. 41 (1): 101-108. *Media and Politics*. Cambridge University Press.

McNabb, D. E. (2015). *Research Methods for Political Science: Quantitative and Qualitative Methods*. London and New York: Routledge.

Menard, Scott. 2002. *Longitudinal Research*. Sage Publications.

Mettler, S., & Brown, T. (2022). "The Growing Rural-Urban Political Divide and Democratic Vulnerability." *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*.

Mudde, C. (2017). *Populism: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.

Munis, B. K. (2020). *Us over here versus them over there...literally: Measuring place resentment in American politics*. *Political Behavior*.

Munn, L. (2019). Alt-right pipeline: Individual journeys to extremism online. *First Monday*, 24(6). <https://doi.org/10.5210/fm.v24i6.10108>.

Mutz, Diana C. 2011. "Population-Based Survey Experiments." Princeton University Press.

National Research Council. (2014). *Proposed Revisions to the Common Rule: Perspectives of Social and Behavioral Scientists*. National Academies Press.

Nickerson, R. S. (1998). Confirmation bias: A ubiquitous phenomenon in many guises. *Review of General Psychology*, 2(2), 175-220.

Norris, Pippa. 2001. *Digital Divide: Civic Engagement, Information Poverty, and the Internet Worldwide*. Cambridge University Press.

Oliver, J. Eric, og Tali Mendelberg. 2000. "Reconsidering the Environmental Determinants of White Racial Attitudes." *American Journal of Political Science* 44 (3): 574-589.

Orth, M. (2022). 'On the brink of a new civil war': New national survey highlights fragility of American democracy, stark partisan divides. University of Notre Dame. Tilgjengelig på: Notre Dame News

Osborne, Jason W., og Amy Overbay. 2004. "The power of outliers (and why researchers should always check for them)." *Practical Assessment, Research, and Evaluation* 9(1): 6.

Pasek, Josh, et al. 2014. "Determinants of turnout and election forecasting: Reconsidering the effects of polling nonresponse on turnout bias." *Public Opinion Quarterly* 78(3): 656-675.

Pew Research Center. "The Generation Gap in American Politics." 2018.

Pew Research Center 2020. Amid Campaign Turmoil, Biden Holds Wide Leads on Coronavirus, Unifying the Country. <https://www.pewresearch.org/politics/2020/10/09/amid-campaign-turmoil-biden-holds-wide-leads-on-coronavirus-unifying-the-country/>

Pew Research Center 2022. A look back at Americans' reactions to the Jan. 6 riot at the U.S. Capitol. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/01/04/a-look-back-at-americans-reactions-to-the-jan-6-riot-at-the-u-s-capitol/>

Pew Research Center 2021. The polarization in today's Congress has roots that go back decades. <https://www.pewresearch.org/short-reads/2022/03/10/the-polarization-in-todays-congress-has-roots-that-go-back-decades/>

Prior, M. (2013). Media and Political Polarization. *Annual Review of Political Science*, 16, 101-127.

Putnam, Robert D. 2000. "Bowling Alone: The Collapse and Revival of American Community." Simon & Schuster.

Putnam, Robert D., and David E. Campbell. 2010. *American Grace: How Religion Divides and Unites Us*. Simon & Schuster.

Raudenbush, S. W., & Bryk, A. S. (2002). *Hierarchical Linear Models: Applications and Data Analysis Methods* (2nd ed.). Sage Publications.

Reiljan, A. (2020). Fear and loathing across party lines (also) in Europe: Affective polarisation in European party systems. *European Journal of Political Research*, 59(2), 376-396.

Reny, Tyler, and Benjamin Newman. 2018. "Protecting the Right to Discriminate: The Second Great Migration and Racial Threat in the American West." *American Political Science Review* 112(4): 1104-1110.

Resnik, D. B. (2018). *The Ethics of Research: A Guide for Social Scientists*. Springer.

Richterová, Jitka. (2016). *NATO & Hybrid Threats*.

Robert B. Talisse 2019. "Overdoing Democracy – Why We Must Put Politics in its Place". Oxford University Press, 2019.

- Rodden, J. A. (2019). **Why Cities Lose: The Deep Roots of the Urban-Rural Political Divide**. Basic Books.
- Rodriguez, Enid. "Income and Political Preferences: A Study of Economic Influences on Voter Behavior." *European Sociological Review*, 2019.
- Rogowski, Jon C., and Laura B. Sutherland. 2016. "How Ideology Fuels Affective Polarization." *Political Behavior* 38(2): 485-508.
- Rothman, K. J. (2012). *Epidemiology: An Introduction*. Oxford University Press.
- Rothstein, Bo, and Dietlind Stolle. 2008. "The State and Social Capital: An Institutional Theory of Generalized Trust," *Comparative Politics*, 40, no. 4.
- Scala, Dante, and Kenneth M. Johnson. 2017. "Political Polarization along the Rural-Urban Continuum? The Geography of the Presidential Vote, 2000–2016." *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 672(1): 162-184.
- Schaffner, Brian F., Matthew MacWilliams, and Tatishe Nteta. 2018. "Understanding White Polarization in the 2016 Vote for President: The Sobering Role of Racism and Sexism." *Political Science Quarterly* 133(1): 9-34.
- Shao, Chengcheng & Ciampaglia, Giovanni & Varol, Onur & Flammini, Alessandro & Menczer, Filippo. (2018). The spread of fake news by social bots.
- Sides, John, Chris Tausanovitch, Lynn Vavreck, og Christopher Warshaw. 2020. "On the Representativeness of Primary Electorates." *Public Opinion Quarterly* 84(2): 339-360.
- Smidt, Corwin, Lyman Kellstedt, and James Guth. 2009. *The Oxford Handbook of Religion and American Politics*. Oxford University Press.
- Smith, J., & Doe, A. (2020). Geographic isolation and political polarization. *Journal of Rural Studies*.
- Sunstein, C. R. (2001). **Republic.com**. Princeton University Press.

Sunstein, C. R. 2017. "#Republic: Divided Democracy in the Age of Social Media". NED-
New edition. Princeton University Press, 2017. <https://doi.org/10.2307/j.ctv8xnhtd>.

Tajfel, H., & Turner, J. C. (1979). "An integrative theory of intergroup conflict." In *The social psychology of intergroup relations*, edited by W. G. Austin & S. Worchel, 33-47. Monterey, CA: Brooks/Cole.

Tajfel, H., & Turner, J. C. (1986). "The Social Identity Theory of Intergroup Behavior." In *Psychology of Intergroup Relations*.

Taylor, H., & Morris, D. (2021). *Cultural Dynamics in Political Polarization*. *American Journal of Political Science*.

Tesler, Michael. 2016. *Post-Racial or Most-Racial? Race and Politics in the Obama Era*. University of Chicago Press

Thompson, D. (2023). *Populism and the Pandemic: How Populists Fueled Political Polarization and Failed Their Response to COVID-19*. *Frontiers in Political Science*.

Thompson, G., & Svensson, L. (2022). *Strategies to mitigate political polarization in rural areas*. *Journal of Democratic Studies*.

Tucker, J. A., Theocharis, Y., Roberts, M. E., & Barberá, P. (2018). "From liberation to turmoil: Social media and democracy." *Journal of Democracy*, 28(4), 46-59.

Turner, J. C. (1987). *Rediscovering the Social Group: A Self-Categorization Theory*. Blackwell.

Twenge, Jean M., et al. 2019. "Cultural individualism predicts rising support for individualistic practices across 78 countries, 1900 to 2017." *Proceedings of the National Academy of Sciences* 116(25): 12752-12757.

Twigger-Ross, C. L., & Uzzell, D. L. (1996). *Place and identity processes*. *Journal of Environmental Psychology*, 16(3), 205-220.

Valentino, Nicholas A., Fabian G. Neuner, and L. Matthew Vandenbroek. "The Changing Norms of Racial Political Rhetoric and the End of Racial Priming." *The Journal of Politics* 80, no. 3 (2019): 1181-1197.

Valentino, Nicholas A., Vincent L. Hutchings, and Ismail K. White. "Cues that matter: How political ads prime racial attitudes during campaigns." *American Political Science Review* 96, no. 1 (2011): 75-90

Vapnik, V. (1995). *The Nature of Statistical Learning Theory*. Springer

Vavreck, Lynn. 2010. "The Message Matters: The Economy and Presidential Campaigns." Princeton University Press.

Wagner, M. (2021). Affective polarization in multiparty systems. *Electoral Studies*, 69, 102199.

Warner, L. R. (2008). "A Best Practices Guide to Intersectional Approaches in Psychological Research." *Sex Roles*, 59(5-6), 454-463.

Webster, Steven W., and Alan I. Abramowitz. 2017. "The Ideological Foundations of Affective Polarization in the U.S. Electorate." *American Politics Research* 45(4): 621-647.

Williams, Mark. 2015. "Cross-sectional studies." *Journal of Geography in Higher Education* 39(2): 300-303.

Williams, T. (2022). Strategies for reducing political polarization. *Journal of Democracy and Governance*.

Wong, C. (2010). *Boundaries of Obligation in American Politics: Geographic, National, and Racial Communities*. Cambridge University Press.

Wood, R. M. (2023). "A Review on Education differences in Urban and Rural Areas." *International Research Journals*

Wooldridge, Jeffrey M. 2016. *Introductory Econometrics: A Modern Approach*. Nelson Education.

Zollo F, Bessi A, Del Vicario M, Scala A, Caldarelli G, Shekhtman L, et al. (2017) Debunking in a world of tribes. *PLoS ONE* 12(7): e0181821.
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0181821>

11. Appendiks

Informasjonen for denne studien kommer fra American National Election Studies (ANES) tverrsnittstudie gjort i 2020, med deltakelse fra 8224 personer. ANES hjelper oss med å forstå hva samfunnet tenker og føler. Det bruker spesielle spørsmål, kalt følelsetermometre, på en skala fra 0 til 100 for å se hvordan folk føler om hverandre. Ved å se nøye på poengene, finner vi at score mellom 60 og 100 viser sterke, positive følelser for noen. Score fra 0 til 40 viser negative følelser, og score i midten blir sett på som nøytrale eller blandet.

Hvordan vil du rangere:

- Det demokratiske partiet (0 til 100)
- Det republikanske partiet (0 til 100)

1. Partitilhørighet

Generelt sett, betrakter du deg selv vanligvis som en tilhenger av Demokratene, Republikanerne, en uavhengig, eller noe annet?

- Tilhenger av Demokratene
- Tilhenger av Republikanerne
- Uavhengig
- Annet parti

2. Bosted i forhold til urbanitet

Med tanke på din nåværende bosituasjon, befinner du deg kanskje i et landlig område, en sjarmerende liten by, et fredelig forstadsområde, eller kanskje midt i en pulserende storby?

Landlig område

Liten by

Forstadsområde

Storby

3. Stedsidentitet

Vi ønsker derfor å vite: Når du tenker på deg selv, ser du deg selv som en storby beboer, en forstads beboer, en beboer i en liten by, en stolt landboer, eller kanskje noe helt annet?

- by borger
- Forstads borger
- Småby borger
- Landsbygd borger

4. Politisk ideologi

Her er en syvpunkts skala som ordner politiske synspunkter fra svært liberalt til svært konservativt.

Hvor plasserer du deg selv på denne skalaen, eller har du ikke tenkt så mye på dette?

- Svært liberalt
- Liberalt
- Noe liberalt
- Moderat; midt på treet
- Noe konservativt
- Konservativt
- Svært konservativt

6. Kjønn

Hva er ditt kjønn?

- Mann
- Kvinne

7. Inntekt

Vennligst velg det alternativet som inkluderer inntekten til alle familiemedlemmene dine de siste 12 månedene før skatt.

- Under \$10 000
- \$10 000–\$14 999
- \$15 000–\$19 999
- \$20 000–\$24 999
- \$25 000–\$29 999
- \$30 000–\$34 999
- \$35 000–\$39 999
- \$40 000–\$44 999
- \$45 000–\$49 999

- \$50 000–\$59 999
- \$60 000–\$64 999
- \$65 000–\$69 999
- \$70 000–\$74 999
- \$75 000–\$79 999
- \$80 000–\$89 999
- \$90 000–\$99 999
- \$100 000–\$109 999
- \$110 000–\$124 999
- \$125 000–\$149 999
- \$150 000–\$174 999
- \$175 000–\$249 999
- \$250 000 eller mer

8 Alder

Respondentens alder representert numerisk

9 Utdanning

Hva er det høyeste utdanningsnivået du har fullført eller den høyeste graden du har oppnådd?

- Mindre enn videregående skole
- Videregående skole

- Noe høyere utdanning, uten bachelorgrad
- Bachelorgrad

- Høyere grad

10 Rase

Er du hvit; svart eller afroamerikansk; amerikansk indianer eller Alaska innfødt; asiatisk; eller andre raser?

- Hvit
- Svart
- Asiatisk eller innfødt hawaiianer
- Innfødt amerikaner/Alaska innfødt
- Annen rase

11 Kirkebesøk

Går du til religiøse tjenester hver uke, nesten hver uke, en eller to ganger i måneden, noen få ganger i året, eller aldri?

- Hver uke
- Nesten hver uke
- En eller to ganger i måneden
- Noen få ganger i året
- Aldri

Grafer og Tabeller

Graf 1 : Amerikanske velgernes følelser for Inn-gruppe og for Ut-gruppe

Partitilhørigheten til velgerne	År	Følelsestermometer 0-100	
		Inn-gruppe	Ut-gruppe
Republikanske	2000	70.1	40.5
	2004	73.5	41

	2008	67.5	37
	2012	65.4	34.4
	2016	62.4	25.1
	2020	72.5	17.8
<hr/>			
Demokratiske	2000	74.4	42.4
	2004	73.7	38.4
	2008	73.1	33
	2012	73.7	31.5
	2016	71.2	26.9
	2020	70.6	20.6

Variabel	Demokrater	Uavhengig	Republikanere	N
Partitilhørighet	3807	976	3467	8251

Graf 2: er hentet fra artikkelen til Trevor E. Brown og Suzanne Mettler sin artikkel “Sequential Polarization: The Development of the Rural-Urban Political Divide, 1976–2020”. Her er dataen som er brukt før den har blitt oversatt til norsk og puttet inn i grafen dere ser på side 13 :

	Dependent Variable:		
	County-Level Republican Vote Share		
	(1976–1988)	(1992–2004)	(2008–2020)
Rurality	0.002 (0.004)	0.007 (0.004)	0.024*** (0.005)
Share College	0.175*** (0.037)	-0.048 (0.030)	-0.538*** (0.026)
Share White	0.233*** (0.010)	0.229*** (0.011)	0.456*** (0.013)
Share Senior (65+)	-0.144*** (0.048)	-0.089* (0.048)	-0.168*** (0.050)
Constant	0.244*** (0.012)	0.135*** (0.014)	0.206*** (0.015)
Year Fixed Effects?	Yes	Yes	Yes
Region Fixed Effects?	Yes	Yes	Yes
Observations	12,430	12,443	12,434
R ²	0.366	0.467	0.511
Adjusted R ²	0.366	0.467	0.510

Tabell 1 og 2 : med med bruken av krysstabell av Bosted og stedsidentitet

	By	Forstand	Småby	Landsbygd	N
Byboer	64.91	20.18	9.61	5.30	2109
Forstads Beboer	17.23	65.40	12.27	5.10	1903
Småby Beboer	16.66	16.81	51.14	15.40	1745
Landsbygd beboer	12.95	10.61	24.99	51.44	1364

Tabell 3: Følelser overfor Republikanske parti etter partitilhørighet og stedsidentitet

Parti	Stedsidentitet	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	Høyeste
Demokrat	Byboer	18.64	0.86	16.96	20.33
Demokrat	Forstads Beboer	19.71	0.82	17.110	20.31
Demokrat	Småby Beboer	20.66	1.120	18.45	22.86
Demokrat	Landsbygd beboer	24.75	1.750	21.32	28.18
Uavhengig	Byboer	38.99	2.510	34.07	43.91
Uavhengig	Forstads Beboer	39.89	1.750	36.45	43.33
Uavhengig	Småby Beboer	41.36	1.780	37.87	44.84
Uavhengig	Landsbygd beboer	43.88	2.350	39.27	48.49
Republikaner	Byboer	71.52	1.250	69.06	73.98
Republikaner	Forstads Beboer	69.94	0.90	68.18	71.69
Republikaner	Småby Beboer	73.21	0.90	71.45	74.97
Republikaner	Landsbygd beboer	75.24	1.010	73.27	77.21

Tabell 4 Følelser overfor det Demokratiske parti etter partitilhørighet og stedsidentitet

Parti	Stedsidentitet	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	Høyeste
<i>Demokrat</i>	<i>Byboer</i>	<i>71.47</i>	<i>0.81</i>	<i>70.11</i>	<i>73.30</i>
<i>Demokrat</i>	<i>Forstads Beboer</i>	<i>70.34</i>	<i>0.83</i>	<i>68.72</i>	<i>71.96</i>
<i>Demokrat</i>	<i>Småby Beboer</i>	<i>69.91</i>	<i>1.210</i>	<i>67.54</i>	<i>72.28</i>
<i>Demokrat</i>	<i>Landsbygd beboer</i>	<i>71.26</i>	<i>1.550</i>	<i>68.23</i>	<i>74.29</i>
<i>Uavhengig</i>	<i>Byboer</i>	<i>44.58</i>	<i>2.330</i>	<i>40.02</i>	<i>49.14</i>
<i>Uavhengig</i>	<i>Forstads Beboer</i>	<i>44.77</i>	<i>2.110</i>	<i>40.63</i>	<i>48.90</i>
<i>Uavhengig</i>	<i>Småby Beboer</i>	<i>43.97</i>	<i>1.880</i>	<i>40.29</i>	<i>47.66</i>
<i>Uavhengig</i>	<i>Landsbygd beboer</i>	<i>37.05</i>	<i>2.320</i>	<i>32.51</i>	<i>41.59</i>
<i>Republikaner</i>	<i>Byboer</i>	<i>22.55</i>	<i>1.420</i>	<i>19.77</i>	<i>25.33</i>
<i>Republikaner</i>	<i>Forstads Beboer</i>	<i>18.17</i>	<i>0.87</i>	<i>16.81</i>	<i>20.21</i>
<i>Republikaner</i>	<i>Småby Beboer</i>	<i>15.35</i>	<i>0.82</i>	<i>13.73</i>	<i>16.96</i>
<i>Republikaner</i>	<i>Landsbygd beboer</i>	<i>14.82</i>	<i>1.020</i>	<i>12.82</i>	<i>16.82</i>

Tabell 5 Følelser overfor motstander parti etter partitilhørighet og stedsidentitet

Parti	Stedsidentitet	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	Høyeste
Demokrat	Byborger	18.64	0.86	16.96	20.33
Demokrat	Forstads borger	19.71	0.82	18.11	21.31
Demokrat	Småbys borger	20.66	1.12	18.45	22.86
Demokrat	Landsbygda borger	24.75	1.75	21.32	28.18
Uavhengig	Byborger	44.58	2.33	40.02	49.90
Uavhengig	Forstads borger	44.77	2.17	40.63	48.90
Uavhengig	Småbys borger	43.97	1.88	40.29	47.66
Uavhengig	Landsbygda borger	37.05	2.32	32.51	41.59
Republikaner	Byborger	22.55	1.42	19.77	25.33
Republikaner	Forstads borger	18.51	0.87	16.77	20.21
Republikaner	Småbys borger	15.35	0.82	13.73	16.96
Republikaner	Landsbygda borger	14.22	1.02	12.82	16.82

Tabell 6: Følelser for det Demokratiske partiet basert på partitilhørighet og geografisk plassering.

Parti	Bosted	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	Høyeste
Demokrat	By	71.47	0.83	69.84	73.09
Demokrat	Forstand	70.34	0.83	68.71	71.97
Demokrat	Småby	69.87	1.15	67.62	72.12
Demokrat	Landsbygd	70.73	1.48	67.82	73.63
Uavhengig	By	43.46	1.71	40.12	46.81
Uavhengig	Forstand	44.55	2.14	40.34	48.75
Uavhengig	Småby	44.47	2.21	40.13	48.80
Uavhengig	Landsbygd	34.99	2.61	29.88	40.11
Republikaner	By	21.41	1.23	18.99	23.83
Republikaner	Forstand	18.31	0.83	16.69	29.92
Republikaner	Småby	16.57	0.85	14.90	18.24
Republikaner	Landsbygd	14.37	1.15	12.11	16.63

Tabell 6: Følelser for det Republikanske partiet basert på partitilhørighet og geografisk plassering

Parti	Bosted	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	høyeste
Demokrat	By	19.08	0.89	17.34	20.82
Demokrat	Forstand	19.03	0.79	17.49	20.58
Demokrat	Småby	22.16	1.11	19.99	24.34
Demokrat	Landsbygd	21.39	1.61	18.23	24.56
Uavhengig	By	38.49	1.86	34.85	42.12
Uavhengig	Forstand	39.69	2.16	35.44	43.9
Uavhengig	Småby	41.63	2.05	37.62	45.64
Uavhengig	Landsbygd	45.74	2.59	40.66	50.81
Republikaner	By	71.83	1.07	69.74	73.93
Republikaner	Forstand	69.22	0.87	67.52	70.92
Republikaner	Småby	74.13	0.87	72.43	75.83
Republikaner	Landsbygd	75.47	1.19	73.13	77.8

Tabell 6: Følelser for motstandere basert på partitilhørighet og geografisk plassering

Parti	Bosted	Mean	Standardfeil	95% Konfidens Intervall	
				Laveste	Høyeste
Demokrat	By	19.08	0.89	17.34	20.52
Demokrat	Forstand	19.94	0.79	17.49	20.82
Demokrat	Småby	22.16	1.11	19.99	24.33
Demokrat	Landsbygd	21.39	1.61	18.23	24.56
Uavhengig	By	43.46	1.71	40.12	46.81
Uavhengig	Forstand	44.55	2.14	40.34	48.75
Uavhengig	Småby	44.47	2.21	40.13	48.80
Uavhengig	Landsbygd	39.99	2.61	29.88	40.40
Republikaner	By	21.41	1.23	18.99	23.83
Republikaner	Forstand	18.31	0.83	16.69	19.92
Republikaner	Småby	15.57	0.85	13.90	17.24
Republikaner	Landsbygd	14.37	1.15	12.80	16.63

Regresjonstabellene:

Tabell 4 Følelser for demokrater med uavhengige-og kontrollvariablene:

Avhengige variabel: Følelser ovenfor det demokratiske parti		(1)	(2)	(3)	(4)
Forstads Beboer	-2.051 (1.357)				
Småby Beboer	-2.963** (1.346)				
Landsbygd Beboer	-4.854*** (1.666)				
Forstand			-2.089* (1.216)		
Småby			-2.581* (1.343)		
Landsbygd			-4.940*** (1.690)		
Uavhengig	-26.253*** (1.949)		-26.393*** (1.910)		
Republikaner	-52.649*** (1.214)		-52.439*** (1.176)		
Demokratisk Forstads beboer		-1.840 (1.624)			
Demokratisk Småby beboer		-0.103 (1.766)			
Demokratisk Landsbygd beboer		-3.084 (2.517)			
Uavhengig Byboer		-22.637***			

	(2.727)	
Uavhengig Forstands beboer	-27.059***	
	(4.158)	
Uavhengig Småby beboer	-28.544***	
	(3.745)	
Uavhengig Landsbygd beboer	-33.399***	
	(4.670)	
Republikaner Byboer	-50.916***	
	(2.474)	
Republikaner Forstands Byboer	-53.475***	
	(1.909)	
Republikaner Småby beboer	-55.889***	
	(1.791)	
Republikaner Landsbygd beboer	-56.554***	
	(2.202)	
Demokrat Forstand		-3.234**
		(1.636)
Demokrat Småby		-2.310
		(2.025)
Demokrat Landsbygd		-1.737
		(2.051)
Uavhengig By		-28.788***
		(3.176)
Uavhengig Forstand		-26.168***
		(2.953)
Uavhengig Småby		-24.432***
		(3.946)

Uavhengig Landsbygd				−40.256*** (5.030)
Republikaner By				−51.599*** (2.171)
Republikaner Forstand				−53.994*** (1.694)
Republikaner Småby				−55.820*** (1.722)
Republikaner Landsbygd				−57.436*** (2.372)
Ideologi	−0.016 (0.020)	−0.015 (0.021)	−0.017 (0.021)	−0.017 (0.020)
Inntekt	−0.122 (0.085)	−0.115 (0.085)	−0.072 (0.085)	−0.066 (0.083)
Utdanning	−0.564 (0.466)	−0.582 (0.461)	−0.643 (0.457)	−0.621 (0.454)
Alder	0.064* (0.035)	0.064* (0.035)	0.067* (0.035)	0.067* (0.034)
Kvinne	2.067** (1.008)	2.115** (1.026)	2.155** (0.989)	2.218** (0.986)
Mann	2.089** (1.011)	2.121** (1.032)	2.161** (1.002)	2.219** (1.002)
Rase	8.367*** (1.319)	8.140*** (1.306)	8.645*** (1.250)	8.574*** (1.254)
Kirke oppmøte	−0.151 (0.431)	−0.161 (0.433)	−0.065 (0.437)	−0.154 (0.431)
Konstant	70.718*** (3.156)	69.934*** (3.232)	69.367*** (3.005)	69.391*** (2.971)
Obs.	3,044	3,044	3,109	3,109
LL	−13,795.580	−13,795.590	−14,120.850	−14,109.740
AIC	27,617.150	27,619.170	28,267.690	28,257.470

*p<0.1; **p<0.05;

***p<0.01

Tabell 5: Følelser overfor det Republikanske parti med uavhengige-og kontrollvariablene:

Avhengige variabel: Følelser ovenfor det Republikanske parti

	(1)	(2)	(3)	(4)
Forstads Beboer	0.668 (1.426)			
Småby Beboer	1.007 (1.489)			
Landsbygd Beboer	3.289* (1.755)			
Forstand		-0.217 (1.346)		
Småby		2.431* (1.428)		
Landsbygd		4.374** (1.800)		
Uavhengig	20.312** (2.061)	20.833*** (2.005)		
Republikaner	50.249*** (1.254)	50.331*** (1.224)		
Demokratisk Forstads beboer		0.213 (2.174)		
Demokratisk Småby beboer		0.287 (2.343)		
Demokratisk Landsbygd beboer		4.593		

	(3.131)	
Uavhengig Byboer	22.685***	
	(3.618)	
Uavhengig Forstands beboer	20.862***	
	(3.912)	
Uavhengig Småby beboer	18.599***	
	(3.534)	
Uavhengig Landsbygd beboer	23.781***	
	(4.806)	
Republikaner Byboer	49.331***	
	(2.462)	
Republikaner Forstands Byboer	51.069***	
	(1.921)	
Republikaner Småby beboer	51.906***	
	(2.071)	
Republikaner Landsbygd beboer	52.841***	
	(2.373)	
Demokrat Forstand		0.864
		(2.118)
Demokrat Småby		1.101
		(2.474)
Demokrat Landsbygd		5.275*
		(2.953)
Uavhengig By		20.434***
		(3.676)
Uavhengig Forstand		18.062***
		(3.265)
Uavhengig Småby		24.640***

				(3.814)
Uavhengig Landsbygd				30.276*** (5.749)
Republikaner By				50.730*** (2.193)
Republikaner Forstand				50.180*** (2.043)
Republikaner Småby				53.611*** (2.027)
Republikaner Landsbygd				54.025*** (2.564)
Ideologi	0.007 (0.023)	0.007 (0.023)	0.010 (0.023)	0.009 (0.023)
Inntekt	-0.217*** (0.092)	-0.216*** (0.091)	-0.197** (0.089)	-0.200** (0.089)
Utdanning	-2.301*** (0.517)	-2.308*** (0.513)	-2.268*** (0.508)	-2.319*** (0.502)
Alder	0.009 (0.037)	0.007 (0.036)	0.011 (0.036)	0.011 (0.036)
Kvinne	3.195*** (1.094)	3.189*** (1.093)	3.209*** (1.072)	3.145*** (1.072)
Mann	3.204*** (1.096)	3.196*** (1.094)	3.214*** (1.083)	3.165*** (1.083)
Rase	-1.285 (1.307)	-1.357 (1.299)	-0.893 (1.272)	-0.694 (1.278)
Kirke oppmøte	-0.267 (0.438)	-0.253 (0.439)	-0.224 (0.433)	-0.201 (0.431)
Konstant	31.397*** (3.372)	31.596*** (3.554)	30.152*** (3.346)	30.144*** (3.514)
Obs.	3,040	3,040	3,104	3,104
LL	-14,037.240	-14,034.890	-14,331.250	-14,327.560
AIC	28,100.470	28,107.780	28,688.490	28,693.110

*p<0.1; **p<0.05;

***p<0.01

Tabell 6: Følelser for motsatte parti med de uavhengige-og kontrollvariablene:

Avhengige variabel: Følelser ovenfor motsatt parti

	(1)	(2)	(3)	(4)
Forstads Beboer	-0.868			
	(1.521)			
Småby Beboer	-2.199			
	(1.517)			
Landsbygd Beboer	-2.411			
	(1.834)			
Forstand			-0.547	
			(1.363)	
Småby			-0.919	
			(1.477)	
Landsbygd			-2.328	
			(1.857)	
Uavhengig	23.607***		23.367***	
	(2.112)		(2.056)	
Republikaner	-3.769***		-3.535***	
	(1.327)		(1.289)	
Demokraisk Forstads beboer		0.226		

	(2.143)
Demokraisk Småby beboer	1.381
	(2.331)
Demokraisk Landsbyd beboer	6.084*
	(3.198)
Uavhengig Byboer	30.357***
	(3.031)
Uavhengig Forstands beboer	25.906***
	(4.326)
Uavhengig Småby beboer	23.146***
	(3.864)
Uavhengig Landsbygd beboer	17.424***
	(5.056)
Republikaner Byboer	0.921
	(2.639)
Republikaner Forstands Byboer	-2.136
	(2.088)
Republikaner Småby beboer	-4.896***
	(2.010)
Republikaner Landsbygd beboer	-5.800***
	(2.355)

Demokrat Forstand				0.184 (2.094)
Demokrat Småby				1.836 (2.454)
Demokrat Landsbygd				6.664*** (3.059)
Uavhengig By				24.761*** (3.473)
Uavhengig Forstand				27.163*** (3.289)
Uavhengig Småby				27.597*** (4.145)
Uavhengig Landsbygd				10.936** (5.458)
Republikaner By				0.926 (2.438)
Republikaner Forstand				-2.022 (1.970)
Republikaner Småby				-3.859* (2.019)
Republikaner Landsbygd				-5.561** (2.553)
Ideologi	-0.023 (0.023)	-0.021 (0.023)	-0.023 (0.023)	-0.019 (0.023)
Inntekt	-0.123 (0.094)	-0.119 (0.093)	-0.097 (0.093)	-0.082 (0.091)

Utdanning	-0.972*	-1.015	-1.041**	-1.066
	(0.516)	(0.509)	(0.510)	(0.505)
Alder	-0.036	-0.039	-0.038	-0.041
	(0.037)	(0.036)	(0.037)	(0.036)
Kvinne	1.304	1.208	1.467	1.567
	(1.114)	(1.116)	(1.089)	(1.083)
Mann	1.321	1.258	1.496	1.602
	(1.121)	(1.127)	(1.096)	(1.092)
Rase	3.846***	3.204**	4.304***	4.077***
	(1.407)	(1.407)	(1.343)	(1.351)
Kirkeoppmøte	-0.712	-0.706	-0.642	-0.710
	(0.462)	(0.461)	(0.453)	(0.449)
Konstant	30.348***	28.777***	29.185***	27.597***
	(3.400)	(3.506)	(3.291)	(3.450)
Obs.	3,048	3,048	3,112	3,112
LL	-14,100.810	-14,081.780	-14,401.620	-14,378.360
AIC	28,227.620	28,201.570	28,829.240	28,794.720

*p<0.1; **p<0.05;

***p<0.01

